

BUITENLAND

De Zweden als koloniseerend volk

Wisselwerking van Amerikaanschen invloed. — Van een der meest expansieve boerenvolkeren der wereld zijn de Zweden een gesloten industrievolk geworden.

300 JAAR GELEDEN DELAWARE VEROVERD

Jubileumfeesten worden voorbereid.

Zweden en de Noord-Amerikaansche Zweden maken zich op om over eenige maanden het derde eeuwfeest te vieren ter herdenking van de stichting van de voormalige en eenige buiten-europese kolonie van Zweden. Het Kroonprinselijk paar gaat de feesten in Amerika bijwonen, er zal een Zweedsch zangkoor heentrekken, een Zweedsch toeristenschip gaat er heen, en er is een fonds bij elkaar van niet minder dan 1 miljoen dollar om een Zweedsch-Amerikaans Museum te Wilmington in den staat Delaware te stichten.

Slechts weinige jaren mocht Zweden zich in het bezit van deze kolonie verheugen, van 1638 tot 1655, en dat zeer tijdelijk bezit van dit kleine gebied zou nauwelijks de aandacht verdienen en de feesten zouden nooit zoo grootscheeps opgezet zijn, wanneer dit feit: de landing van twee Zweedsche schepen, de „Kalmar Nyckel“ en de „Fågel Grip“ uit Göteborg — Zweden's nieuwe handelsstad met Hollandsche grachten en Hollandsche kooplieden — niet een welkome aanleiding bood om te getuigen van de zeer belangrijke en nauwe banden, die sedert tusschen Zweden en Amerika ontstaan zijn en eens naar voren te brengen welke belangrijke rol Zweden gespeeld heeft bij den opbouw, meer in het bijzonder van de Noordelijke Staten der Am. Unie.

Niet als soevereine moederland, als zoodanig is haar rol kort en weinig omvattend geweest, maar Zweden heeft een meer dan evenredig aandeel immigranten geleverd, en zij werden met de Noren, Denen, Hollanders, Friezen en Duitschers tot de beste elementen gerekend.

De Zweden waren niet de eersten, die voet aan wal zetten in dit gebied. Henry Hudson had met zijn schip „de Halve Maen“ reeds dertig jaren vroeger in zijn scheepsjournaal een beschrijving gegeven van dit gebied „met witte stranden en weelderige bosschen“.

Heel lang hebben de Zweden niet plezier gehad van hun eenige kolonie en dit rijke land met z'n weelderige plantengroei, zoo rijk in Zweedsche oogen dat ze de plaats waar zij landden Paradijsdode: Paradijskaap noemden. Want in 1655 is Zweden weer in een dier vele oorlogen om de hegemonie in het Oost-zeegebied gewikkeld.

De republiek der Vereenigde Nederlanden, die door hare „Oostersche Vaart“, de vaart in de Oostzee, buitengewoon belang had bij „politiek evenwicht“ scharde zich ditmaal aan de zijde van Zweden's vijanden en dat kostte Zweden — dat overigens zeventien over vrijwel de geheele linie uit den strijd trad, z'n eenige en laatste kolonie (afgezien van een zeer klein en onbeduidend eilandje), en men zal toen nog wel niet besef hebben dat dit gebied — dicht nabij den staat New York — een der allerrijkste gebieden van de U.S.A. zou worden en den bijnaam Diamantstraat zal krijgen, niet omdat er diamanten in den bodem gevonden worden, maar omdat Delaware na New York de rijkste staat der Unie is.

In 1655 dan veroverst Stuyvesant voor de W. I. Compagnie — met een aanzienlijke overmacht, zeggen de Zweedsche berichten met nadruk — Delaware. De W. I. Compagnie verkocht haar geheele bezit aan Amsterdam — sedert heette Stuyvesant's basis, van waaruit hij Delaware veroverde: Nieuw Amsterdam maar ook de Hollandsche vreugde was van korten duur. Gedurende den tweeden Engelschen oorlog in 1666 maakt Engeland zich meester en van Nieuw Amsterdam en van het naburige Delaware, met N. Amsterdam aan den Hertog van York toegewezen.

Van nu aan heet N. Amsterdam New York, met vele oud-Hollandsche boeknamen (Breukelen); maar ook in Wilmington herinneren nog enkele plaatsnamen aan het korte Hollandsche bewind: o.a. de „Brandwijngracht“ te Wilmington.

Hoe verdraagzaam het Hollandsche bewind tegenover de Zweden was moge hieruit blijken: de Zweden bleven er gevestigd en zelfs de Zweedsche kerk bleef gehandhaafd. Tot 1775; ook de Engelschen zijn verdraagzaam — zoodra ze de baas zijn. Nog eenmaal lukt het den Hollanders — eind 1673, zich van een groot gedeelte van dit gebied meester te maken — de 3e Engelsche oorlog; maar in 1674 staan we het definitief af — en Delaware na New York de rijkste staat der Unie is.

ZEVENTIENDE EEUWSCHE GRAVURE VAN NIEUW-AMSTERDAM, toen de W. I. Compagnie de kolonie Delaware reeds op de Zweden veroverd had.

ware en New York aan Engeland. Definitief is een zeer betrekkelijk begrip in die bewogen dagen: Delaware behoorde tot de allereerste en leidende staten in den opstand tegen Engeland.

Invloed der kolonisten.

Men moet echter Zweden's betekenissen voor de Vereenigde Staten niet afmeten met de maat der politieke betekenissen. Die betekenissen is vele tientallen malen grooter. Zweden was altijd een zeer arm land — het rijke Zweden van deze dagen is nog geen veertig jaren oud — de bevolking was vruchtbaar en toonde steeds sterke centrifugale neigingen; dat openbaarde zich al vroeg: de bakermat der gevreesde Vikingen stond in dat gedeelte van Zweden, dat tegenover het Skagerak in de Viken tusschen Oslo en Göteborg ligt. Zucht tot avontuur dreef hen tot de Kaspische Zee. In later jaren zijn honderdduizenden Zweden naar de Vereenigde Staten verhuisd. Alleen de Noren hebben persentgegrujs evenveel „bloed“ aan de linie geleverd. In het Zweedsche karakter liggen vele Yankee-elementen, vooral de „practical and technical sense“. Amerikaansche industriële methoden vinden en vonden altijd grif ingang in Zweden.

Het aantal Zweedsch sprekende Amerikanen, d.w.z. de in Zweden geboren en hunne kinderen bedraagt 1,2 à 1,3 miljoen met afstammelingen samen wordt de geheele bevolking van Zweden bleeds op 3 miljoen zielen geschat, terwijl Zweden zelf ruim 6 miljoen inwoners tellt.

Minneapolis, een star ter grootte van Den Haag tellt meer dan 60.000 Zweden, met eigen kerken, kerken en predikanten en Zweedsche scholen. Vele Zweedsch-Amerikanen zijn weldoelberoomd geworden en zeer rijk, om een greep te doen: Ericson, de uitvinder van de scheepsschroef en van de onderzeeboot (als er geen Hollander Cornelis Drebbel hem voor was geweest) en Lindbergh de Oceaanvlieger van Zweedsche herkomst, en niet te vergeten Greta Gustavson, meer bekend als Greta Garbo.

De stroom was zoo sterk, dat Zweden dreigde de dood te bloeden gelijk arm Ierland, de meest energieke elementen stroomden weg en Herman Keyserling in zijn bekend werk „Das Spektrum Europa's“ schrijft het tegenwoordige eenigszins „burgerlijk volkande karakter“ van de Zweden (zooals hij dat noemt) aan het afvloei van de meest ondernemende elementen toe. Het mag zeker wel een unicum in Europa heeten, dat er een vereeniging t e g e n emigratie werd opgericht in die dagen; zij wees op de mogelijkheden die Zweden zelf nog in ruime mate bood. Terwijl wij hier te lande en elders de emigratie trachten te bevorderen!

Zoo tegen het begin van den wereldoorlog houdt deze stroom van emigranten geheel onafhankelijk van de werkzaamheden dezer vereeniging vrijwel plotseling op. Het geboortecijfer begint onrustbaard te zakken, bereikt het laagste peil van Europa zoodat onderbevolking dreigt; ook van socialistische zijde wordt tegen deze tendenz geëeerd.

De oorlog en de naoorlogse periode behalve een korte inzinking in de groote crisis-jaren brengen Zweden ongekende welvaart, de werkloosheid verdwijnt vrijwel geheel; Norrlands schatten komen meer en meer aan het licht, de rijke ijzerertslagen van Kiruna enz. Zweden wordt van boerenland meer en meer industrie-land. Overigens, alle landen, inclusief de U.S.A. belemmerden meer en meer de immigratie, ze hebben genoeg met hun eigen werkloosheid te stellen. Een tendenz in de omgekeerde richting wordt merkbaar: een stroom naar Zweden. Waar honig is zijn vliegen.

Maar nu grijpen de machtige vakvereenigingen in en hun politieke hefboom de Socialistische Regeering; de grens wordt voor vreemde arbeidskrachten gesloten om de arbeidsmarkt, de duurste van Europa, niet te bederven. Zweden wordt in deze materie zeer autarkisch en nationaal, ook de Zweedsche S.D.A.P. wordt meer en meer nationaal, in de praktijk tenminste; want in de Rijksdag wordt nog veel over „asylrecht“ gesproken en iedere immigrant en toerist — met chèqueboekje — is welkom.

Nationaal hebben de Zweden overigens altijd gevoeld, ze voelen zich als de Engelsche eilanders, althans schiereilanders, ze spreken van hun reizen naar het continent. Inderdaad het is een eigen volk dat betrekkelijk weinig vreemde elementen Walen en Finnen in hoofdzaak in zich heeft opgenomen.

Zoo is een der meest expansieve volkeren der wereld een zeer gesloten en zelfgenoegzaam volk geworden.

W. M. C.

(Nadruk verboden.)

(Ingezonden Mededeeling.)

PALESTINA

BEROEP OP ARABISCHE VORSTEN

Hulp tegen verdeelingsplan verzocht.

Het Hooge Arabische Comité heeft, naar de „Times“ meldt, zijn desbetreffende beslissing van Donderdag uitgevoerd en telegrammen gezonden aan de Arabische vorsten onder wie de koning van Egypte, de president van Syrië, de president der Libaneesche Republiek en aan talrijke Arabische en Mohammedaansche instellingen over de geheele wereld, zooals in Britsch-Indië, Tunis en Marokko.

In de boodschap wordt verklaard, dat de aanbevelingen der Koninklijke Commissie wat betreft de behandeling der Arabieren onverenigbaar zijn met de rechtvaardige behandeling, welke de Britsche regeering den Arabieren heeft beloofd, toen verleden jaar de staking werd afgelast.

Den betrokken vorsten en organisaties wordt daarom in naam der Arabische ridderschijf en hun godsdienstige verplichtingen verzocht, steun, advies en hulp te verleenen teneinde Palestina te redden van „imperialisme, Joodsche kolonisatie en verdeling.“

In deze boodschap wordt dus een beslist negatieve houding aangenomen tegenover de voorstellen der Koninklijke Commissie. Dit stemt niet geheel overeen met het standpunt, dat in representatieve Arabische kringen kan worden waargenomen. Leidende Arabieren, met wie de „Times“-correspondent het rapport besprak, legden natuurlijk weerzin tegen het denkbeeld van verdeling aan den dag, doch verwierpen dit niet. Hun bezwaren golden voornamelijk de overdracht van een uitgestrekt, zuiver Arabisch agrarisch gebied in Galilea met volkomen of voornamelijk Arabische steden. Ook het verlies van Akko is met het oog op de geschiedenis der stad moeilijk voor de Arabieren te aanvaarden.

Jewish Agency protesteert.

GENÈVE, 10 Juli. (Hav. a. s.) De Executieve van het „Jewish Agency“ publiceert een verklaring over het rapport der Britsche Koninklijke Commissie.

Genoemde organisaties beweren, dat de in Palestina heerscheende anarchie het gevolg is van het zwakke bestuur in Palestina. In de verklaring wordt geprotesteerd tegen de beoogde beperking der Joodsche emigratie, welke een schending genoemd wordt van de rechten en de toevoegingen, welke de Joden ontvingen hebben, en welke bevestigd zijn door het Britsche witboek van 1922.

(Ingezonden Mededeeling.)

SOCIALISTENCONGRES TE MARSEILLE

Leon Blum staat in zijn partij nog steeds zeer sterk.

(Van onzen correspondent.)

Par ijs, 10 Juli.

Er bestaat niet veel gevaar, dat het Socialistische congres dat vandaag te Marseille geopend wordt de socialistische ministers in het kabinet zal sommeren eruit te treden. Men mag verwachten, dat Leon Blum, die zijn grooten aanhang heeft behouden ook nu weer de meerderheid op zijn hand zal hebben en dat de pogingen van de leiders van den linkervleugel, een Zyromski en een Marceau Pivert, om de partij tot een meer revolutionaire tactiek te bewegen opnieuw zullen falen. Het dreigement van Blum dat hij zal heengaan als men zich niet met zijn politiek vereenigt en geen nieuw kabinet zal willen vormen, zal ongetwijfeld het vereischte effect hebben.

De tekst van de moties waarin de uiteenlopende stroomingen uitgedrukt zijn, is reeds bekend. Die welke opgesteld is door Leon Blum en Paul Faure spreekt het vertrouwen in de socialistische ministers uit tot het behouden van de op sociaal gebied behaalde resultaten. Ten aanzien van den Senaat bevat het den wensch, dat alle partijen uit het Volksfront zich met het conflict zullen bezighouden en wetgevende of constitutionele middelen zullen beramen om een herhaling ervan te voorkomen. Dit bewijst dat zelfs de meer gematigde socialistische denkers over maatregelen om de macht van den senaat te beperken, eventueel zelfs door middel van een grondwetwijziging. Men mag echter verwachten, dat dit alles voorloopig tamelijk platonisch zal blijken omdat de radicalen die in den senaat de meerderheid hebben hierover niet licht met de andere Volksfrontpartijen tot overeenstemming zullen komen.

De teksten van de uiterst linkse groepen veroordeelen met groote heftigheid zowel de

FRANKRIJK

C. G. T. formuleert een financieel program

In plaats van een „atmosfeer van vertrouwen“ eischt het vakverbond uitbreiding van overheidsbemoeiing.

OUDERDOMSPENSIOEN EN NATIONALE WERKEN

(Van onzen beurscorrespondent.)

Par ijs, 10 Juli.

Het orgaan van de C. G. T. „Le Peuple“ geeft hedenmorgen uitvoerig afschrift van een document, door den grooten arbeidersbond tot het landelijke bestuur van het Volksfront gericht en dat een plan bevat tot herstel en sanering van de staatsfinancien.

Uitdrukkelijk komt de C. G. T. op tegen de meening, dat voor het herstel van het financieele evenwicht des lands een atmosfeer van vertrouwen noodig zou zijn. De financieele oligarchie, de trusts, zullen, aldus het geschrift, steeds voortgaan offeringen van den arbeider te eischen. Het achteruitgaan van de productiviteit der Fransche nijverheid, in gematigde kringen toegeschreven aan den verkorten arbeidsduur, wordt door de C. G. T. geweten aan de trusts, wier egoistische politiek de schaarschte aan voortbrengselen benut tot het verhoogen harer prijzen.

De kapitalisten krijgen eveneens hun deel van de critiek: zij exporteerden hun kapitalen liever dan die ter beschikking te stellen van de Fransche volksnijverheid. Het begrotings-evenwicht heet maar een lapmiddel, dat de moeilijkheden slechts ten deele kan oplossen. En daarom komt de C. G. T. met zijn plan, dat als uitgangspunt moet dienen bij de bespreking der maatregelen, die in het kader van het volksfront moeten worden getroffen.

Derhalve is een programma noodig, alsmede onverwijld uitvoering daarvan. De C.G.T. wenscht ten eerste staatscontrole op de transacties der Fransche banken met het buitenland, zoowel die met haar filialen, als met haar buitenlandse correspondenten afgesloten. Voorts het strenge tegengaan van kapitaaluitvoer.

Ten tweede: reorganisatie van de geldmarkt door een open-marktsysteem, teneinde goedkoop krediet te verkrijgen en de kredietverleening onafhankelijk van de groote banken maken.

Ten derde: onverwijld controle van de verzekeringsmaatschappijen.

Ten vierde fusie van de spoorwegmaatschappijen.

Ten vijfde: nationalisatie van de elektrische stroomregeling.

Ten zesde: controle van de hoogovenbedrijven en oprichting van een rijks-steenkoolbureau.

Ten zevende: verbod aan ambtenaren om commissaris te worden in een N.V.

Wat de verworven rijkdommen betreft, wenscht de C.G.T. invoering van het fiscale identiteitsbewijs; zwaardere belasting van inkomens boven fr. 60.000; belasting van niet uitgekeerde winsten en een progressieve belasting op de winsten der naamlooze vennootschappen; zwaardere successiebelasting, recht van verificatie van de schatting van activa op de balansen en bekendmaking van de samen-

houding van den senaat als de genomen financieele maatregelen die niet in overeenstemming worden genoemd met de stellingen van het Volksfront.

De Populaire bevat vanmorgen een verklaring van Léon Blum, waarin hij mededeelt, dat het de socialistische ministers in het kabinet zijn, die geëischt hebben, dat de nieuwe belastingbepalingen vastgesteld en gepubliceerd zouden worden voor het congres begon opdat het en connassance de cause zou kunnen oordeelen over de vraag of de socialistische ministers al dan niet hun plicht gedaan hebben. Het debat over deze vraag en over de vraag of ze goed gedaan hebben in het kabinet-Chautemps zitting te nemen zal ernstige meningsverschillen in de partij aan den dag brengen en houdt verband met diepgaande problemen. Maar onze partij is krachtig genoeg om daartegen te kunnen.

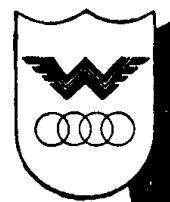
De communistische Humanité volgt een handige tactiek. Het blad publiceert eenzijdig een artikel van Jacques Duclos waarin een felle aanval gedaan wordt op de nieuwe belastingdecreten, en betoogd wordt, dat deze maatregelen niet beantwoorden aan den geest noch aan de letter van het Volksfront-programm volgens hetwelk juist in een vermindering van de belastingen voorzien werd om de herleving in zaken aan te moedigen door „de rijken“ te laten betalen. Tegelijkertijd publiceert het communistische blad een manifest door het partijbestuur aan den vooravond van het congres tot de socialistische bondgenooten gericht waarin positieve complimentjes staan met name een gelukwensch over de gunstige resultaten door de partij bij de laatste verkiezingen behaald en waarin verder gezegd wordt: „Wij wenschen met alle kracht dat onze eenheid haar natuurlijke versterking zal krijgen door de verwezenlijking van één enkele partij van de Fransche arbeidersklasse. En wij hebben de diepe overtuiging dat deze hoogste wensch van de massa der proletariërs weldra een levende werkelijkheid zal worden.“

Men mag echter betwijfelen of de verwezenlijking van de geunifieerde partij zoo aanstaande is als de communisten voorgeven te meenen. Op het oogenblik lijkt de meerderheid, die Blum volgt, er nog allerminst op gesteld.

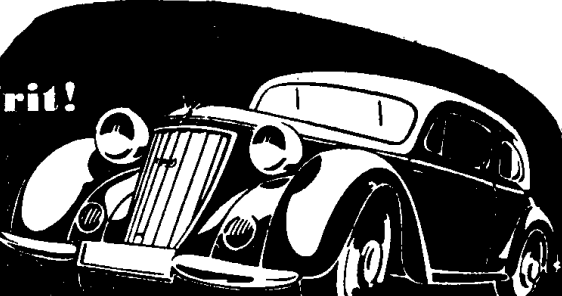
(Ingezonden Mededeeling.)

ZOEK SLECHTE WEGEN

voor een profijt!

Dan pas geeft U onze „kleine Horch“ een kant om te toonen wat hij waard is, dan blijkt eerst goed, hoe verbluffend vast hij ligt!

• Cabriolet f 2750.— • N.V. AUTO-PALACE • HOUTWEG 7-8 • DEN HAAG
Agente voor de Provincie UTRECHT: GARAGE HONDERS, Utrecht.
Voor ZUIDELIJK NOORD-HOLLAND: GARAGE KOST, Amsterdam.

stelling der effectenportefeuilles van naamloze vennootschappen.

Verder verlangt de C.G.T. verlichting van den druk der staatsschuld, waarbij echter het woord conversie voorzichtig vermeden wordt, opheffing van de contractuele aflossing; de hulppbronnen van de caisse d'amortissement moeten worden gebruikt voor de consolidatie van korte staatsschuld, en voor de organisatie van de markt der staatsleningen.

Voor den strijd tegen de werkloosheid wordt aanbevolen invoering van het ouderdomspensioen voor den arbeider; uitvoering van een plan van nationale werken met behulp van de gerepatriceerde kapitalen of door „arbeidswissels“; het stichten van distributiekantoren voor suiker, melk en wijn; reorganisatie van het krediet voor den uitvoerhandel; kredietverzekering; oprichting van clearing-bureaux voor den handel met het buitenland.

Ook het bankwezen krijgt een beurt: noodig is reorganisatie van het particuliere bankstelsel, dat tot een staatsdienst gemaakt moet worden, door toezicht en door controle van het krediet aan den handel en de industrie.

Verder eischt de C. G. T. ontwikkeling van het volksbankwezen en nationalisatie van het levensverzekeringbedrijf door uitbreiding van de macht der nationale verzekeringskassen en de instelling van een nationaal herverzekeringbedrijf, teneinde de spaargelden nauw te betrekken bij het economische leven des lands.

De wetgeving op de naamloze vennootschappen dient grondig te worden hervormd. Dit stelsel van maatregelen mag, aldus de C. G. T., niet op willekeurige wijze ingekort worden. Het geschrift verwacht van de partijen van het volksfront, dat zij de energieke stappen, die de ernst van den toestand eischt, zullen weten te nemen. Technische, fiscale en financieele maatregelen alleen zijn niet voldoende om den toestand te verbeteren, meer hangt af van de economische hervorming die moet worden doorgevoerd, want, aldus besluit de C. G. T. haar plan, alleen de terugkeer tot een gezonde en normale activiteit kan uiteindelijk het financieele evenwicht des lands verzekeren.

In den strijd die zich in Frankrijk thans afspeelt tusschen de voorstanders en de tegenstanders van den economischen en financieelen dwang is deze missieve van de C. G. T. aan het zoo nauw met haar verbonden Volksfront een „belangwekkend document, een soort van minimum-eisch van de arbeiders der syndicaten aan de regeering, die wel bewijst dat het „massa ministerie“ zonder hetwelk Blum niet wenschte te regeeren, ook onder den gematigten Chautemps zeker nog van zich zal laten spreken.

HOOGSTE WEG IN EUROPA INGEWIJD

Door de Fransche Alpen.

BOURG SAINT-MAURICE, 10 Juli. (Hav. a. s.) President Lebrun heeft heden den hoogsten weg in Europa voor het verkeer opengeleid. Deze weg, die een lengte van 29 km. heeft, loopt over den pas Iseran in de Fransche Alpen en verbindt Terentaise met Maurienne, op een hoogte van 1850 meter. Het hoogste punt van den weg is 2769 meter. De weg gaat voort tot Bonneval en vervolgens langs Modane, Briançon en Barcelonnette.

EEN MINISTER HEEFT PRET

Maltre César Campinchi, de nieuwe minister van marine, is, zooals zoovele Fransche politici, vroeger journalist geweest en heeft o.a. voor een groot Parijsch avondblad de zittingen van het Paleis van Justitie „verslagen“. Zijn vroegere collega's zijn hem als een van de hunnen blijven beschouwen en hebben dezer dagen een feest te zijner eere aangericht. Er heerschte uitbundige vroolijkheid. De gasten vonden steken van papier, de voorzitter zette een admiraalsteek op, sommigen strooien hun mouwen op en fatsoeneerden met hun vulpen hun armen, er werd daverend gezongen — „Les gars de la marine“, het Fransche equivalent van „Daar komen de Jantjes“ — en tenslotte gingen alle aanwezigen een dulle horleprij dansen. De nieuwe excellentie had den grootsten schik. „Ik wilde dat alle officiële recepties even leuk waren“, zeide hij.

HET BRITSCH RYK

Nog steeds incidenten in Waziristan

(Handelsblad-Timesdienst.)

Simla, 9 Juli.

De incidenten welke nog steeds in het opstandige gebied voortvallen, zijn uitingen van de algemeene onrust welke al sinds verleden jaar November aldaar heerscht. Het is onwaarschijnlijk dat aan deze incidenten een einde zal komen voordat de stammen in den herfst hun reizen naar het land onder Britsch bestuur maken, waar zij elk jaar de schrale opbrengst van hun bedrijven komen verkopen. Dit jaar zal die opbrengst nog schraler zijn dan ooit, daar landbouw en veeveelt opgevoerd zijn aan guerilla-oorlog. De Britsche troepen zullen waarschijnlijk ter plaatse blijven totdat de geheele streek gepacificeerd is.

Zoals men weet, zijn eenige weken geleden onderhandelingen begonnen met het verantwoordelijke „jirgahs“ — ouderen — die daarna naar hun stammen terugkeerden om de vredesvoorwaarden der Britten over te brengen. Men weet nog niet hoe de stammen daarop reageerden. De Toritajel Malik doen al hun best om de verplichtingen na te komen, welke de Britsche autoriteiten geëischt hebben in afwachting van vredesonderhandelingen. De Fakir

UIT HET „HANDELSBLAD“ VAN 1837

11 Juli 1837. — Uit Napels wordt dd. 24 Junij geschreven:

De gisteren van Latha aangekomen stoomboot heeft berigt aangebragt, dat de cholera nu ook aldaar uitgebroken is. Ook te Messina hebben zich eenige dergelijke twijfelachtige gevallen voorgedaan als gemeenlijk de voorlopers dezer vreeselijke ziekte zijn. Gisteren middag barstte over onze stad een vreeselijk onweer uit, ten gevolge waarvan, zoo wel als door den toot des avonds gevallen regen, de lampkringslucht die merklijk is bekoeld, en men hoopt, dat deze verandering op de ziekte alhier eenen gunstigen invloed zal uitoefenen. Gedurende de jongste dagen had zij groote voortgangen gemaakt, zoo dat men het getal doden dagelijks op 300 à 400 kon begrooten. Onze stad neemt blijkbaar een ander karakter aan; alles wordt te koste gelegd om de ramp te bestrijden. Des nachts worden op alle hoeken van straten groote vuren aangelegd; en door de engere straten worden groote ketels vol brandende pik gedragen. Den ganschen dag trekken groote scharen van vrouwen, met loshangende haren en barbevoets, met een crucifix voor zich uit, in rij en gelid de straten door, en pogen door haar hartbrekend gezang geldelijke bijdragen in te zamelen; waar men ook henen gaat, ontmoet men op iedere schree de noodlottige kloklies, die het Allerheiligste, klinkend voortgaan. Nu eerst zal men het gemis van vreemdelingen regt gevoelen. Onder de lagere klassen neemt de nood hand over hand toe.

van Ipi is van hun grondgebied verwijderd, en het schijnt dat hij zich thans in het ontoegankelijk terrein tusschen Bhitanni en Mahsoed bevindt. De fakir gaat door met trachten de Toritajel over te halen tot verzet, maar hij heeft alleen succes bij de bekende onverzoonlijken, die verantwoordelijk zijn voor de aanhoudende daden van terreur.

BELGIE

DEGRELLE VEROORDEELD TOT VOORWAARDELIJKE STRAF EN BOETE

De beschuldigingen tegen Jaspas op niets gebaseerd. — Een smadelijke nederlaag.

Léon Degrelle, leider van de Rexbeweging, is hedenmorgen door de 2e Kamer van de arrondissementsrechtbank te Brussel wegens laster en belediging van minister Marcel Henri Jaspas tot vier maanden voorwaardelijke gevangenisstraf plus fr. 700 boete sub 30 dagen hechtenis veroordeeld, beide met een opschuivingsstermijn van 5 jaar. Aan minister Jaspas die zich civiele partij had gesteld, werd de gevraagde schadeloosstelling van fr. 1 toegekend. Het vonnis moet op poene van zes maanden lijfswang in 20 Belgische en vijf buitenlandse bladen in extenso gepubliceerd worden.

Dit vonnis betekent voor Degrelle het roemloos einde van een campagne die hij maandenlang in woord en geschrift tegen den jeugdig liberalen minister Jaspas — een neef van den bekende katholieke staatsman van dien naam — heeft gevoerd. Degrelle beschuldigde den minister de hand te hebben geleend tot zwendelzaken waardoor tal van kleine burgers tot den bedelstaat waren gebracht. De minister zou van deze transactie provisie hebben getrokken en de beide firma's die er op uit waren goedgelovige lieden met geld uit den zak te kloppen tot het laatste ko, met zijn autoriteit hebben gedekt, ofschoon hij wist, dat beide met vervalschte balansen opereerden. Op grond van dit alles eischte Degrelle dat minister Jaspas als een schurftig schaaft uit het kabinet zou worden gejaagd.

Tijdens het getuigenverhoor voor de rechtbank zijn echter al deze beschuldigingen als een kaartenhuis ineengezak. Degrelle was niet in staat het bewijs van zijn beweringen te leveren terwijl de civiele partij daarentegen, of afdoende wijze de onhoudbaarheid van al deze booswillige insinuaties en beschuldigingen wist aan te toonen. Toen Degrelle zag dat hij de partij verloren had, kreeg hij op een der laatste procededagen een morele inzinking en bood in een conferentie met de verdedigers van minister Jaspas schriftelijk zijn verontschuldiging aan.

Hij bekende in zijn streven het land van corruptievervalsingen te zuiveren, het doel voorbij te hebben geschoten en verzocht de tegenpartij te willen geloven, dat hij te goeder trouw had gehandeld. Des avonds teruggekeerd in den kring zijner geestverwanten werden den Rexleider van verschillende zijden scherpe verwijten gemaakt over wat men „zijn smadelijken terugtocht“ noemde. Men verklaarde, dat een zoo ellendig achteruitwijken de genadeslag niet alleen voor zijn prestige maar voor de heele, toch reeds zoo diep geschokte Rex-beweging zou zijn en wist Degrelle te bewegen zijn verontschuldigingschrijven in te trekken. Zoo geschiedde, en van dit oogenblik af begon Degrelle in Le Pays Réel een uitdagenden toon aan te slaan. Er ging geen dag voorbij waarin hij niet op de traanklieren van zijn aanhangers trachtte te werken door zichzelf als toekomstige martelaar van de beweging aan te dienen. Met bewogen woorden schilderde hij het leed van zijn vrouw en kind als strake de man en vader zijn trouw aan het Rexistische ideal in de eenzame gevangnissen zou moeten boeten en pathetisch verklaarde hij telkens weer dat hij ter wilde van Rex blijmoedig en met opgeheven hoofd de gevangenis zou binnentreden, overtuigd, dat deze zware beproeving, hem opgelegd door een corrupt regime den zegen van Rex slechts zou verhaasten. Klaarblijkelijk hoopte Degrelle dat een veroordeeling tot gevangenisstraf sterk op de verbeelding zijner aanhangers zou werken en de Rexbeweging een nieuwen impuls zou geven. Voorlopig echter is het nog niet zoo ver. De rechtbank van het „corrupt regime“ heeft hem slechts tot voorwaardelijke gevangenisstraf veroordeeld en met dit voorwaardelijk martelaarschap zal de leider van Rex vooralsnog genoeg moeten nemen...

(Zie verder Buitenland op bladz. 7.)

BUITENLAND
(Vervolg van blz. 2)

**LINKSCHEN BOEKEN
SUCCESEN**
In plaatselijke offensieven tal van punten bezet.

ANDUJAR, 10 Juli. (Havas.) De Volksfronttroepen hebben na een geslaagden aanval de Sierra de la Cruz in den sector Pennaroya bezet. Vier tegenaanvalen der rechtschen werden afgeslagen. Vliegtuigen hebben met succes het vliegveld van Granada en de rechtsche stellingen bij Montril en Bujalance gebombardeerd.

Volgens berichten uit Estramadura hebben de Volksfronttroepen daar verscheidene plaatsen bezet. Het dorp Rena, dat eveneens bezet is, is het toneel van een verbitterden strijd geweest: de rechtschen boden wanhopig tegenstand. De linksche troepen blijven oprukken in de richting van Villar de Rena.

Het ministerie van nationale verdediging te Valencia ontving het volgende telegram uit den sector Teruel:
„Onze troepen hebben El Castillo de Albaracin bezet. In handen van den vijand bevindt zich slechts nog de kathedraal, het klooster en het raadhuis, waarop onze artillerie haar aanvalen richt. De buitengewijzen zijn geheel in onze macht. Onze stellingen werden aangevallen door twee bataljons van den vijand, die wij afsloegen.”

Het telegram meldt verder, dat verscheidene krijgsgevangenen gemaakt zijn en oorlogsbuit is behaald, alsmede dat de tegenstander zware verliezen leed en dat de verliezen der regeringstroepen gering waren.

Blijkens een telegram uit Vitoria hebben vliegtuigen van Franco boven Santander proclamaties laten vallen, waarin de bevolking werd uitgenoodigd de wapens neer te leggen en zich over te geven.

Van de zijde der rechtschen wordt medegedeeld, dat de linksche troepen hun krachten gisteren vooral schenen te wijden aan aanvallen in den sector van Brunete en in het bijzonder op den weg tusschen Brunete en Navalcarnero. Hun aanvallen werden echter overal afgeslagen. De rechtsche troepen rukten op in de richting van de Giro Guadarama en brachten de vijandelijke troepen aan de oevers der rivier in het nauw. „De luchtmacht van Franco beheerschte gisteren weer de luchtruimte. Zes toestellen van den vijand werden neergeschoten.

Volgens uit Santander te Bayonne ontvangen berichten is het Fransche s.s. „Liberté”, dat den dienst onderhoudt tusschen Bayonne en Requejada, aangehouden en door een vaartuig der rechtschen naar Salerna geselept. De „Liberté” droeg de Fransche vlag en de uiterlijke teekenen van de internationale controlecommissie. Het schip was geladen met meel en suiker.

De nieuwe Italiaansche ambassadeur bij de regering van Franco, graaf Viola di Campallo, is gisteren te San Sebastian aangekomen. Te zijner eere zijn grootsche ontvangsten gehouden. In den namiddag vertrok de ambassadeur naar Salamanca.

FRANKRIJK

**DE SENAAT ALS EVEN-
WICHTSORGAAN**

Op het groote socialistische congres te Marseille, dat gisteren begonnen is, zullen naar te vermoeden valt, woorden van critiek op den Senaat niet ontbreken. Als er iemand is die zich daarin kan verkwetteren dan is dat André Tardieu.

Lucien Romier herinnert in „Le Figaro” aan den strijd dien Tardieu tot tweemaal toe tegen den Senaat heeft verloren, eerst onder zijn eigen naam, later onder dien van Doumergue. Het was voornamelijk Léon Blum, die in die dagen door briljante artikelen stemming wist te maken voor den Senaat en bij het linksgeoriënteerde publiek enthousiasme wist te wekken voor dit lichaam, dat werd voorgesteld als „het sterkste bolwerk tegen het oprindende der fascisme.”

De Senaat heeft door Doumergue te laten struikelen, het Volksfront aan het bewind gebracht; maar ook dat is op zijn beurt op den Senaat gestuit.

De Senaat, zoo schrijft Romier, wordt ook door de felste tegenstanders van het republikeinsche bewind erkend als het instituut, dat de Derde Republiek haar duurzaamheid heeft verleend.

De Eerste en de Tweede Republiek met hun eenkamerstelsel hadden geen „evenwichtsgaans” en vielen bij den eersten harden stoot. Spanje moet de gebreken inheraat aan de „Eenige Kamer” ondervinden. De eenige kamer kan zich niet verdedigen tegen al te heftige reacties van de kiezers; haar samenstelling wisselt zoo snel, dat zich geen deugdelijk politiek kader kan vormen en de politiek, die een vaste gedraglijn willen volgen, worden eertoe gebracht buiten het parlement de populariteit en den steun te zoeken, die hen in staat moeten stellen hun politiek te verwezenlijken. In de verwarde politieke situaties, die als gevolg van deze gebreken gemakkelijk kunnen ontstaan, is dikwijls de belofte „orde” en „rust” te zullen brengen voldoende gebleken om een „sterken man” in het zadel te helpen. De Tweede Republiek heeft het ondervonden. Volgens deze redeverening van Romier heeft tekenen van het gezag van den Senaat dus uitlokken van dictatuur, en is verzwakking van den Senaat gezinsens een waarborg voor onbelemmerde uiting van den volkswil.

**SOCIALISTENCONGRES TE
MARSEILLE**

MARSEILLE, 10 Juli. (Havas.) Hedenmorgen is hier het 34ste socialistische congres geopend. Henri Tasso, burgemeester der stad, begroette de vertegenwoordigers der Tweede Internationale, onder wie zich De Brouckère bevond. Léon Blum werd bij zijn binnenkomen met een ovatie begroet.

In antwoord op de critiek op het jaarverslag zeide Faure, de secretaris-generaal der partij: „Men verwijt ons achter de regering te hebben aangelopen, maar op den dag, waarop de partij met algemeene stemmen besloot tot de regering toe te treden, was zij in haar dagelijkse actie in het leven der regering gemengd.”

Het jaarverslag werd met 3987 tegen 591 stemmen goedgekeurd.

VEREENIGDE STATEN

**AANGEKONDIGDE STAKING BIJ
REPUBLIC STEEL**
MISLUKT
Alle arbeiders aan het werk gegaan.

YOUNGSTOWN, 10 Juli. (Havas.) De bij de Republic Steel fabrieken te Youngstown door het „Committee for Industrial Organization” aangekondigde algemeene staking, waarvan wij in ons avondblad van gisteren melding hebben gemaakt, is volkomen mislukt.

Volgens een verklaring van de directie zijn nl. alle arbeiders, ondanks het stakingsparool, heden aan het werk gegaan.

Lewis beschuldigd van communisme.
(Handelsblad-Timesdienst.)

New York, 9 Juli.

Woensdag heeft John L. Lewis zooals gemeld, aangekondigd, dat hij al het scheepspersoneel in de Vereenigde Staten — 300.000 man in totaal — wilde organiseren in een industriële vakvereniging onder zijn C.I.O. Dit heeft het C.I.O. in conflict gebracht met de „International Union of Longshoremen”, welke een afdeling vormt van de „American Federation of Labor”.

De Unie is, in tegenstelling tot de meeste andere organisaties van de A.F.L. geen bedrijfs-, maar een industriële vereniging, en verklaart uit dien hoofde jurisdictie te hebben over alle scheepspersoneel. De voorzitter van de Unie heeft al de noodige „vriendelijkheden” aan het adres van Lewis geuit. Hij zeide o.a. dat er communistisch geld en communistische plannen zaten achter de campagne van Lewis.

Alle staalfabrieken waartegen het C.I.O. meer dan een maand geleden de staking afkondigde zijn thans weer aan het werk, met uitzondering van de Youngstown Sheet and Tube Company fabriek te Indiana Harbour. De productie in de heropende fabrieken is vrijwel normaal. „Als het niet wegens de maand vakantie was”, zoo schrijft de „Iron Age”, zou de productie van de staalindustrie 82 % van de capaciteit zijn geweest, maar zij is 70 %.

De „American Federation of Labor” heeft natuurlijk met graagte de gelegenheid aangegrepen erop te wijzen dat het C.I.O. deze staking verloren heeft, en voegt daaraan toe dat John Lewis meer schade berokkend heeft aan de zaak van organisatie der arbeiders dan een vijand zou hebben kunnen doen.

BOERDERIJ EN TUINDERIJ

DENEMARKEN WIJST DEN WEG

Denemarken is onze grootste concurrent op de wereld-eierenmarkt. In ons land ontbreekt het bij de overheid aan initiatief, om die maatregelen te treffen, waardoor ons land op hetzelfde niveau kan komen en blijven; daarom blijft niet anders over, dan het Deensche voorbeeld eenvoudig na te volgen.

In ons avondblad van Maandag j.l. gaven wij de volgende uitspraak van den voorzitter der Ned. Federatie van Bedrijfspluimveehouders weer:
„Binnen korten tijd zullen in werking treden nieuwe voorschriften tot den zooveel betekenenden export van eieren naar Engeland. Daarmee zal, zoo verwachten wij, de achterstand in de prijzen definitief worden ingehaald en moet het mogelijk zijn ze op het eerste plan te brengen.”

Hiervoor werd ongetwijfeld gedoeld op gewijzigde sorteerings- en verpakkingsvoorschriften, welke inderdaad per 1 Juli j.l. zijn ingegaan. Een feit is, dat de Deensche eieren gemiddeld per jaar steeds een hogere prijs opbrengen dan de Nederlandsche. Vraagt men aan de importeurs welke verklaring hiervoor kan worden gegeven, dan is het eerste antwoord steeds: Beter sortering en betere verpakking van Deensche eieren. Het ligt dus voor de hand, dat men thans ook in ons land de sortering meer in overeenstemming met de Deensche methodes heeft gebracht, terwijl het tegelijk te betrouwen is, dat dit niet veel eerder heeft plaats gevonden, te meer, omdat de sortering thans gelijk is geworden aan die, welke onzerzijds reeds veel langer voor export naar Duitsland gold. „nl. een gewichtsspel van 5 in plaats van 12 gram, zooals dit nog tot voor enkele dagen voor den export naar andere landen dan Duitsland gold. Ook wat de verpakking betreft gaan wij thans achter Denemarken aan, al zijn de eischen, welke dit land daaraan stelt toch altijd nog hoger.

Het is trouwens merkwaardig telkens te moeten vaststellen, dat wij Denemarken in deze dingen steeds den toon laten aangeven en dat men onzerzijds de rol van imitator speelt.

Zoo werd in ons land pas in Juli 1929 het Ned. Eiercontrole Bureau opgericht, welk bureau zorg draagt voor een vakkundige keuring der te exporteerende eieren, hetgeen derhalve in het belang van het nationaal product is, (Terloops zij tevens opgemerkt, dat wij

hiervoor dus géén landbouw-orderingswet van noodte hebben.)

De waarde dezer controle ligt dèrmate voor de hand, dat het slechts verwondering kan wekken, dat men Denemarken in deze niet veel eerder is nagevolgd. Dat land ging namelijk reeds in April 1925 — dus vier jaar te voren! — tot instelling van zulk een controle over. De daarmee in verband staande uitvoeringsmaatregelen werden in Maart 1928 nog eens gewijzigd en verbeterd en wèer een maand later, dus in April 1928 ging Denemarken zelfs over tot stempelgang van de te exporteerende eieren. Wij hebben den Deenschen concurrent op dit terrein dus wel een kostbaren voorsprong gegeven!

Trouwens ook in de details der uitvoering wijst Denemarken ons nog steeds den weg. Zoo volgde men te onzent den Deenschen maatregel na, om in de kisten een z.g.n. „weekbriefje” te plakken, aan de hand waarvan kan worden vastgesteld, hoe oud de verpakte eieren zijn. Aangezien deze methode nog steeds gelegenheid tot misleiding gaf, is Denemarken er sinds Juni 1931 toe overgegaan dit nummer in de kisten te branden. Bij ons wordt nog steeds geplakt....

Ook wezen wij er in onze recente besprekingen van de hier te lande nog steeds vigerende „Teeltregeling voor de Pluimveehouder” op, dat men in Denemarken een veel beter stelsel heeft. Hier luidt men een in hoofdzaak papieren systeem, waarbij ook de onbekwame fokkers gehandhaafd kunnen blijven en dat zich voortziet aan alle kanten tot ontdekkingen leent, (waar dan ook naarstig gebruik van wordt gemaakt!) Zóó bitter weinig vertrouwen stelt men in Den Haag in dit stelsel, dat men de betrokkenen, reeds vanaf de invoering, heeft meenen te moeten..... dwingen in de fok- en broedmateriaal af te nemen. In de vergadering der Ned. Federatie van Bedrijfspluimveeouders heeft de directeur der Centrale medegedeeld, dat dit jaar het materiaal der erkende fokkers en vermeerderers reeds in meerderheid werd afgenomen, d.w.z. „dwangafname”. Maar in ieder geval hebben de kuikenbroeders daardoor dus ruimschoots gelegenheid gehad, de kwaliteiten van dat materiaal nu eens goed te leeren kennen. Daarin schuilt dus een aanleiding te meer, om dan afname-dwang nu maar eens definitief op te heffen, tenzij..... de crisiscentrale onderdehand de overtuiging heeft gekregen, dat het materiaal niet zoo superieur is in werkelijkheid als op papier. Goede wijn behoeft op den duur geen krans en voor goed fok- en broedmateriaal behoeft men de menschen niet te dwingen, het te gebruiken!

In Denemarken heeft men een ieder volkomen vrij gelaten, om het materiaal te gebruiken, dat men zelf als het meest geschikt beschouwt. Doch tegelijkertijd heeft men een volkomen vrijwillige regeling getroffen inzake het fokkerijwezen. Deze regeling

**RESTITUTIE-REGELING GRAAN-
VOORRADEN**

Het ligt — zooals reeds gemeld — in het voornemen, de regeling voor de restitutie op voortaan tarwe andere granen alsmede sommige derivaten in geval van verlaging van het monopolie-prijsverschil, te vervangen door een nieuwe.

Terwijl de bestaande regeling uitsluitend voorziet in restitutie bij verlaging der monopolieheffing, zal de nieuwe regeling ook voorzien in bijbetaling voor het geval het monopolie-prijsverschil verhoogd wordt.

Teneinde dit te bereiken, is voor de nieuwe regeling de vorm gekozen van een overeenkomst, welke tusschen de Nederlandsche Akkerbouw-Centrale enerzijds en de bij de centrale als georganiseerde aangesloten anderen zijds wordt aangegaan.

De nieuwe regeling zal gelden voor tarwe, — waaronder begrepen Vita-tarwe ingeval van wijziging van den prijs der Vita-tarwe — rogge, mais en gerst en voor zoover het betreft tarwe en rogge mede voor het uit die granen hier te lande bereide meel en bloem en voor de bij die bereiding ontstane tarwe- en roggeafvalfen.

Voor de in Nederland ingevoerde tarwebloem zal eveneens zulk een overeenkomst worden ontworpen.

De nieuwe regeling zal op 9 Aug. a.s. in werking treden; vóór dien datum moeten dan ook door de georganiseerden, die een overeenkomst met de centrale wenschen af te sluiten, aanvragen daartoe bij de centrale worden ingediend.

De centrale kan deze overeenkomsten slechts aangaan met die georganiseerden, die door den minister van Landbouw en Visserij a.i. bij beschikking worden aangewezen.

De thans bestaande restitutiebeschikkingen, zullen per denzelfden datum worden ingetrokken, met uitzondering voorzoover betreft rijst.

De georganiseerden zijn vrij om niet toe te treden tot deze nieuwe regeling, met dien verstande dat voor belanghebbenden, die vóór 9 Augustus geen aanvraag tot het sluiten van een overeenkomst bij de centrale hebben ingediend, toetreding na dien datum niet meer mogelijk zal zijn.

Na opzegging der overeenkomst door den georganiseerde zal eveneens nieuwe toetreding niet meer mogelijk zijn.

**LANITAL-FABRIEKEN IN
NEDERLAND**
*Plannen in vergeworderden
staat van voorbereiding.*

Het Italiaansch-Nederlands consortium, bestaande uit: comm. Antonio Ferretti, uitvinder, de Sma Viscosa, beiden te Milaan, n.v. „Lyemph” te Leeuwarden en de n.v. Leo de Winter en Co. te Amsterdam hebben goedericht de n.v. Hollandische Industriële Maatschappij voor Caseïnebereiding „Himca”, gevestigd Prinsengracht 770-772 te Amsterdam. Met de dagelijkse leiding zijn belast de directeuren: ir. A. Cats en Leo de Winter.

Deze maatschappij heeft ten doel het fabriceren en doen fabriceren van textiel-caseïne en van melkvol (lanital), waartoe zij van den uitvinder Antonio Ferretti de uitsluitende rechten voor Nederland heeft verworven.

Vier fabrieken in het Noorden des lands zijn inmiddels met de fabricage van textiel-caseïne begonnen. Het installeren van verdere fabrieken voor de bereiding van deze speciale caseïne wordt thans op groote schaal voortgezet. De plannen voor de oprichting van de lanital-fabriek in Nederland bevinden zich eveneens in een ver gevorderden staat van voorbereiding.

**DENATUREEREN LATE
AARDAPPELEN**

De Landbouw-Crisis-Organisatie voor Noord-Holland maakt bekend, dat aanvragen voor toezicht op het denatureren van late aardappelen, van den oogst 1936, na 15 Juli 1937 bij haar binnengekomen, niet meer in behandeling genomen zullen worden.

**LARVEN COLORADOKEVER
IN LIMBURG**
Groote belangen voor teelt en
exporthandel op
het spel.

In een aardappelveld in de provincie Limburg — zoo schrijft ons de directeur van den Plantenziektenkundigen Dienst — is op 6 Juli een aantal larven van den Coloradokever gevonden, blijkbaar afkomstig uit de eieren, die door één enkelen kever over een oppervlakte van slechts weinige vierkante meters op de planten gelegd waren. De noodige maatregelen, om dezen haard volledig uit te roeien, zijn reeds genomen door den Plantenziektenkundigen Dienst.

Aangezien het mogelijk is, dat er méér van deze kleine haarden in aardappelvelden in de provincien Limburg, Brabant en Zeeland voorkomen en het voor ons land van het hoogste belang is, dat deze eveneens worden uitgeroeid, wordt een dringend beroep gedaan op alle aardappeltelers (land- en tuinbouwers, zoowel als particulieren), om nu met de grootste nauwkeurigheid hun aardappelpgewas op de aanwezigheid van de oranje-roode larven van den Coloradokever en van de door deze veroorzaakte gaten in de bladeren te onderzoeken.

In verband met den ontwikkelingsstand der larven is het nu het beste oogenblik, om een eventuele aanwezigheid van die larven vast te stellen en uitroefing van zulk een haard is thans nog mogelijk, indien daarvoor de noodige maatregelen worden getroffen, door den daartoe aangewezen dienst.

De belangen, die hierbij op het spel staan, zoowel voor onze aardappelpcultuur, als voor onze uitvoerhandel van land- en tuinbouwproducten, zijn zóó groot, dat niemand in dezen mag achterblijven. Onmiddellijk nadat men iets gevonden heeft, moet daarvan aangifte gedaan worden ten gemeentebestuur en bij een ambtenaar van den Plantenziektenkundigen Dienst, waarna door dezen dienst de noodige maatregelen tot uitroefing worden genomen.

Laat iedereen zijn plicht doen en daarom, nu meer dan ooit: Let op den Coloradokever.

VISSCHERIJ

SPAKENBURG, 9 Juli. Aangevoerd aan den visserslag 15.000 pond kulaal, 15-18 c., 281 pond lijnaal, 41-48 c., p. pond. Totaal 21.000 pond, waarvan ruim 5000 pond op Vrijdag bij terugkeer van de vloot. De vangsten van de kulaalers waren deze week ook niet groot, aangezien de visschers in het begin der week met windstille hadden te kampen. Hierdoor zijn de besommingen maar zeer matig.

VLAARDINGEN, 10 Juli. Binnengekomen zijn de haringsschepen KW. 20 met 14 last van 2 schepen; KW. 55 met 18 last.

VLAARDINGEN, 10 Juli. Aan den afslag werd besteed voor: Volle haring f 12, Maatjesharing, groen, f 33,25; idem jong f 24-24,60-25,50; idem jeugdig f 15,80-16,80; idem gewoon f 14-12,10; idem voor export f 11,30-11,50 per kantie.

**terreinen zijn, die een heel belangrijk aantal
bijzondere soorten, vooral als wintergast,
hebben opgeleverd. Wij bedoelen de bagger-
stortplaats het Oostzanergat, de vele opge-
storte complexen, zooals de „Rothoek” in den
Noorder IJ-polder, den Amsterdammer Polder
en den Grooten IJ-polder langs de spoorlijn
naar Zaandam, terwijl ook de groote zand-
vlakten, bestemd voor woningbouw, zoowel in
West als in Zuid, merkwaardige broedvogels
hebben opgeleverd. Maar zonder Durgerdam
met zijn IJdoornpolder, zonder het Barnegat en
andere braakmeertjes langs de oude Zuiderzee
of langs het oude IJ zou het aantal broed-
vogels toch zeker kleiner zijn; wij denken aan
kokmeeuwen, vischdiefjes en baardmees.**

Vóorts zijn enkele soorten, die zich in het
primitieve cultuurland, vóór de periode van
rationeelen landbouw en veeveelt, veilig wisten,
zooals kwartel en patrijs, stellig hard achter-
uit gegaan, al ontbreken goede gegevens uit
denouden tijd. Zoo staat een winst voortdurend
tegenover een verlies, doch de totale uitkomst
valt zeker mee, terwijl bovendien winst te ver-
wachten is door de uitvoering van het groote
Boschplan. Het ziet er verder nog niet naar
uit, dat de kunstmatige, door opspuiting van
zand verkregen Wadden, spoedig zullen ver-
dwijnen, zoodat in de naaste toekomst nog een
stijging van het aantal soorten kan worden
verwacht.

Dat de eenden, duikers en steltloopers hier
goed vertegenwoordigd zijn, spreekt vanzelf.
Het Buiten-IJ en de „Wadden”-polders hebben
bewezen, dat hier ongeveer een twintigtal
eenden- en duikersoorten te observeren is,
meest gasten uit het Noorden. Beide zee-eend-
soorten, de zwarte en de groote, zijn hier aan-
getroffen, voorts de groote en middelste zaag-
bek met het kleine nonnetje; zeer talrijk zijn
dikwijls de troepen smienten, topper-, kuif- en
tafeleenden, maar ook slobben en pilstaarten
komen in flinke aantallen voor. Gegevens over
den invloed der jacht ontbreken; de gelief-
koosde jachtenden zullen wel sterk gede-
meerd worden. Eigenlijk moesten er door heel
Holland heen vrijplaatsen voor het waterwild
zijn.

Over ganzen en zwanen meldt de lijst van
het Centraal Bureau heel weinig. Vroeger,
tijdens de zoute periode der Zuiderzee, kwamen
deze Noordelingen waarschijnlijk veel meer
langs de kust voor dan tegenwoordig, mogelijk
is er ook een achteruitgang van deze vogels,
vooral van ganzen. Bescherming in het hooge
Noorden helpt niet veel als de dieren hier
's winters worden afgemaakt. De wilde zwanen
— de kleine soort bewikkil — bevolkten in de
laatste winters wederom het IJsselmeer, doch
bij Amsterdam ziet men heel zelden, hoe-
wel ze aan de Twisk bij Landsmeer en Oostzaan
regelmatig voorkomen. De lepelaars komen

geregeld op Amsterdamsch gebied, vooral met
hun jongen, in den Rothoek, soms wordt nabij
de stad een purperreiger opgestoot, wellicht
een vogel uit het Naardermeer. De roerdomp
behoort nog altijd tot de broedvogels en zal
dat — bij den IJdoornpolder — wel blijven ook.
De oelewaar missen wij — Amsterdamsch
territoir; misschien kan het oprichten van een
nestpaal op een gunstige plaats eens een
paartje tot vestigen nopen; het aantal oele-
waars breidt zich immers weer uit in ons land.
De steltloopers noemde ik reeds even; het
is haast niet te geloven, dat zóóveel soorten
hier konden worden waargenomen. De lijst
vermeldt er fraaie soorten onder, die het neusje
van den zalm voor de ornithologen zijn. Dat
bezoek van merkwaardige en zeldzame gasten
is ook al weer aan de zandopspuitingen en
haar Wadvorming te danken. Buitengewoon
aardig zijn de broedgevallen van bontbek- en
vooral van de kleine plevier, voorts de trek-
waarnemingen van grauwe franjepoot, drie-
teentje, boschruiter, zwarte ruiters, groen-
pootruiters en al dat fijne, vlugge, fijngete-
kende goedge mee. Vrijwel alle waargenomen
soorten zijn gekiekt ook, zoodat aan de waarde
der waarnemingen niet behoef te worden ge-
twijfeld. Ook de kluten komen hier vrij
geregeld.

De bekende steltloopers van onze weiden,
grutto's, tureluurs en kemphanen komen nog
in behoorlijk aantal voor, kievieten vooral in
Waterland, en daar komt ook de scholekster
niet zeldzaam broedend voor. De kemphaantjes
bezitten vooral daar hun kampplaatsen —
IJdoornpolder! — doch ook op de weilanden

Kokmeeuw op nest in IJ-polder.

DE KORTE GOLF

Twijfel

PEINZEND keek de oude dominee voor zich uit en drukte zijn duim en wijsvinger tegen zijn voorhoofd, alsof hij met geweld zijn gedachten wilde concentreren.

De zomer was altijd een minder gunstige tijd voor zijn preek geweest, maar dit jaar was het, of een stem zich verhief, zoodra hij zijn gedachten op papier zette. Een koele, ietwat spottende stem: „Dat zijn nu j o u w ideeën, opvattingen van lang geleden... geleiden die nu nog, in dezen tijd?”

Hij bladerde in het leeren bijbelje, de veel gebruikte bladwijzen waren hem zoo bekend en vertrouwd, dat het was, als streek hij over een dierbaar gezicht, ja, alsof de inhoud tastbaar werd bij aanraking. Rust en kracht hadden ze hem altijd gegeven... glimlachend keek hij weer naar den boekenlegger, die uit het zwart leeren bandje hing. „Liefde is Leven” had zijn kleindochter erop geborduurd. Hij keek er zoo lang naar, tot de kleuren in elkaar vloeiden.

Hoe was het toch gekomen, dat hij dezer dagen zoo terneergeslagen was? Terwijl hij zijn huis toch vol jonge menschen had... Kinderen en kleinkinderen waren den heelen dag om hem heen... en toch voelde hij zich zoo eenzaam, dat het was, als zat een vreemde man voor zijn schrijftafel; een oude man, die zich niet meer thuis voelde in den drukken familiekring van doelbewuste, strijdustige menschen.

Zijn mijn kinderen zoo veranderd? dacht hij, of ben ik zoo snel oud geworden, dat ik hun begrippen niet meer kan deelen, dat hun verhalen me niet meer boeien, en dat ik het niet meer eens ben, met de manier waarop zij hun kinderen opvoeden?

Zijn zoekende oogen bleven even, als in een vraag, kijken naar het kleine, ovale portret voor hem, waarin het rustig lachende vrouwegezicht hem zoo zorgeloos aankeek. „Waarom twijfel je? We deden, wat we konden...” leek het te zeggen.

„Maar waren wij vroeger niet anders? minder zelfverzekerd, minder met onze voeten op de aarde mischen... hebben we dan toch onze kinderen verkeerd opgevoed, dat ze nu, uit reactie, zoo eigengereid hun weg gaan?” Maar het was, of het portret begon te verbleeken... en hij kreeg geen antwoord en voelde geen troost.

Inplaats daarvan hoorde hij de harde, duidelijke articulerende stem van zijn oudste dochter, zoodra ze hem vanmiddag aan tafel had terechtgewezen, toen hij Lotje het verhaal van Jonas in den walvisch had willen doen. Hij had haar willen helpen en afleiden, toen ze zoo kliekaurde bij haar visch.

„Och vader, laat dat... niet die bijbelverhalen kunnen we bij de kinderen niet zoo vroeg komen... ze zijn toch immers nog te klein, om een oordeel te hebben...”

„Maar kind,” had hij verbaasd gezegd, „wat hoeven die kinderen te oordelen? Zijn ze ooit te jong voor mooie verhalen?”

Doch Jannie had nauwelijks naar zijn antwoord geluisterd en een lepel vol visch met aardappels gepropt in het zich als elastiek uitrekende kindermondje.

Niet alleen, dat ze hem telkens weer het merken, dat hij zich niet zoo met de kinderen moest bemoeien (ze was van meening, dat je kinderen zooveel mogelijk aan hun lot moest overlaten) — maar tegelijkertijd had ze hem doen voelen, hoe ze haar eigen opvoeding veroordeelde.

De oude dominee zuchtte en zijn preek voor den Zondag bleef een groot, leeg vel papier...

„Papa, Jet en ik gaan nog wat wandelen... blijft U thuis? Om de kinderen, ziet U. Betje is ook uit. Ze kunnen natuurlijk niet alleen in huis blijven... Ja, ze liggen al in bed...”

„Nee, me' kind, ga maar gerust, ik heb nog te werken.”

„Dat komt dan goed uit. En papa, als Lotje huilt, is het 't beste, dat U haar een slokje water geeft... dan is ze altijd meteen stil...”

„Jawel, maar dat zal wel niet noodig zijn...” „En als Paulien hardop in zichzelf praat, spreekt U haar maar kort en bondig toe...”

Hij nam, tegen zijn gewoonte in, zijn potlood in zijn hand en deed, of hij begon te schrijven. Die bevelende, harde stem...

Toen ze de deur achter zich dicht getrokken hadden, luisterde hij naar de weggelane stappen... eerst over het tuimpad, toen langs den weg. Zijn gezicht ontspande zich en hij werd zich de rust van den warmen zomeravond bewust. Door het geopende raam kwam een geur van zis gemaaid gras en in de verte werd een pels gescherpt, met korte, vroolijke bewegingen, als van een, die behoefte had, te

Villa Soleil was gebouwd onder het Tweede Keizerrijk en was eigenlijk meer een kasteel dan een villa. Onder andere omstandigheden was de grote „salon”, waar zij bij hun komst binnengelaten werden, Angela als té opzichtich en pompeus aangedaan hebben, maar nu voelde ze alleen de atmosfeer die er hing en die sprak van bekende dingen en van „home”. Er stond bijvoorbeeld een tafel, opgestapeld met bekende Engelse Magazines en kranten en, tusschen een paar kolossale boekenkasten, alle romans, die het laatste jaar furore hadden gemaakt.

Na een paar minuten verscheen Lady Mangel, iets te hartelijk tegen Prinses Lola en iets te neerbuigend tegen: „Je weet wel, dat chic weeuwje, Mrs. Graham, die nu gezelschapsjuffrouw geworden is,” de manier, waarop ze als de gelegenheid zich aanbood, met haar vrienden en kennissen over Angela sprak. Ze was een vrouw zonder veel „kwad”, maar bij het ontvangen van het briefje, dat haar Angela's huidige positie duidelijk maakte, had ze zich met een gevoel van ergernis herinnerd, dat er een tijd was geweest, waarin ze het een voorrecht had gehad, Angela te kennen. Maar in die dagen — onverklaarbaar, maar waar — had Angela Graham geleefd en zich bewogen in kringen, waartoe zij, Hilda Mangel, schatrijke, zich gewichtig voelende Hilda Mangel, geen toegang had. Maar nu moest Angela Graham haar brood verdienen en dat deed ze als gezelschapsjuffrouw van

een excentriek uitzienende Prinses, die in een vrijwel obscuur gedeelte van Belcaire woonde. Langzamerhand vulde de salon zich met bezoekers die of bij de Mangels logeerden of een uitnodiging hadden gekregen om te komen lunchen. Angela kende er niet één van, maar ze had het gevoel, dat ze haar zonder één uitzondering sympathiek waren. Het waren handgenoten van haar en ze zagen er opgewekt, vroolijk en zorgeloos uit!

„We zijn verbaasd trotsch op ons uitzicht,” verklaarde Lady Mangel gewichtig. „Het is 't mooiste uitzicht van Belcaire.” De woorden waren gericht tegen de Prinses en met haar „gezelschapsetem”, rustig en beschaafd, kwam het antwoord: dat het uitzicht van Villa Soleil uit inderdaad schitterend was. Tenslotte werden de gasten met het noodige ceremonieel de grote, pompeus gemeubelde eetzaal binnengelaten en ofschoon Angela een heel eind van Sir John Mangel afzat, hoorde ze hem tegen de Prinses, die de plaats aan zijn rechterhand had, zeggen: „Deze „salle à manger” is de getrouwe copie van de eetzaal in een beroemd kasteel aan de Loire.”

„O, ja?”

„Niet dat ik geld voor dergelijke dingen zou uitgeven. Maar nu ik het heb vind ik het wel mooi, vooral omdat ik het voor een prik heb gekregen... voor niets, kun je bijna zeggen.” „Wat een gelukkig toeval,” zei Prinses Lola.

„Ja... dat is het zeker. Maar zoodra mijn vrouw altijd beweert: ik heb 't verdiend! Al was het alleen maar, omdat ik tijdens den oorlog een van de werkers ben geweest. Een van degenen, die gezorgd hebben, dat in Engeland zelf alles op rolletjes bleef loopen.”

Hij zweeg even, of hij zijn buurmeisje de gelegenheid wilde geven om een paar woorden te zeggen, maar het enige waardeerende wat de Prinses zei was: „Zoo, is dat de manier,

laten hooren, hoeveel kracht hij nog had, op dit late uur.

„Juist was hij weer begonnen te schrijven, toen een gestommel boven zijn hoofd hoorbaar werd. Eerst het heen en weer piepen van een ledikant, gevolgd door iets, dat op een harden bome geleek. Het kwam uit Paulien's kamer.

Toen hij behoorzaam de deur opende, zag hij twee recht in de lucht staande, bruinverbrande kinderbeentjes.

„Maar Paulien...” riep hij.

Verschrikt liet het kind zich vallen... maar het van inspanning vuurroode gezicht klaarde op, toen ze den grootvader zag.

„O, Oport,” riep ze opgewonden, „komt U hier even zitten?” een paar allerliefste bruine oogen keken hem smeekend aan.

Hoe kun je tegen zoo'n kind nu kort en bondig zijn, dacht hij, in stil protest tegen Jannie. Een kind in bed bleef voor hem altijd het symbool van iets liefs en schoongewassens, waartegen hij nooit zou kunnen broumen. Allen vermaningen van zijn dochter ten spijt, ging hij op een stoel naast het bed zitten en hij streek even over het kortgeknipte, glanzende zwarte haar.

„Zigeunerkind,” begon hij en hij wilde haar vragen, wat ze uitvoerde, maar zijn hand stuttede op iets hard op haar hoofd.

„Wat heb je daar eigenlijk?”

„Och, dat... is mijn Geheim Vlecht...”

Uit haar zagehaard haalde ze een miniatuur, stijfgedraaid vlechte te voorschijn.

„Ik mag van moeder geen lang haar hebben, ziet U... maar ik wil zoo graag een vlecht... en nu draag ik 's nachts altijd een vlecht in stilte... van mijn langsten pluk kan ik vijf slagen vlechten...”

Met zijn oogen, die wat onwennig op het kinderhoofd tuurden, hoorde hij goedkeurend toe. Klonk uit deze verklaring niet een stil verweer tegen de principes van Jannie? Waarom mocht zoo'n kind geen vlecht dragen?

Ze lachten tegen elkaar als twee bondgenooten. Dat onschuldige praten van Paulien kwam hem zoo wonderlijk vertrouwd voor, in die half donkere slaapkamer, waarin de dingen hun scherpe contouren al hadden verloren. Het was hem, als had het kind met een ving gebaar een hooge, harde schutting weggenomen, en of hij nu op zijn teenen in die andere wereld binnenkwam, waarmee hij ge-

meend had, geen contact meer te kunnen vinden.

„Vindt je niet, dat het tijd is om te gaan slapen?” vroeg hij. „Dat je overdag het huis op steilen zet, is tot daar aan toe... maar gun je je ouden Opa zijn rustige avonden niet meer? Ik moet nog mijn heele preek maken...”

„Ja?” vroeg het kind belangstellend... toen, weer in haar eigen wereld terugkerend: „Zeg Oport, ik kan 15 tellen op mijn hoofd staan... met mijn beenen in de lucht. Wilt U eens tellen? Ik oefen 's avonds in bed...”

„Nee, je moet nu gaan slapen...” weerde hij af.

„Ja? Zonde...” ze trok de dekens weer hoog en zorgde dat er geen pauze in het gesprek kwam, uit angst, dat het dan al uit zou zijn.

„U zei,” vroeg ze, „dat U een preek maakte...” waarover? Vindt U het leuk om te preken?” maar nog voor ze antwoord kreeg, vroeg ze verder: „Oport, vertelt U me nu eens dat verhaal, waarvan U begon, toen we vlichst aten? Van... Jonas bedoel ik.”

„Hoor je graag die oude verhalen?”

„Natuurlijk,” zei het kind, haar oogen stonden nu ernstig en groot.

gedeelte van de gasten de ronde door het „chateau” meemaakten en voor den eersten keer sedert haar komst in Belcaire begon Angela zich weer gewoon en op haar gemak te voelen.

De koffie was op het groote terras geseerveerd en na een proesje genietend zwijgen ging ze naar de balustrade en keek bewonderend naar den prachtig onderhouden, in terrassen aflopenden tuin. Op dat oogenblik had ze jaren van haar leven gegeven om hier te mogen blijven, om deel te mogen uitmaken van een groep gasten, waarvan ze er niet één kende en die ze, een paar weken geleden onder het hoofd „onuitstaanbaar vervelend” gecatalogeerd zou hebben.

Dan zochten haar oogen, half onwillig, de zij huizen langs den zeeuw af.

Ja, daar was het koepeldak van Villa Bosphore! Ze staarde er naar en het bestaand, dat ze de laatste week onder dat dak had geleid, leek haar een nachtmerrie. Een paar dagen had het pas geduurd en ze moest zorgen het nog enkele weken uit te houden... Maar voor haar geprikkelde, bijna ziekelijk gevoelige verbeeldingskracht leek de toestand volkomen onhoudbaar.

Ze vertelde zichzelf, beheerscht opgewonden, dat ze den zonneshijn en den weelderigen plantengroei haatte. Ja, zelfs het doorschijnende blauw van de zee kon ze niet meer zien...

O, nu de intimiteit van een Engelsch winterschap in plaats van dien zoetelijken half-tropischen achtergrond! Maar ze kon niets beginnen! Voor het oogenblik was ze gebonden aan een banale, hoogst onaangename, super-egoistische vrouw, die — wat ze ook van geboorte mocht zijn! — niet één positieve eigenschap tegenover al dat negatieve te stellen had... op een edelmoeidheidsbevlaging nu en dan na...

„De juffrouw op school zegt, dat het de allermeest verhalen zijn... omdat... en... omdat ze altijd mooi blijven... ze werden al gelezen... (hier aarzelde ze even)... in den tijd van Adam en Eva... geloof ik.”

De schouders van den grijzen dominee begonnen te schokken, eerst was het een zacht, geamuseerd lachen, maar het ging over in een hartelijk schateren.

Vergeten waren zijn dochters, vergeten hun vermaningen. Het was dus toch niet uit den tijd, dacht hij, met zijn geloof in de kracht der Bijbelsche verhalen, ook voor kinderen... de verhalen van het oude testament, die hij als voorbeeld nam, als de menschen uit zijn gemeente tot hem kwamen om raad en hulp.

Terwijl de dominee zich op het randje van het piepende kinderbed zette, begon hij zachtjes te vertellen, zijn woorden zorgvuldig kiezend, zoo, dat ze goed begrepen konden worden.

En de uitdrukking op het in overgave husterende kindergezicht was hem een antwoord op zijn twijfel van de laatste dagen.

S. LADAL.

(Nadruk verboden — Auteursrecht voorbehouden)

II.: Über allen Gipfeln ist Ruh

Nogmaals Volendam

Wij Hollanders lijden aan een minderwaardigheidscomplex. Wij vinden onze café's te saai en onze vrouwen te on-elegant, wij kennen Goethe's Faust veel beter dan Vondel's Lucifer, wij dwepen met Parijs en Boedapest en wij missen ten eenemale de rustige zelfverzekerdheid van den Engelschman, die overal op de wereld pudding met een vork eet en weet, dat het goed is, omdat men dat in Engeland nu eenmaal zoo doet.

Toch houden wij van ons land. Niet als wij op reis zijn; dan loopen wij in kwade bochten om „het tafeltje dat ook Hollandsch spreekt”, maar verlaten wij Holland om ons buiten de grenzen te vestigen, dan worden we woedend, als men niet weet dat Amsterdam de hoofdstad van ons land is, als men onze taal niet onmiddellijk als Hollandsch herkent en uit ons „ja” opmaakt, dat we Duitschers zijn.

„Dutch, what is Dutch”, Duitsch toch zeker? Daarom zeg ik hier in Amerika nu maar: „I come from Holland”, om het twijfelachtige Dutch te vermijden. Dan gaat er soms een lichtje op: „O, ja, er zijn veel Hollanders als pionier naar Amerika gegaan”. Dat weet ik dan gelukkig ook. En dan peinen zij verder: „Holland... ja ik was een paar dagen in Holland, natuurlijk... in Volendam...”

Volendam is voor een Hollander in Amerika de roode lap voor den stier. Zoodra je Volendam hoort, word je onaangenaam, om niet te zeggen onbeleefd: „Nou ja” zeg je „dat is alleen voor vreemdelingen”. Je zegt het onverschillig en teleurgesteld. Je drukt minachtend op „vreemdelingen”. Alsof Holland bestaat uit boerinnetjes met lipstick en oude vieschers met rimpels op de juiste plaats, die filosofisch pruiwen voor een dubbeltje. Alsof de Hollandsche architectuur bestaat uit houten huisjes, met twee ramen en een deur...

Een oude Amerikaan vertelt van zijn vriendschap met Markon. Hij heeft haar gekiekt toen zij ging trouwen, en elken keer, als hij in Europa is, gaat hij naar Holland, om de foto in de bestee van de Markensche te bekijken. „We are very good friends” zegt hij. „Maar wij verstaan elkaar niet goed.”

Een ander heeft het over Bruck. „Hij bedoelt natuurlijk Brugge” zeg ik tegen mijn man, „hij is de grens kwijt”. „Ja” converseer ik beleefd: „moole oude gevels niet?”

„No, Bruck,” volhardt mijn tafelheer, „Bruck met kaas”. Ik kijk naar mijn champagne glas. Het is leeg. „De warmte,” seïn ik naar mijn man, „en de drank”.

„Bruck met kaas” houdt mijn partner kopig vol.

„Lieve hemel, Broek bedoelt hij,” juicht mijn man, die altijd puzzels oplost, „natuurlijk, Broek met kaas”. Iedereen voelt zich opgelucht en er ontspint zich een enthousiaste conversatie over Broek in Waterland.

„Hopjes en haring,” vertelt een dame, „zijn heerlijk in Holland. Trouwens de Hollanders houden zoo van lekker eten... Ik ben vier pond aangekomen toen ik een week in Holland was.”

Ik denk aan onze dumme boterhammetjes, aan de koffie en de groente-aardappels-vleesch-en-wat-toe-combinatie, voor ons „diner”. Ik denk aan de kwast op het thee-ur en het vliegje ontbijt van mijn Hollandsche vrienden, voor de twee-honderd-en-achtste maal som ik het gemiddelde menu van den gemiddelden Hollander op en expliciteer zacht en kalm, dat een luxeus Haagsch restaurant geen maatstaf is.

„Hoe Volendam herent ook Rembrandt onze reputatie hoog. Iedereen kent Rembrandt, velen hebben het werk van Van Loon over hem gelezen.

Een paar uitdrukkingen in de taal herinneren aan ons Hollanders: The Dutch: „Let us go Dutch” betekent, dat elk voor zich betaalt. Een Dutch-party, is een fuif, waar het ontzettend wild toegaat en wij Hollanders, die met groote angstogen kijken naar de buitens gemeene vlotheid op een Amerikaanse partij zijn bepaald gealarmeerd, als de superlatie van die vlotheid „Dutch” wordt genoemd.

De sprekwoordeelike Hollandsche neethed vastgelegd in den naam van een schoomachtig middelje: „Dutch polish” en op de buisreclame hoit een Hollandsch boerinnet met een grooten stok een theoretisch vuilte achterna.

Iedereen hier, herinnert zich nag van school het verhaal van den Hollandschen jongen, die den heelen nacht zijn arm in een gat van een dijk hield en daardoor het land van een oversrooming redden. Het is altijd heerlijk wamees een landschap inspireert tot romantiek en wie zou dat allemaal achter zoo een onschuldigen dijk zoeken.

Rembrandt en Volendam, tulpen en hopjes... en een vreemd taaltje gesproken door typische terughoudende menschen, die zich nooit haasten, maar die toch meevallen als je ze langer kent. Dat is Nederland voor de Amerikanen.

Het is fout, het is onwijs, maar wij kunnen ons troosten, dat het niet incorrecer is dan de „time is money”-slogan, die wij huk raak op elken Amerikaan toepassen. I. v. d. B.

trekking, weet-... gezelschapsjuffrouw van Prinses Draganov en ik geloof niet, dat ze goed zou vinden, als ik in haar huis mijn vrienden of kennissen ontving.”

De Prinses was ongemerkt naar hen toegekomen en achter Angela en den joegeman blijven staan.

„Waarom zegt u dat, Mrs. Graham? U kunt gerust uw vrienden ontvangen... een vriend van u is bij ons altijd welkom.” Haar stem klonk scherp, of de woorden als berisping tegen bedoeel en onder het spreken nam ze den goed gekleeden jongen Engelschman van het hoofd tot de voeten op.

Angela kreeg een kleur tot onder haar haar. Prinses Lola was wél onberekenbaar en grillig. „Af en toe houden mijn neef, Prins Draganov en ik bijeenkomsten, kleine reünies, waarop al onze kennissen welkom zijn. Misschien heeft u lust, dan ook eens te komen?” Prinses Lola voert.

„Heel graag,” was het beleefde antwoord. Op den terugweg naar Villa Bosphore, een half uur later, keerde Prinses Lola, zich open naar Angela: „Hoe heet die vriend van u, Mrs. Graham? Ik wil het weten om hem te kunnen schrijven...” een uitnodiging sturen voor een van onze bijeenkomsten. Binnenkort geef ik er een... een soort van roulette reünie...”

„Het is geen vriend van me. Ik weet niet eens zijn naam. Het enige wat ik weet is, dat hij bij Sir John op kantoor is.” „Zijn compagne dan zeker. Dan moet hij rijk zijn, heel rijk... Dom van u om niet zijn naam te vragen... Dat moet u altijd doen.”

Angela dwong zichzelf te antwoorden: „Ik geloof best dat hij niet rijk maar heel arm is...” Hij vond het zoo aardig van Sir John, dat die hem te loegeren had gevraagd. Hij is een oorlogsinvalide.”

(Wordt vervolgd.)

ZONDAGMORGEN

ROEP TOT HOOGER LEVEN

De eerste van de vier zoo betekenissvolle regels waarmede Goethe den Faust sluit luidt aldus:

„Alles Vergängliche ist nur ein Gleichnis“.

Vaak heb ik over dien regel nagedacht en misschien sta ik niet alleen als ik zeg, dat er een beleving in verborgen ligt, die wij allen vroeg of laat wel door onze ziel voelen glijden. Daar zijn momenten, waarin de weemoed stil nadert en wij zijn schemer over al het gebeuren in dezen tijd zien vallen. Wat beteekent het toch alles? Wat beteekent het gejaag van den tijd, het snelle bewegen tusschen geboorte en dood? Wat beteekent de razende storm der vergankelijkheid, wiens stem nimmer zwijgt? Soms hebben wij ineens een duidelijk besef, dat er iets achter moet zitten, dat alles wat wij in den tijd aanschouwen slechts een vertooning is van iets anders, maar dat die vertooning niet het wezen der dingen zelf is; dat het snelle leven, 't welk nauwelijks tijd gunt tot volledige ontwikkeling, een zin moet hebben die ergens elders ligt, achter de verschijnselen; dat er een metafysische rust moet zijn waaraan de beweging haar zin ontleent, en dat al het vergankelijkke „nur ein Gleichnis“ is.

Daar is een woord in de Evangelien bewaard, van Jezus, dat hetzelfde zegt met heel andere woorden. Jezus toch heeft volgens het evangelisch verhaal eens gezegd tot iemand, die bezwaar maakte om Hem onmiddellijk te volgen en dat bezwaar baseerde op het feit dat zijn vader oud was, wellicht spoedig zou sterven en dat hij dus, zoolang die vader leefde, bij hem diende te blijven: „Laat de dooden hun dooden begraven, doch gij, ga heen, verondig het Rijk Gods“.

Wat mij in dit woord in de eerste plaats treft is de merkwaardige typeering van de wereld. Wij leven in een wereld van begraven en eigenlijk zijn wij er altijd mede bezig. Wij begraven in de eerste plaats de menschen, die uit ons midden wegsterven. Telkens hooren wij: die of die is overleden; en dan strijken wij onze hooge hoeden op en trekken onze zwarte jassen aan en gaan maar weer mee. En zooals wij menschen begraven, doen wij het ook met toestanden, met theorieën, met kunstvormen, ja, ook met edele dingen als sympathie, belangstelling en zelfs met liefde. Niets blijft gelijk, alles is in het proces der vergankelijkheid begrepen, „alles vloeit“ om met den ouden Heraclitus te spreken en waarom vloeit alles en wat voor zin heeft het? Is de enige zin des levens deze, dat wij dan dit vergankelijkheidsproces een moment zijn, er in mede vermalen worden tot het niet, of liever tot het nieuwe, dat uit den dood van het oude telkens weer verrijst?

Het wil mij voorkomen, dat wie dit als zijn levensbeschouwing heeft aanvaard en daarbij den vrede heeft, in zijn ziel iets moet hebben omgebracht. Want wanneer Goethe zegt, dat dit leven „nur ein Gleichnis“ is en wanneer vooral Jezus zegt, dat het aardse leven, zooals velen erin bevangen zijn, niet anders is dan een onophoudelijke begrafenissen, dan lijkt het mij toe dat tegelijk tot iedere menschenziel iets doorklinkt van dat: „Ga heen, verondig het Rijk Gods“. Want de woorden van Jezus zijn niet zoo vreemd als zij lijken; ze zijn daarom zoo geweldig, omdat ze in de eerste plaats zoo menscheijk zijn, omdat ze zich zoo direct en onmiddellijk richten tot het innig menscheijke in ons; en dat innig menscheijke in ons aanspreken naar zijn eigenlijken adeldom. De adeldom van het menscheijke is het besef boven het vergankelijke uit te komen, in het diepe bewustzijn van een zin des levens, van een hogere levensorde, of, als men wil met Plato, van een idealiteit, waarvan al het „reële“, „nur ein Gleichnis“ is, waarvan het in den dood gebonden levenspel hier beneden slechts een flauwe openbaring is.

Deze werkelijkheid is God. Ik zeg verder niets van Hem, want wij kunnen niets van Hem zeggen. Geen dogmatiek heeft ooit iets van Hem gezegd, dat tegelijkertijd ook weer niet onjuist was. Zelfs de Bijbel, of welk ander heilig geschrift van eenigen godsdienst ook, verklaart niets van Hem, getuigt hoogstens van Zijn realiteit. Als Jezus spreekt van het „Rijk Gods“ heeft Hij daarvan ongetwijfeld een bepaalde voorstelling gehad. Wij weten niet precies welke voorstelling, maar wij weten wel dat het Rijk Gods een realiteit is, dat het bestaan kan in het hart van een mensch, dat ik er toe kan behooren of dat ik er buiten kan zijn. Misschien moet ik beter zeggen, dat ik het blij in eigen leven kan erkennen of dat ik het kan ontkennen en daardoor mijn eigen ziel verlaag tot een niets.

Het Rijk Gods dat is God in Zijn oneindig, eeuwig, onbeschrijfelijk wezen om ons allen heen en in ons; en wij als kinderen gerust wetende dat ons leven uit Hem en door Hem en tot Hem is. Wie in dit bewustzijn leeft, voor wien dit de sfeer wordt waarin hij ademt, voor hem is achter de „Gleichnis“ iets van de realiteit beginnen te lichten; achter de zinloze vergankelijkheid, iets van een zinvolle stabiliteit. Zijn ziel komt omhoog uit het verstikkend moeras van den tijd, in de reine lucht der eeuwigheid. Tot dat leven worden wij allen geroepen en het is om ons en eigenlijk ook in ons. Wij kunnen het, terwijl wij dit lezen, in onze eiken ziel misschien wel ontdekken. Ik kan ook zeggen: God wil Zich aan ons allen openbaren.

Amsterdam. P. STEGENGA AZN.

BINNENLAND

Alkmaar's Groote Kerk in gevaar

Waarom in 1935 van tijdige restauratie werd afgezien.

DÉ REGEERING HELPT THANS VOORLOOPIG

(Van onzen correspondent.)

Alkmaar, 10 Juli.

Het bericht over het nieuwe gevaar dat de Groote Kerk te Alkmaar dreigt zal zeker door velen in den lande met ontsteltenis zijn vernomen. Wat zou Alkmaar zijn zonder dit de stad beheerschende Gotische kunstwerk van 1470.

Ongetwijfeld zullen velen het in hooge mate hebben betreurd, dat B. en W. twee jaar geleden het voorstel om voor de tweede restauratie f 60.000 beschikbaar te stellen onder den invloed van de vakorganisaties hebben ingetrokken, omdat deze organisaties zich tegen de voorwaarde van de regeering verzetten, dat het werkfonds pas dan de benodigde gelden, f 450.000 beschikbaar zou stellen, wanneer het werk tegen de door het werkfonds goedgekeurde loonen van f 22 per week (terwijl het contract f 27 was) zou worden uitgevoerd. Sindsdien zijn de onderhandelingen nog steeds slepende. De materialen zijn belangrijk in prijs gestegen en het dieptepunt van de crisis is voorbij. Merkwaardig is dat daarna de vakorganisaties op dezelfde voorwaarden wel accoord zijn gegaan met de restauratie van de kerk te Ransdorp.

De eerste restauratie van de kerk te Alkmaar geschiedde in de jaren 1823 tot 1827. De totaalkosten werden toen geraamd op f 450.000. Toen f 460.000 was verwerkt, moest het werk worden stopgezet, terwijl nog slechts de helft gereed was. Reeds tien jaar is het koor van de kerk afgesloten. De toestand wordt daar steeds gevaarlijker. Slechts door een buiten aangebrachte ijzeren band blijft de boel hangen, maar boven worden steeds meer scheuren zichtbaar.

Wij hadden hedenmorgen een onderhoud met den architect van het onderhoudswerk van het kerkgebouw, den heer F. A. Ringers die ons mededeelde, dat op verzoek van Monumentenzorg vandaag onder zijn leiding een aanvang is gemaakt met het uitlooden van den Noordelijken muur om na te gaan in hoeverre het gebouw na de opnemingen in 1936 meer naar het Noorden is gaan hellen. In het gebouw hebben wij den opzichter daarmede bezig gezien, die reeds constateerde, dat de muur in het tijdsverloop van één jaar reeds één om meer naar het Noorden is overgehield. Vermoed wordt dat dit op sommige plaatsen veel erger zal zijn.

In 1927 had er een dergelijke opnemings plaats en in 1936 bleek, dat in het tijdsverloop van negen jaar het schip van de kerk op sommige plaatsen meer dan 5 cm. was gaan overhellen.

Gisteren, aldus de heer Ringers, heb ik een geweldige verzakking van een steunbeer van den bovenbouw van het schip geconstateerd. De heer hangt nu slechts op één anker. Bij de minste trilling is het mogelijk, dat dit gedeelte instort. Dit kan ten gevolge hebben, een naar binnen drukkenden van het muurwerk, waardoor de geheele wand naar beneden zou storten.

In ieder geval is er ernstig gevaar voor het gebouw aanwezig. Ook voor den Westgevel, waar zich het kostbare orgel, het fraaiste orgel van ons land, bevindt. Spoedige maatregelen zijn noodzakelijk wil men deze ramp voorkomen.

Bij instorting zou zeker ook aan het Postkantoor groote schade worden toegebracht. De onhoudbare toestand van de plaats van het Postkantoor is door het voor de kerk dreigende gevaar nog duidelijker gedemonstreerd dan het noodig is geoordeeld, ook den toegangsweg door het plantsoen af te sluiten. Nu is er nog slechts één toegangsweg. Gisteren zag men zich reeds genoodzaakt te overwegen om ook dezen toegangsweg te blokkeren.

Nader vernemen wij, dat de regeering telegrafisch voor de noodzakelijke reparaties f 150.000 beschikbaar heeft gesteld. Het is evenwel noodig, dat spoedig een overeenstemming wordt verkregen aangaande de algehele restauratie. De deplorabele toestand waarin het gebouw verkeert mag niet langer voortduren.

PRINS BERNHARD BIJ DE ZEILWEDSTRIJDEN DER K.N.M.J.

Reeds vroeg in den ochtend was er bij het Havenhoofd te Den Helder een drukte van belang. — Bezoek aan vliegkamp „De Mok“.

DEMONSTRATIE VAN Vliegtuigen

Den Helder, 10 Juli.

Het is Zaterdagmorgen, en weer is het feest in Den Helder. Prins Bernhard vertoef nog altijd in de juttersstad, en vele jantjes zijn vrij, want bij de marine is het vandaag Zondagdienst; bij het havenhoofd was het niettemin al vroeg in den morgen een drukte van belang, want vandaag is het de tweede en belangrijkste dag van de Zeilwedstrijd der Koninklijke Nederlandsche Marine Jachtclub.

Een stijve bries uit het Westen drijft het grauwe wolkendek, dat vannacht een stroomenden regen veroorzaakte, voor zich uit en laat slechts wat hooge witte wolkenkoppen aan den blauwen hemel schitteren. Het is een ideale zeldzame.

Tot kwart over acht begaf Prins Bernhard zich in gezelschap van zijn adjudant, jhr. van Holthe en jhr. in Röll en vice-admiraal T. L. Kruijs te voet van het admiraalspaleis naar het weerhoofd om eenige starts gade te slaan van de verschillende klassen vaartuigen, die aan den wedstrijd deelnamen. Na elkaar waren van acht uur af de starts vlot verlopen van de phantasie-vaartuigen, bemand door officieren, van modeltroepen en sierjollen, alsmede van verschillende jachten, en tot ongeveer negen uur bleef de Prins op het weerhoofd het zeilen gade slaan. De stafmuziek van de marine zorgde voor vroolijke wijzen, terwijl een groot deel van de bevolking nabij het havenhoofd eveneens de wedstrijden gadesloeg. Tegen negen uur keerde de Prins te voet naar het admiraalspaleis terug.

Op de „Mercur“.

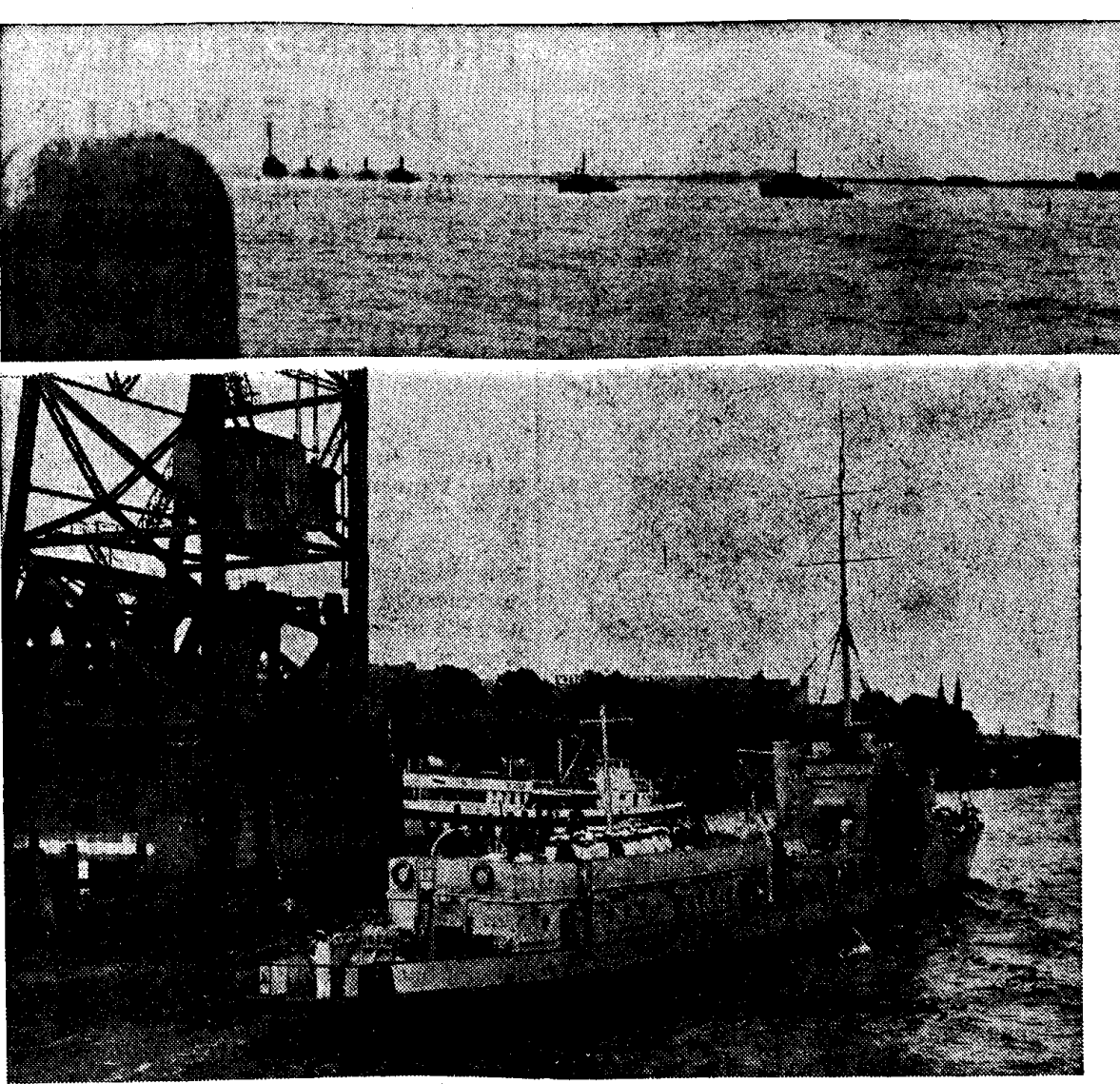
Inmiddels maakte de voor het Teesselsche veer gelegen „Mercur“ zich gereed voor het prinselijk bezoek aan boord. Men herkende het geheel schoongemaakte torpedowerkchip naast het meer. Te half tien precies werd de vlaggenparade gehouden en even daarna arriveerde wederom te voet de Prins in gezelschap van den vice-admiraal en mevrouw Kruijs. Behalve de bemanning waren aanwezig vele gasten, die door den admiraal waren uitgenodigd om den vaartocht mede te maken. Voor de valreep stond de commanderende officier van het schip, luitenant t. z. eerste klasse H. Molenaar, die aan Z. K. H. werd voorgesteld. Onder het gebruikelijk eerbetoon werd de Prins aan boord ontvangen door den commandant van den torpedodienst, den kapitein luitenant t. z. H. F. Klaassen. Vervolgens begaf hij zich naar het achterschip, waar hij de aanwezige officieren begroette en de admiraal de genodigde dames aan hem voorstelde. Na de bemanning te hebben geïnspecteerd, begaf Prins Bernhard zich naar de brug om het ontmeren gade te slaan en onder het geluch van het verzamelde publiek verliet de „Mercur“ met de prinselijke onderscheidsvlag in top de haven.

Dadelijk werd koers gezet naar het gedeelte van het wedstrijdterrein, waar de strijd het hevigst was. De scherp zellende schepen in den straffen wind boden een prachtige aanblik en zon en een prachtige wolkenlucht zorgden voor schitterend filmweer, zodat het geen wonder was, dat de prins met zijn filmcamera vele meters film draaide.

De „Mercur“, onder leiding van den opperschipper H. J. Steyn, insceueerde voortdurend in de nabijheid van de prachtige jachten. Vooral de Nederlandse oceaanzeller, de mooie „Zeearend“ en de nieuwe „Tromp 2“ wekten de bijzondere bewondering.

Het schouwspel op het water werd eenmaal afgewisseld door een keurige demonstratie van vijf Fokker-bommenwerpers. Na een paar maal in verschillende formaties over de „Mercur“ te zijn heengevlogen, spatte het escaldrille uiteen en zochten de toestellen het vliegkamp „de Mok“ weer op.

Om kwart over elf kwam het nieuwe jacht van de Koninklijke Marine Jachtclub, „Prinses Juliana“, bestuurd door den voorzitter van de Koninklijke Marine Jachtclub, den luitenant-ter-zee C. baron van Asbeck, die reeds geruimen tijd heen en weer had gekruist langs zij van de „Mercur“, die bijdraaide, terwijl de zeilen van het slanke jacht, aan boord waarvan zich bovendien nog de luitenant-ter-zee tweede klasse, jhr. Lammert Trip en twee matrozen bevonden, gestreken werden. Prins Bernhard klom over aan boord van het jacht, gevolgd door jhr. van Holthe en jhr. Röll, en terwijl op den motor vrij van de „Mercur“ werd manoeuvreerd, joelden de aangebetenen matrozen van het torpedowerkchip voor de „Prinses Juliana“ en ging

EEN FLOTTIELJE DUITSCHE OORLOGSSCHEEPJES, bestaande uit 7 mijnevegers en het begeleidingschip „Zieten“, is gisteren met toestemming der Nederlandsche regeering den Nieuwen Waterweg opgevoerd om een bezoek te brengen aan eenige Duitse Rijnhavens, welke via Duitse waterwegen voor hen niet bereikbaar zijn. Foto boven: De flottielje op den Waterweg. Foto onder: De „Zieten“ passeert Rotterdam.

de prinselijke onderscheidsvlag omlaag, om even later in de mast van de „Prinses Juliana“ te worden gehesen.

Scherp op den wind kruisde de „Prinses Juliana“ eenige malen over het Marsdiep, om vervolgens koers te zetten naar het vliegkamp „De Mok“, terwijl vice-admiraal Kruijs met een motorsloop volgde en de „Mercur“ met de gasten naar de haven terugkeerde.

Op het vliegkamp De Mok.

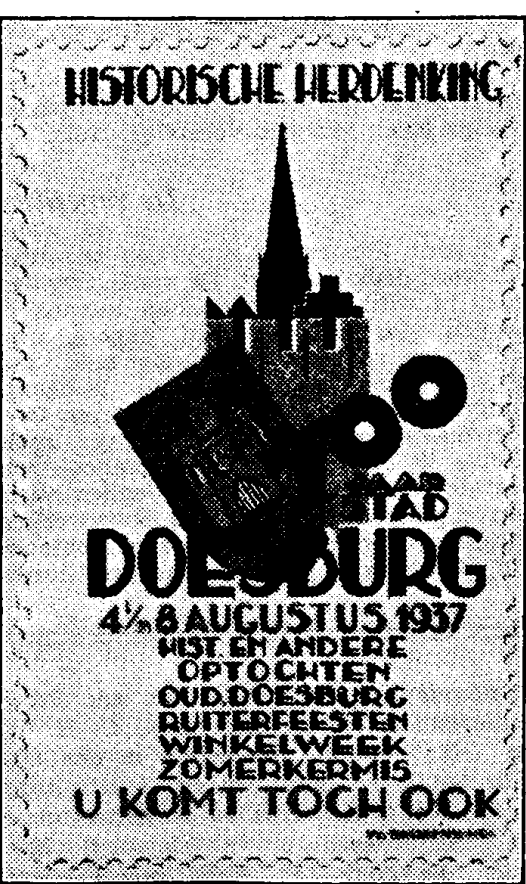
Te ruim half twaalf met hoog water arriveerde het zeiljacht „Prinses Juliana“ met aan boord Prins Bernhard, aan den stiel van het marine-vliegkamp De Mok, na de vijf Fokker verkenners-bommenwerpers te zijn voorbij gevaren, die kort tevoren nog in de lucht hadden gemaneuvreerd en nu aan de vloten gemeerd lagen. De Prins werd begroet door den commandant van het vliegkamp, overste Pitlo, en de gewapende wacht, die aan den steiger stond opgesteld, bracht het gebruikelijke eerbetoon. Vervolgens inspecteerde de Prins de voor de hangars opgestelde officieren en manschappen, waarna hij zich onmiddellijk in de hangars begaf, waar alle vliegtuigen van het kamp aanwezig waren. Voorgelicht door den commandant, bezichtigde de Prins met groote aandacht de verschillende vliegtuigen en interesseerde zich daarbij in het bijzonder voor het even naar buiten gehaalde catapult-vliegtuig van den kruiser „Tromp“, de nieuwe Fokker C. 11 W.

Tijdens een wandeling over het terrein, werden verschillende andere inrichtingen bezichtigd, waarna den Prins in de hall veroveringen werden aangeboden. Ruim een kwartier onderhield de Prins zich met de verschillende officieren en liet degenen van hen, die gisteravond niet aan het corpsdiner hadden aangezien, aan zich voorstellen. Inmiddels was de „Mercur“, die te Nieuwediep de gasten had afgezet, voor het vliegkamp De Mok verschenen en te kwart over twaalf schepte de Prins zich aan boord van dit vaartuig in om naar Den Helder terug te keeren, waar de lunch ten huize van vice-admiraal Kruijs gebruikt werd. Van verschillende personen, waarmede hij gedurende zijn verblijf alhier had kennis gemaakt, nam Zijne Koninklijke Hoogheid in den namiddag afscheid en, hield toegejuicht door een wederom langs de te volgen route opgestelde dichte menigte, verliet hij omstreeks half vier de marinestad om naar Soestdijk terug te keeren.

PROCES „THORPEHALL“

Naar wij vernemen is mr. P. Dieleman, die in het geding van de „Thorpehall“ namens de Spaansche regeering en de Baskische regeering is opgetreden, tegen het vonnis van den vice-president der rechtbank te Middelburg in hooger beroep gegaan.

De zaak zal thans in behandeling komen voor het gerechtshof te 's-Gravenhage.

DE AFFICHE, waarmee de aandacht gevestigd wordt op de feesten te Doesburg.

verdeeldheden tusschen de gebroeders Reinald en Eduard van Gelder waren er oorzaak van, dat de stad, die de zijde van Eduard gekozen had, door Jan, graaf van Kleef, werd overmeesterd voor Reinald, maar kort daarna werd door Eduard genomen, die haar in 1337 nogmaals voorrechten schonk. In de twisten tusschen de Heeckerens en de Bronckhorsten wenschte de stad neutraal te blijven, maar het hoofd der Bronckhorsten, Willem, hertog van Gulik, trok in 1372 de stad binnen, waar hem een huldiging ten deel viel, uit dank waarvoor de stad totvrij verklaard werd. Zelfs werd door Willem, Heer van Bronckhorst in het volgende jaar toestemming verleend, handel te drijven met zijn vijanden, onder voorwaarde, dat zij niet verder dan buiten de poorten zouden leveren. De Doesburgers bevoelden noch den graaf van Blois, noch de gebroeders Walter en Jan van Voorst, Heeren van Keppel te beleedigen, waarvoor hun werd vergund met een pontschip den IJssel op en af te varen, welk verdrag zou duren tot de graaf van Blois met den hertog van Gulik verzoend zou zijn. In het jaar 1487 teekende Doesburg mede het Eeuwig Verbond, dat Arnold, hertog van Gelder met Roberd, bisschop van Keulen maakte. Door verraad van Pieter van Boetbergen en Harmen van Beek werd in 1468 de stad in handen van de Kleefschon gesteld, die er plunderden en verwoes-

Het is toch wat anders

... wanneer U in een SPECIAAL BONTMAGAZIJN Uw jas laat repareren en moderniseren en de prijzen zijn natuurlijk ook veel lager. Ook indien niet bij ons gekocht.

BONTMAGAZIJN

MAISON MODERNE

KALVERSTRAAT

b/d DAM - TELEFOON 30288

DUITSCH FLOTTIELJE DOOR ROTTERDAM

Tegen den avond de grens gepasseerd.

(Van onzen correspondent.)

Rotterdam, 10 Juli.

Hedenmiddag om half twee is de Duitse mijnevegersflottielje, die een bezoek aan eenige Duitse Rijnhavens zal brengen, Rotterdam gepasseerd. De flottielje bestond uit zeven mijnevegers, welke begeleid werden door het geleideschip „Zieten“ en Hr. Ms. torpedoboot G 16. Precies op het tijdstip, dat de spoorbrug over de Koningshaven werd geopend, bereikte de flottielje het Noordereiland. Daar splitste het konvooi zich in twee gedeelten: de „Zieten“ en de G 16 voeren via de Koningshaven naar boven, terwijl de zeven mijnevegers onder de vaste oeververbinding over de Maas voeren.

Het tijdstip, waarop de vaartuigen Rotterdam zouden passeeren was niet van tevoren bekend. De publieke belangstelling was dan ook niet groot.

Toen de „Zieten“ en de G 16 de Koninginnebrug voorbijvoeren, brachten de opvarenden een groot. Ter hoogte van de Feyenoordkade vernam de flottielje zich.

Onze correspondent te Nijmegen meldde gisteravond:

De flottielje Duitse oorlogsschepen is te kwart over zes Tiel gepasseerd. De schepen voeren met groote snelheid en veroorzaakten zulk een deining, dat een passerende sleepboot door den golfslag in gevaar kwam te verkeren en noodseinen uitzond, waarop de oorlogsschepen vaart minderden. Langs de oevers van de rivier heerscht buitengewoon groote belangstelling.

Omstreeks halfnegen werd Nijmegen gepasseerd. Op de Waalkade en op de Waalbrug was een groote menigte samengestroomd om van het interessante en zeldzame schouwspel te genieten. De Nederlandsche torpedoboot G. 16 voer voorop, daarna volgden twee aan twee de Duitse mijnevegers, waarvan de bemanningen op het dek stonden opgesteld. Het publiek juichte hen hartelijk toe, waarvoor de Duitschers vriendelijk wuivend dankten. Tegen het invallen van de duisternis werd Lothit bereikt. Hier nam de escorteerende Nederlandsche torpedoboot ligplaats, waarna de Duitse oorlogsschepen naar Emmerik doorvoeren, waar wordt overnacht.

DIEFSTAL UIT EEN AUTO

Bedrag van f 1600 gestolen te Rotterdam.

(Van onzen correspondent.)

Rotterdam, 10 Juli.

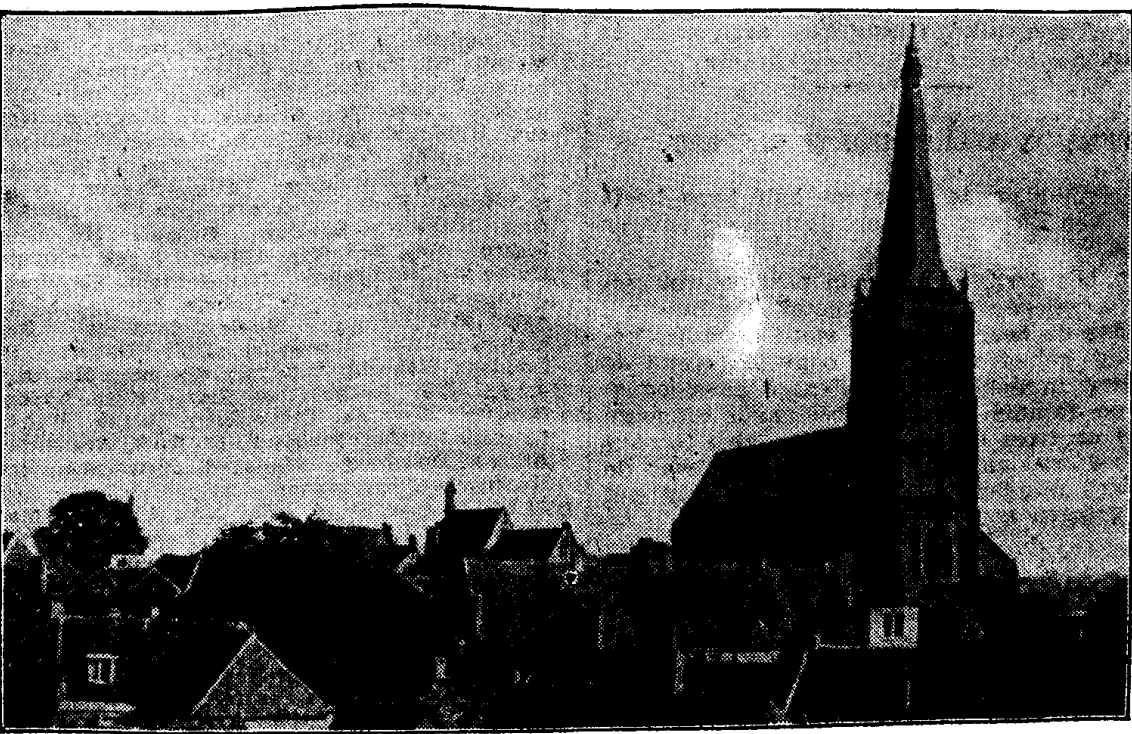
Gistermiddag is te Rotterdam een bedrag van f 1600 aan zilvergeld ontvreemd, dat zich bevond in een auto, die aan de Leuvehaven op straat stond voor het gebouw van de Incassobank. De diefstal is gepleegd door een onbekend gebleven persoon, op het ogenblik, dat de chauffeur bezig was met het herstellen van een defect aan den voorband.

Het geld behoorde toe aan de fa. Hofman, aan de Prins Hendrikdijk.

STEDEFEESTEN TE DOESBURG

Van 27 Juli tot en met 4 Augustus. — Zevenhonderd jaar stad.

DE oude Achterhoeksche vesting Doesburg zal de laatste dagen dezer maand en in de eerste dagen van Augustus feestvieren; deze feesten houden verband met — zooals officieel is aangekondigd — „het feit, dat de stad 700 jaren geleden stedelijke rechten verwierf“. Het zal aan de feestvreugde wel geen afbreuk doen, indien wij moeten beginnen te constateren, dat dit niet geheel juist is. De stedelijke rechten van Doesburg zijn ouder dan 700 jaar, waarschijnlijk ongeveer even oud als de stedelijke rechten van Nijmegen, welke van 1230 dagteekenen. De

GEZICHT OP DOESBURG, MET DEN BEKENDEN TOREN DER NED. HERV. GEMEENTE.

julste datum is niet bekend, maar wel zien wij in onderscheidene, volkomen met elkaar overeenstemmende bronnen vermeld, dat de stedelijke rechten, die Gerhard III de stad verleende, in het begin van de dertiende eeuw geschonken werden en in 1231 en 1237 door zijn zoon Otto II zijn bevestiging en vermeerderd geworden. In ieder geval is het jaar 1237 toch van betekenis voor Doesburg geweest en een herdenking is alzoo volkomen gemotiveerd.

De vermoedelijke stichter van de stad.

De geschiedenis van Doesburg is, evenals van alle oude steden in land, niet van belang ontbloot. Meer dan eens blijkt, dat in de geschiedenis een verwarring is ontstaan met de Duitse stad Duisburg, waaraan de naamsovereenkomst wel niet vreemd zal zijn. Algemeen is men van meening, dat de naam van de stad vroeger Drusi Burgum was, ter ere van den Romeinschen veldheer Claudius Drusus, een stiefzoon van keizer Augustinus..

Deze veldheer zwierf enkele jaren vóór de geboorte van Christus in deze streken en de Romeinsche geschiedschrijver Florus vertelt van hem, dat hij zeker wel vijftig burchten langs de oevers van den Rijn en de zijrivieren gesticht heeft. Hieruit valt tevens te verklaren, dat er verwarring met Duisburg heeft plaats gehad. In elk geval, Drusus zou dan een burcht nabij de monding van den Ouden IJssel hebben gesticht en met zekerheid weet men, dat hij een kanaal liet graven van den Rijn naar den Ouden IJssel, het water, thans bekend als de Geldersche IJssel. In de eerste eeuwen onzer jaartelling stond dit water bekend als Drususgrift. De burcht zou nog lang hebben bestaan en eerst in 1527, op last van Hertog Karel van Gelder, zijn afgebroken. Claudius Drusus is dus de vermoedelijke stichter van de stad; de naam zou afgeleid zijn van Drusi Burgum, eerst als Droesburgh, en later Doesburg. In 884 zien wij vermeld, dat de Noordmannen Duisburgh verwoestten. Sommige geschiedschrijvers willen, dat dit Doesburg was, anderen zeggen dat het Duisburg aan den Rijn betreft, maar zekerheid geven geen van beide groepen.

Uit dit alles blijkt wel, dat de oudste geschiedenis van de stad min of meer onzeker is, in tegenstelling tot de latere, waaruit blijkt, dat Doesburg in de geschiedenis van ons land een vrij belangrijke plaats heeft ingenomen. Aanvankelijk was de stad slechts door een enkelen muur omgeven, maar stadhouder Prins Maurits, die een zoo belangrijk aandeel heeft geleverd aan de krijgsgeschiedenis van ons land, zag de betekenis van de stad als grensvesting. Hij liet in 1607 den stadsmuur sloopen en de stad versterkte met een nieuwe aarden wal van negen bolwerken, twee hoornwerken en vier ravelijnen. Tot 1674 bleef deze versterking gehandhaafd; in dat jaar hebben de Fransen de wallen gesloopt. Later werd er wel weer een versterking opgericht, maar deze was lang niet van betekenis als die van Prins Maurits.

Een bewogen geschiedenis.

In de rumoerige Middeleeuwen heeft Doesburg ruimschoots zijn deel van de twisten, onlusten en krijgsovervallen gehad. De

tingen aanrichten, maar kort daarna, bij het vredesbestand, kwam Doesburg weer aan Adolf van Gelder. Wij hebben reeds gezien, dat hertog Karel van Gelder in 1527 de burcht van Drusus liet sloopen; dit geschiedde, omdat hij achterdocht tegen de houding van de Doesburgers koesterde. Hij liet echter een nieuwen burcht tegenover het gasthuis bouwen, die in 1550 door burgemeester Jan de Gruter met uitzondering van den Rooden Toren, geslecht werd. Toen in 1674 de Fransen de vestingwerken afbraken, deelde de Roode Toren dit lot en slechts een klein deel er van bleef bewaard.

Intusschen was de roerige tijd van de Hervorming en het begin van den Tachtigjarige Oorlog aangebroken. Doesburg, dat in het Verleden steeds heil gezocht en vaak gevonden had in een houding van neutraliteit, meende er goed aan te doen de nieuwe denkbilderen zoo lang mogelijk te weren en toen in 1568 een leeraar op de Bergsche Weerd, vlak voor de stad, wilde prediken, werd hem verzocht onmiddellijk te vertrekken. Toen de oorlog eenmaal begonnen was, kreeg Doesburg er ruimschoots zijn deel van. In 1572 werd de stad voor den Prins van Oranje veroverd, doch weinige dagen daarna weder ontruimd, waarna Frederik, zoon van den hertog van Alva en Hierges, de nieuwe gouverneur van Gelderland, de stad met een zware inkwartiering belastte, terwijl de Spaansche Overste Jan van Mendoza het gouverneurchap over de stad verkreeg. In het jaar 1578 ging de vesting weer aan de Spanjeschen over, maar in 1585 wisten de Spaansgezinden troepen in de stad te smokkelen, die er zich van meester maakten, waarna het volgende jaar de graaf van Leicester het beleg voor de stad sloeg en haar, na een beschieting vermeesterde. De door Leicester aangestelde gouverneur, Johan Borowes, stak het Vrouwenklooster van St. Catharina in brand, verbrandte de boekenverzameling uit het broederhuis en betoonde zich ook overigens een weinig minzaam bestuurder, zooals de bevolking in ruime mate ondervond.

Er volgde toen een tijdperk van rust, dat echter onderbroken werd toen in 1672 de oor-

Wat lijkén vijftig jaren, vervolgde spr., kort als men ze achter zich heeft. Ik herinner mij nog zo levendig, dat mijn vader in 1888 naar Indië ging om de overeenkomst met de Indiësche regering af te sluiten, onder het gouv. en burgemeester van de toenmalige Nederlandsche Indische Generaalschap van Otto van Rees. Ik herinner mij nog zo goed zijn beide mede-gevoelers, de heer van der Vliet en de heer van der Vliet, die toen in Indië waren, en die goede vrienden tevens. En als ik denk aan mijn vader, die toen in Indië was, dan kan ik niet nalaten tevens te denken aan het drieliet dat toen in Indië het pionierswerk verrichtte: Op ten Noort, Taylor en Lambach. Die namen klinken ook in Indië omdat zij daar wat grootsche dingen hebben gedaan. Van der Vliet was toen vesten van de organisatie die na vijftig jaren is uitgeworpen tot de groote K.P.M. van thans.

Moge de „Tegelberg“ zo besloot spr., voldoen aan alle verwachtingen, die de reederij van h. koestert en moge zij gelukkig varen, en moge hij ook zijn vader gelukkig en tevreden door zijn lang en werkzaam leven is geweest.

KUNST

BEIAARDMUZIEK IN NEDERLAND

De beiaard en ons volk. — Verval van de beiaardkunst en zijn oorzaken. — Vlaanderen en Nederland. — Opleving van de belangstelling. — De beiaardwedstrijd te Maastricht. — Instrument en bespeler.

ERNSTIGE BEOEFENING MEER DAN WAARD

MEN is het er vrijwel over eens dat in ons land voor het klokkenspel weinig belangstelling bestaat, en de vijfde nationale beiaardwedstrijd te Maastricht, georganiseerd door de Nederlandsche Klokkenspel Vereniging heeft dit misschien kunnen bevestigen. Want voor de verrichtingen op den beiaard van den St. Servaastoren zijn de Maas-trichtenaren, ondanks alle medewerkende omstandighe-den, naar het uiterlijk te oor-deelen, niet bepaald te hoop geloo-pen. De Amsterdammers hebben in dat opzicht in 1933 zelfs nog een goed voorbeeld ge-gewezen. En wie wel eens een beiaardbespeling op den St. Rombout te Mechelen heeft hijgevoond, kan weten, wat belangstelling voor de kunst betekent.

Wouter Paap nam dit ge-mis van belangstelling bij den Nederlander tot uitgangspunt van zijn geïmproviseerde voordracht te Maastricht en noemde als voornaamste oorzaak van dat gemis de intellectueelistische mentaliteit van ons volk, dat daar-door voor het simpele klok-kenspel niet ontvankelijk zou zijn. Het is een verklaring, een zeer aannemelijke ver-klaring zelfs, doch ik meen, dat daarmee nog niet alles is gezegd. Want het ligt m.i. niet alleen aan zekeren volks-aard, die voor onbevengenen genieten van primitieve schoonheid minder geschikt is. In dat opzicht lijkt mij de Nederlander van de twintig-ste eeuw in wezen weinig veranderd bij dien van den tijd, toen de Hemony's hun prach-tige klokken goten en lever-den. En dan is het niet goed te verklaren, waarom Neder-land eens een bloei van de beiaardkunst beleefde en deze gaandeweg ge-heel in verval is geraakt. Ik geloof, dat men ook de ontwikkeling, welke de muziek in den loop der eeuwen heeft doorgemaakt, en, meer in het algemeen, de wijziging, die de structuur van het openbare leven heeft ondergaan, als zeer gewichtige factoren in het geding moet aanmerken. Om met het laatste te beginnen: het tegenwoordige leven met zijn intensief, jacht-ig en luidruchtig verkeer, de wijd-uitgestrekte bebouwing zelfs van kleinere plaatsen zijn voor de beiaardkunst allerminst gunstig geweest. Zelfs de grote torens domineren niet in het stadsbeeld en in het stadsleven gelijk vroeger. De klank der klokken, hoog in de lucht, gaat in het rumoer van trambellen en autoclaxons verloren. Bovendien: de mensch van heden heeft geen tijd, geen rust om aandachtig naar een carillon te luisteren.

En het muziekleven heeft sinds het begin der negentiende eeuw ook een geheel ander karakter gekregen. Werd voordien de muziek, behalve opera en kerkmuziek, alleen in den intiemten kring beoefend — door het openbaar concertwezen kreeg zij in het maatschappelijke leven een heel ander accent, waardoor het beiaardspel geheel op den achtergrond ge-raakte. Als gevolg daarvan werd aan onze kostbare carillons niet meer de zorg besteed, welke voor een goed onderhoud er van noodzakelijk is. Zeker — onze beiaardwedstrijden niet; men liet ze bespelen op van ouds daartoe gezette dagen en tijden; meestal op markt-dagen en nationale feestdagen. Maar dit werd meer en meer een doode traditie, waaronder de kunst van het beiaardspel op den duur ook moest lijden. Beiaardiers van formaat, met fantasie en stuwkracht heeft Nederland in de negentiende eeuw niet opgeleverd. En toen eindelijk een beweging ontstond, die streefde naar herleving van de beiaardkunst, bleken de omstandigheden allerminst bevorderlijk voor het wekken van een algemeene belangstelling.

Herleving uit België.

Merkwaardig genoeg is een krachtige impuls tot herleving van de beiaardkunst in ons land gekomen van België, en wel vrij onmiddellijk na het einde van den wereldoorlog. In België, speciaal in het Vlaamsch gebied, was de be-

STAAF NEES aan zijn beiaardklavier.

langstelling voor het klokkenspel op verre na niet zoo afgezaakt als bij ons. Ongetwijfeld ligt de oorzaak hiervan in verschil van mentaliteit: de Vlaamsche volksziel is kinderlijker, onbevengener dan de Nederlandsche; zij is ontvankelijker voor het primitieve, het simpele. Pallieter is een typisch Vlaamsche figuur; Benoit en Blockx zijn specifiek Vlaamsche componisten. Kenmerkend is ook de voorliefde van den Vlaming voor muziek in de open lucht; men kan in een Vlaamsche stad van eenige

DE TOREN VAN DE ST. SERVAASKERK TE MAASTRICHT met den gerestaureerden beiaard (in den middentoren).

beteekenis nauwelijks een dag vertoeven zonder dat men er een optocht ziet met een muziekkorps in volle actie. Men begrijpt: zoo'n levenslustig land is een beiaardland bij uitnemendheid.

Misschien was Nederland het in de zeventiende eeuw ook. In elk geval gaf ons land België niets toe wat het aantal carillons betreft; zelfs was het in dit opzicht nog verreweg de baas, waarbij men evenwel moet bedenken, dat Nederland veel meer steden heeft, die voor het bezit van een carillon in aanmerking kwamen dan België. Neemt men dit echter ook in aanmerking bij een vergelijking van het aantal werkelijke beiaarden tusschen beide landen, dan wint België het weer van ons. In de Nederlandsche bewerking van William Gorham Rice's „Carillon Music and Singing Towers of the Old World and the New" vindt men, dat omstreeks tien jaar geleden Nederland twaalf beiaarden van den eersten rang bevat tegen België elf; Nederland was er toen nog een vóór, doch relatief beschouwd toch in de minderheid. En terwijl bij ons het beiaardspel gaandeweg in onbeduidendheid verzonk, hield België het in eere; onder den indruk van de verschrompelingen van den wereldoorlog werd het zich zelfs des te dieper bewust, welk een nationaal cultuurbezit van hoege waarde het in de beiaardkunst rijk was, waarin weer een prikkel lag, om het des te intensiever te cultiveren. Meester Jef Denijn, de virtuoos van den Romboutsbeiaard te Mechelen kreeg de betee-kenis van een nationale figuur; zijn bespelingen van dien beiaard op de Maandagavonden van Juni, Augustus en September veroverden zich een internationale reputatie. Hij stichtte de Mechelensche beiaardschool, waaruit niet alleen een jonge generatie van beiaardkunste-

KUNST(?) OP BALI

Overheidsvandalisme en -bouwerij.

De heer W. O. J. Nieuwenkamp schrijft ons: Kort geleden (in het avondblad van 1 Juli) heb ik mijn ergernis gelucht over den verregaanden staat van verwaarloozing waarin het belangrijke rotsrelief van Tojo Poeloe verkeerde tijdens mijn jongste bezoek aan Bali.

Nu kom ik uw aandacht vragen voor eenige van de vele wanstaltigheden, die in den laatste tijd op Bali zijn gebeurd. Alles vermelden, waarmede het bestuur in de laatste jaren is bezig geweest om het Balische landschap van zijn eigendommelijke schoonheid te berooven, zou ons te ver voeren; de opsomming zou te lang worden. Ziehier echter twee voorbeelden.

Daar is ten eerste de foelieelike poeri van den regent van Badoeng te Denpasar.

Pas in 1906 veroverden vier der rijkjes Badoeng en Tabanan in Zuid-Bali. Van onze regering had ik verlof bekomen om deze expedities mede te maken en tevens opdracht om toe te zien, dat er, bij de verovering, niet noodloos aan kunstschaten zou worden verwoest.

Toen wij Denpasar, de hoofdplaats van Badoeng binnenrukten, bevatte deze verschillende poeri's of paleizen van vorstelijke en adellijke families. Vooral het paleis van den vorst van Badoeng was buitengewoon belangrijk, zoowel door uitgestrektheid als door de vele mooie poorten en het vele fraaie beeldhouw-werk, dat het bevatte.

Dit uitgestrekte complex van pleinen en gebouwen (!) viel ons zoo goed als onbeschadigd in handen. Alleen van één der gespleten voorpoorten was de top gedeeltelijk vernield door één van de projectielen, die door onze oorlogsschepen bij Sanoer waren afgevuurd. Niet-tegenstaande mijn dringende betogen om van

(Ingezonden mededeeling.)

PEN GUEN bij St. Cast (Côtes du Nord) Frankrijk

CELTIC HOTEL

200 kamers, alle comfort. Billijke prijzen. Prachtig strand, fijn zand, golf, tennis, voortreffelijk gelegen, radio-actief bronwater.

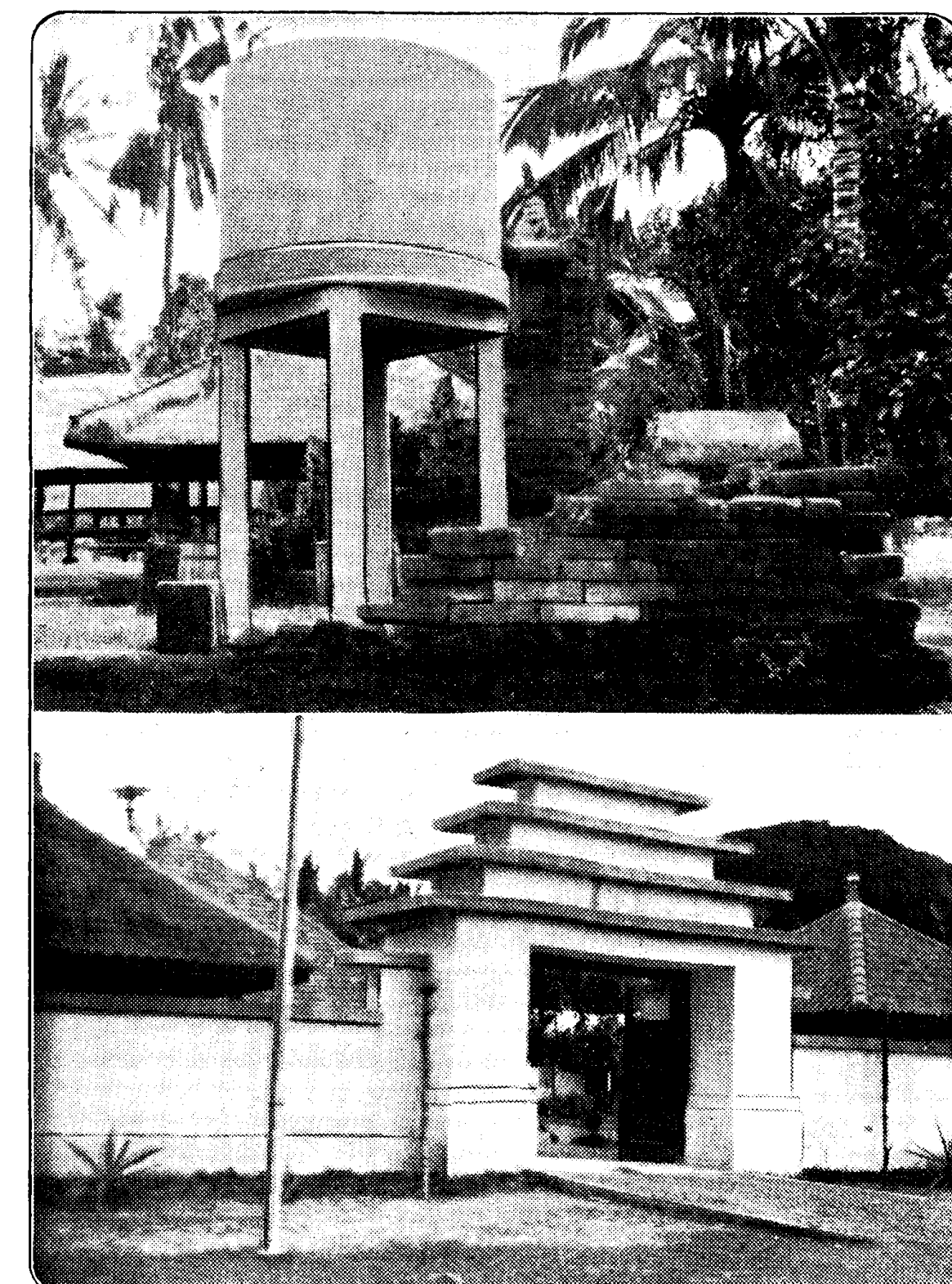
naars voortkwam, doch waar ook beiaardiers uit andere landen hun opleiding zochten en vonden.

Denijn's systeem.

Denijn heeft ook de constructie van den beiaard hervormd, een hervorming, die in hoofdzaak gericht was op een betere beheersching van den aanslag. En het is kenmerkend voor ons land, dat Denijn's systeem hier geweldig veel stof heeft doen opwaaien. Het riep de historici, de aesthetici, de akoustici en wie al niet anders in het geweer, en Nederlanders, die zich om het klokkenspel nooit druk hadden gemaakt en er nimmer de flauwste belangstelling voor hadden getoond, wonden zich heftig op en vloegen elkander in de haren over het probleem: broek of tuimelaar. En velen, die nog nooit naar carillon hadden opgekeken of voor een bespeling geen stap hadden verzet, riepen ach en wee over het bederf van onze kostbare beiaarden. Intusschen had die kibbelarij het gunstig resultaat, dat zij den beiaard meer onder de algemeene aandacht bracht en zoo den bodem bereidde voor het kweken van ruimere belangstelling. Het particulier initiatief werd gewekt, de Nederlandsche klokkenspelvereniging werd opgericht. Dank zij de vrijgevigheid van geestdriftige maeenassen kon men beginnen met het restaureren van belangrijke, doch slechts als historische curiosa beschouwde en derhalve voor de spelpraktijk verwaarloosde beiaarden. In 1919 werd de beiaard van den Eusebiustoren te Arnhem aan een grondige herziening onderworpen. Later volgde Nijkerk. En allengs kwamen er ook nieuwe beiaarden: Rotterdam (Raadhuis), 's Hertogenbosch, Tilburg, Zutphen (na den brand van den Vrijhuistoren, waarbij het Hemony-carillon verwoest werd), Almelo, Oldenzaal. De jongste restauratie is die van den beiaard in den St. Servaastoren te Maastricht; te Bergen op Zoom is men nu druk in de weer voor het aanschaffen van een geheel nieuwen beiaard.

Dit wat de instrumenten betreft. Maar van belang is ook een goede beiaardspelkunst. Wouter Paap heeft er den nadruk opgelegd, dat goed beiaardspelen, hoe simpel het ook lijkt, niet gemakkelijk is en een hoog muzikaal peil vergt; de voorzitter van de Nederlandsche klokkenspelvereniging heeft betoogd, dat de organisatie van beiaardwedstrijden vooral ten doel heeft, onze beiaardiers tot voortdurende en intensieve oefening te stimuleren.

Zoo zijn wij van zelf weer op den vijftien nationalen beiaardwedstrijd van 2 en 3 Juli te Maastricht gekomen. En men kan zeggen: wat dr. Caspari over de stimulerende werking van de wedstrijden opmerkte, was geen ijdele frase. Dit bleek ten duidelijkste uit het verschil tusschen de prestaties van de mededingers in de afdeling B en van die in de afdeling A. Men weet, dat afdeling B is voor hen, die voor het eerst in het wedstrijdvuur komen

BOVEN: Een van de vele waterreservoirs van gewapend beton in een Balischen tempel. — BENEDEN: Poort van beton van de poeri van den regent van Badoeng.

deze grootste en mooiste poeri van heel Bali althans het belangrijkste gedeelte voor het nageslacht te bewaren, werd, op advies van den regeringscommissaris Liefcrinck, het gehele bouwwerk, en nog eenige andere poeri's, met den grond gelijk gemaakt. Waar het stond is nu een groot grasveld.

Enkele jaren geleden werd het zelfbestuur in de veroverde rijkjes gedeeltelijk hersteld. Er werd o. a. voor Badoeng een regent benoemd, een afstammeling uit vorstelijke familie. Die moest natuurlijk in een poeri wonen; doch de poeri's waren gesloopt! Dus moest er een nieuwe worden gebouwd. Hetgeen dan ook is geschied en wel aan één van de hoofdwegen van Denpasar, vlak naast den prachtige Poera Satzja, den grooten tempel, die aan den laatste vorst van Badoeng had behoord.

Die poeri is gebouwd op kosten van het gouvernement door een ambtenaar van de B. O. W. Van de leelijke voorpoort van deze vorstelijke (!) woning geeft de foto een goed denkbeeld.

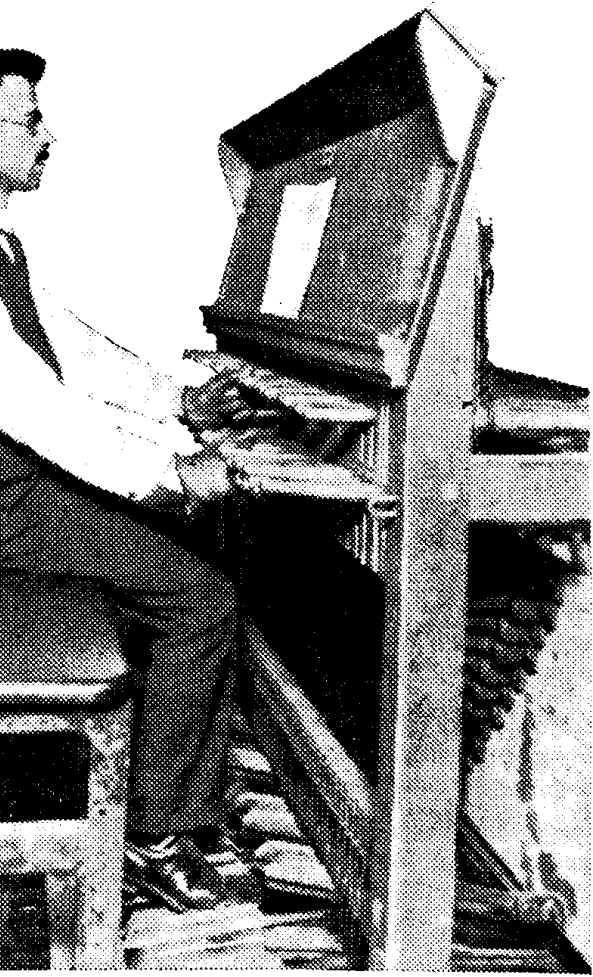
Ik heb het niet over mij kunnen verkrijgen

of nog niet in staat waren een prijs te veroveren; afdeling A is voor bekroonden in vorige wedstrijden. Het verschil tusschen beide categorieën was onmiskenbaar.

Maar nog een andere ervaring heeft men wel kunnen opdoen, en wel wat betreft de macht van den bespeler over de hoedanigheid van den beiaard. Den eersten indruk, dien men van de klokken van den St. Servaastoren kreeg, was werkelijk teleurstellend. De hooge klokken schraal en magertjes van klank, de lage klokken zonder fond en zeer ongelijkmatig en in het geheel weinig samenklank. Terwijl de stemming eenigszins deed denken aan Haba's kwarttonen-systeem. Des te verrassender daarom was het, dat men bij de bespeling, waarmede Ferdinand Timmermans den eersten avond besloot en bij den wedstrijd in de afdeling A de beiaard plotseling een metamorfose scheen ondergaan te hebben; wel bleek de stemming bedenkelijk, doch de klank was stellig beter, gelijkmatiger. En toen eindelijk, aan het slot van den tweeden avond, meester Staaf Nees, van Mechelen, het instrument onder handen kreeg, kon men over den Maastrichtschen beiaard werkelijk tevreden zijn. Trouwens: de Mechelaar had zich de moeite getroost, van te voren tusschen de klokken te klimmen — hetgeen met het oog op de balsamieke temperatuur van des beiaardiers goed-ronde Vlaamsche welgedaanheid werkelijk geen sinecure was; — en de verbindingen van klavier met de tuimelaars en klepels aan een ernstige inspectie en revisie te onderwerpen. Met het resultaat, dat alles veel beter en gevoeliger functioneerde. Maar voor een Nees heeft het beiaardiersvak ook geen geheimen meer.

Intusschen valt er onmiskenbaar aan den beiaard te Maastricht nog wel en een ander te verbeteren, in de eerste plaats wel zeker wat de onderlinge plaatsing der klokken betreft. En dan de stemming.

Ook aan de theorie van het klokkenspel, of liever van de klokkenconstructie is er eorfeerd. Maar men kan niet zeggen, dat dit offer een succes was — integendeel. Wat de heer ir. A. H. van Bergen Jr. over „de reine en getempered stemming van klokken" te berde bracht bestond meerendeels uit opmerkingen over het geluid en over trillingsverhoudingen, die men in elk hoek over natuurkunde en over algemeene muziek leer kan vinden. Doch wat de inleider bovendien ter zake van reine en getempered stemming betoogde manifesteerde dermate den leek-in-muziek, die de klok wel heeft hooren luiden, doch van den klepel weinig afweet, dat men eigenlijk niet begreep, wat deze voordracht op een bijeenkomst van de Nederlandsche Klokkenspel-Vereeniging had te maken. Of wat moet men er van denken, wanneer iemand, die over muziek spreekt, het herhaaldelijk over transponeren heeft, wanneer klaarblijkelijk moduleeren is bedoeld en toonaard met diapason verwacht? Of wat te zeggen van de stelling, dat de getempered stemming de muziek populair heeft gemaakt?

FERDINAND TIMMERMANS, onze Rotterdamse beiaardier.

Ware er na afloop van deze voordracht discussie geweest, dan zou men zich misschien verdiept hebben in de vraag, of getempered stemming nu wel zoo'n zegen is, gelijk de spreker het voorstelde: ik voor mij ben er niet zoo enthousiast over. Doch omstandigheden lieten hier geen discussie toe, en dat was maar goed ook, want dan zou men wellicht niet eens tot den wedstrijd toe gekomen zijn.

Driedubbel gelukkig dus, dat voor de theorie slechts weinig plaats was ingeruimd en in de praktijk in hoofdzaak aan het woord is gekomen. En over de resultaten daarvan kunnen de beiaardliefhebbers zeker wel tevreden zijn. En zeer zeker hebben vooral de prestaties van een Staaf Nees weer onduidelijkzinnig aangetoond, dat beiaardkunst een kunst kan wezen en niet maar een kinderlijk-onnoozel spelletje. Een kunst, de moeite van ernstige beoefening meer dan waard. En wanneer het juist is, dat, gelijk Wouter Paap betoogde, de geringere ontvankelijkheid van den Nederlander voor het zuiver muzikale tot dusver een beletsel is geweest voor zijn waardeering van het beiaardspel, dan ziet het er voor de toekomst van den beiaard te onzent niet hopenloos uit. Want ook in die ontvankelijkheid kan men een kentering ten goede verwachten.

In den aanhef heb ik iets gezegd van de algemeene belangstelling voor dezen wedstrijd, die, naar het uiterlijk te oordeelen, nu niet zoo bijster leek. Doch het is zeer goed denkbaar, dat de schijn minder lijkt dan de werkelijkheid. Een beiaardbespeling is nu eenmaal niet een concert van een orkest of een koor, waarbij men rustig gaat zitten en met het hoofd in de hand geconcentreerd luistert. En Wouter Paap heeft terecht opgemerkt, dat men niet precies kan nagaan, of bij zoo'n bespeling weinigen dan wel velen toehooren. De beiaardier kan zoo velen bereiken op de pleinen, in straten en stegen, in de kamers aan open ramen. Wie weet, hoeveel er op die twee mooie zomeravonden te Maastricht er waren, die men niet zoo kon opmerken. En al kan men de talrijken, die op de Vrijthof hun wandeling maakten, op de café-terrassen zaten, niet tot de directe luisteraars rekenen — die verre klokkenklanken gaven toch een accent, schiepen toch een atmosfeer, zoo heel anders dan op een stillen avond. En dat accent, die atmosfeer geven juist iets heel eigens, iets bekorends, dat alleen beiaardspel kan schenken.

Ten slotte moge ik nog iets relevereren, dat niet rechtstreeks met den beiaardwedstrijd had te maken, maar dat voor de deelnemers en ge-noodigden een bijzonder moment was: het concert van het Stedelijk Orkest onder leiding van Henri Hermans. Eigenlijk was het georganiseerd bij gelegenheid van het congres, dat juist met den wedstrijd samenviel. Doch het bleek een gelukkige coincidentie. Want men kon in de voormalige Dominicanerkerk genieten van voortreffelijk orkestspel, van mooi musiceren. Henri Hermans heeft een uitnemend ensemble en is een dirigent van buitengewone begaafdheid en van echt muzikaal ras. Een dirigent van wien men zou wenschen, dat hij ook eens met ons orkest te Amsterdam kwam musiceren.

H. R.
(Nadruk verboden.)

voor Tabanan en Denpasar aangelegd door de firma Sitsen en Loussau van Java. Daarvoor is een groot aantal waterreservoirs van gewapend beton gebouwd. De leelijke nuchterheid daarvan komt goed uit op de tweede foto. 3)

Ergertlijk is bovendien dat deze reservoirs langs de hoofdwegen zijn gezet zonder dat er ook maar een enkele poging is gedaan om deze zoo te plaatsen, dat zij weinig of niet in 't oog vallen, hetgeen met een beetje overleg gemakkelijk zou zijn geweest. Eén van die betonnen dingen staat vlak bij een aarlijke Balische badgelegenheid, die met fraai ornament en beeldhouwwerk is versierd. Dergelijke gezellige schilderachtige badplaatsen vindt men alleen op Bali. Maar de watertoevoer tot de Balische badplaats is afgesneden en onder den betonnen klos op stelten zijn een paar kranen aangebracht; daar moeten de Baliers nu mandien. Hun eigen mooie badplaats ligt verlaten. En het zou zoo'n geringe moeite zijn geweest deze met de nieuwe waterleiding te verbinden.

Eer, ander reservoir is botweg in een tempel gebouwd, vlak naast godenverblijven! Lomper kon het moeilijk. Een paar meter verderop had het ding buiten den tempel gestaan. Niemand schijnt er aan gedacht te hebben dat de Baliers en de Balische priesters het ontheiligen van hun tempel heel onaangenaam moeten vinden.

De Baliers zijn een uiterst lankmoedig volk; ook dit gedragen zij geduldig.

Toen de aannemers van het werk aldus, zonder eenige egaards voor Balische schoonheid en Balischen godsdienst te werk gingen, hadden de controleurs van Tabanan en Badoeng of de ass-resident van Zuid-Bali daar een stokje voor moeten steken.

Het gekste van deze, overigens droeve, geschiedenis is, dat de betonnen reservoirs achteraf vrijwel nutteloos zijn gebleken.

Over andere, even leelijke nieuwe poeri's in andere afdelingen, waar dezelfde geschiedenis zich heeft herhaald, zullen wij het hier nu maar niet hebben; doch wel over de leelijke betonnen reservoirs van de nieuwe waterleiding voor Tabanan en Denpasar. Kort geleden is de kostbare waterleiding

GERTRUD LEISTIKOW

Receptie in den Stadsschouwburg, naar aanleiding van haar vertrek naar Ned-Indië.

De rotonde van den Stadsschouwburg zag er gistermiddag feestelijk uit. Een groot aantal oud-leerlingen en leerlingen van Gertrud Leistikow, vele bewonderaars en bewonderaars, waren daar bijeen gekomen om de danseres vóór haar vertrek naar Ned-Indië hulde te brengen en om afscheid te nemen. De meeste dames hadden bloemen meegebracht en toen Gertrud Leistikow plaats nam op de verhooging welke voor den spiegel van de rotonde was aangebracht — bij haar binnentreden werd geestdriftig Lang zal ze leven! gezongen — werd zij in letterlijken zin in de bloemetjes gezet.

Daarna kregen de aanwezigen gelegenheid de scheideende kunstenaar te hand te drukken en afscheid te nemen en de heer J. M. Bendien, de administrateur van den Stadsschouwburg, nam het woord om eenige persoonlijke herinneringen op te halen en met dankbaarheid te gedenken van de groote momenten in Gertrud Leistikow's loopbaan.

Hij vertelde dat de gehuldigde kunstenaar met de Noordorizon naar onze Oost had willen vertrekken, maar zij uit bescheidenheid geen ruchtbaarheid aan haar vertrek had willen geven, maar naar vrienden hadden dit plan te rechter tijd weten te vrijdelen.

Toen Gertrud Leistikow hier in 1914 voor het eerst optrad, werd de moderne dans in ons land nog slechts spaarzaam beoefend. De danseres werd bij haar debuut in het Centraal Theater niet slechts uitgelachen maar ook uitgefloten. Maar zij vond ook bij velen waardeering en zelfs geestdriftige bewondering. Zij trad telkens weer op, en sinds 1920 ieder jaar in den Stadsschouwburg, vaak met een groep leerlingen, en zij oogste meer en meer succes. Toen zij, in 1927, kort voor zij haar eerste reis naar Indië maakte, in de groote zaal van het Concertgebouw optrad was die zaal tot de laatste plaats bezet en velen moesten door den bureausat teurgesteld worden. Twee jaar later, in Juni 1929, heeft zij in den Stadsschouwburg van het publiek afscheid genomen om zich vervolgens geheel aan het dans-onderwijs te wijden. Zij heeft ons niet alleen de schoonheid van haar kunst laten genieten, zij heeft ook een stof gegeven tot de ontwikkeling van de Nederlandsche danskunst.

Zij zal nu te Malang een dansschool openen. Heeft zij succes dan hoopt zij daar eenige jaren te blijven. Zij wil de Europeesche jeugd in Indië de vreugde van de dansbeweging bijbrengen en vertrouwt erop, dat die vreugde door velen zal worden gedeeld.

Het vertrek van Gertrud Leistikow is vastgesteld op 17 Augustus.

VERGADERING NEDERLANDSCH TOONEELVERBOND

Besprekingen en besluiten.

(Van onzen correspondent).

In de gisteren te Haarlem gehouden vergadering van het Nederlandsch Tooneelverbond heeft de secretaris, mr. H. G. Stibbe, medegedeeld, dat de pogingen een eigen tijdschrift op te richten, niet tot een resultaat hebben geleid en wel beschouwd kunnen worden als van de baan te zijn. Het hoofdbestuur heeft voorts Gen. A. J. C. Strengthof verzocht in de door hem uitgegeven tijdschriften „Het Tooneel" en „De Tooneelspiegel" de woorden „Officieel orgaan van het Ned. Tooneelverbond" te schrappen.

De vergadering sanctioneerde dit besluit. De voorzitter memoreerde het overlijden van den heer Frank Luns. Spreker zeide, dat het Verbond en in het bijzonder de afdeling Amsterdam veel aan den heer Luns te danken hebben. Hij had een goed inzicht in velerlei zaken waardoor verschillende dingen tot stand zijn gekomen.

Besproken werd vervolgens het toetreden van junioren-leden. De heer Ben Albach (Amsterdam) deelde mede hoe de regeling in de hoofdstad is. De afdeling Utrecht schijnt ook in dien geest werkzaam te zijn. Junioren-leden betalen één gulden contributie en kunnen dan bij alle tooneelverstellingen van alle gezelschappen 50 % korting krijgen. De voorzitter voegde hieraan toe, dat Amsterdam verschillende andere verenigingen wil toelaten als lid van het Verbond en die verenigingen storten dan een bedrag in de kas van het Verbond waarvoor de leden tegen reductie toegang krijgen tot de voorstellingen. De afgevaardigde van Utrecht merkte hierna op, dat het wat junioren betreft, de beoelting is, dat de studentenverenigingen lid worden van het Verbond en f 1 per lid betalen aan de afdeling van het Verbond. Daarvoor ontvangen dan de leden een kaart, waarmede zij 50 % reductie op plaatsen bij tooneelverstellingen kunnen krijgen.

Besloten werd het denkbeeld nog nader uit te werken.

Ten opzichte van het Tooneelmuseum dat het Verbond wil stichten, deelde de secretaris, mr. Stibbe mede, dat het bezit van het Verbond nog berust in de kelders van het Rijksmuseum. Het bestuur hoopt met medewerking van het gemeentebestuur van Amsterdam een plaats voor het Tooneelmuseum te kunnen verkrijgen.

De heer Sterck merkte op, dat het van zeer veel belang zou zijn, als de bibliotheek van den heer Frank Luns op tooneelgebied voor het Tooneelmuseum werd verkregen. De voorzitter deelde mede, dat hiertoe reeds stappen worden gedaan.

Besloten werd de volgende vergadering van het Verbond te Utrecht te houden.

De heer De Vries (Amsterdam) wees er op dat er in verschillende steden kunstkringen zijn, die profiteren van het werk van het Verbond. Hij vroeg of het niet mogelijk zou zijn deze kringen tot lidmaatschap van het Verbond te brengen.

De voorzitter beloofde dat dit nader zal worden onderzocht.

Op een vraag van Amsterdam antwoordde de voorzitter, dat het hoofdbestuur medewerking aan de Vondel-herdenking zal overlaten aan de afdeling Amsterdam.

De penningmeester de heer Van Dellen betoogt, dat de autoriteiten te Amsterdam met uitzondering van wethouder Beekman zich niet veel van het Tooneelverbond aantrekken. Het comité voor de Vondel-herdenking is gevormd zonder dat het Tooneelverbond daarvan mededeeling heeft gekregen of een uitnodiging heeft ontvangen om erin zitting te nemen.

Van het hoofdbestuur is niet te verwachten, dat dit gaat vragen om een lid van het comité uit het Verbond te benoemen. De voorzitter meent echter, dat wanneer men van oordeel is, dat het Verbond iets kan doen, dit nu gezegd moet worden.

Mevr. van Embden is van oordeel, dat het Verbond althans iets kan doen door een krans te leggen bij het standbeeld van Vondel te Amsterdam.

De voorzitter juicht dit denkbeeld toe. De heer Verhagen merkte op dat de Tooneelmuseum de Vondelstudie nu zal ter hand nemen met de leerlingen. Er zal in het najaar een programma zijn voor de voordrachten van Vondel's werken, zodat de Tooneelschool haar medewerking zou kunnen aanbieden bij de herdenking.

Drie leden van de afdeling Amsterdam zullen een commissie vormen om contact met de Kunstkringen te zoeken met betrekking tot de Vondel-herdenking.

LAATSTE BERICHTEN

(De berichten onder deze rubriek zijn gedeeltelijk ongecorrigeerd.)

BELGIE

VAN ZEELAND NIET NAAR BERLIJN

Voor het oogeblik niet noodig.

BRUSSEL, 10 Juli. (Hav. a.s.) De „Nation Beige” meldt hedenavond, dat minister-president Van Zeeland, in tegenstelling met de berichten in enkele buitenlandse bladen, niet voornemens is naar Berlijn te gaan om zijn onderzoek naar den economischen wereldtoestand voort te zetten. Hij zal er eventueel heengaan, evenals naar de andere hoofdsteden, indien dit noodig mocht blijken. Doch op het oogblik ziet hij er de noodzakelijkheid niet van in.

Voorts heeft Van Zeeland zijn besprekingen met de vertegenwoordigers der Liberale Partij voortgezet. De onderhandelingen zijn nog niet geëindigd, maar vóór het begin van de nieuwe week valt geen beslissing te verwachten.

INT. SAMENWERKING

SANDLER TE MOSKOU

Officieele rede van Litwinov.

MOSKOU, 10 Juli. (Tass.) De volkscommissaris van buitenlandse zaken Litwinov heeft gisteravond ter eere van Sandler, den Zweedschen minister van buitenlandse zaken, een diner aangeboden.

In een rede zeide Litwinov, dat de landen, die voor vreedzame regeling der internationale geschillen zijn, oneindig talrijker zijn dan die, welke openlijk voor een oorlog voelen, doch zij missen de samenhang. Hij verklaarde, dat het noodig was de macht van den vrede te versterken en wees op het belang van de collectieve veiligheid.

In zijn antwoord, zeide Sandler, dat de Zweedsch-Russische betrekkingen zich bevredigend ontwikkelden en dat Zweden zijn traditionele politiek van internationale samenwerking zal blijven volgen.

PALESTINA

HOOGE COMMISSARIS BEZOEKT EMIR ABDOELLAH VAN TRANSJORDANIE

JERUZALEM, 10 Juli. (D. N. B.) De Britsche Hoge Commissaris voor Palestina, sir Arthur Grenfell Wauchope, is per vliegtuig naar de hoofdstad van Transjordanie gevlogen, waar hij met emir Abdollah, die als kandidaat voor het koningschap van den verenigden Arabischen staat genoemd wordt, de huidige politieke situatie heeft besproken.

In dit bezoek, zoo kort na de publicatie van het rapport der Koninklijke Commissie van Onderzoek voor Palestina, meent men in politieke kringen te Jeruzalem een aanwijzing te zien, dat Engeland de candidatuur van emir Abdollah voor het bovengenoemde koningschap zal ondersteunen.

HET BRITSCHE RIJK

MINISTER EDEN TE DEANVILLE.

DEAUVILLE, 10 Juli. (Hav. a.s.) De Engelse minister van buitenlandse zaken, Eden, en zijn echtgenote, zijn heden met het jacht „Princess” in de haven van Deauville aangekomen.

NIJMEGE

DE TIERIMAI WERKT WEER

CHERIBON, 10 Juli. Sedert 3 uur afgelopen nacht heeft de Tierimai twee geweldige rookkolommen uitgestoot, een aan den top en een aan de lagere Oosthelling. (A. n. e. t. a.)

ARMENIË

N. DREESMANN 70 JAAR

(Van onzen correspondent.)

Nijmegen, 10 Juli.

Heden viert de heer N. Dreesmann, directeur van de N.V. Manufacturenhandel Vroom en Dreesmann te Nijmegen zijn zeventigsten verjaardag. Hedenmiddag is hij door het personeel op hartelijke wijze gehuldigd, waarbij hem een bronzen plaquette, vervaardigd door prof. Wenkebach werd aangeboden. De burgemeester van Nijmegen, de heer J. A. H. Steinweg voerde bij deze huldiging eveneens het woord, waarbij hij mededeelde, dat het H. M. de Koningin heeft beaardigd de heer Dreesmann te benoemen tot ridder in de Orde van Oranje Nassau.

AANWINST VOOR LAKENHAL TE LEIDEN

Het Stedelijk Museum „De Lakenhal” te Leiden heeft aangekocht een schilderij door Jacobus Franz van der Merck (1610—1664) voorstellende een stillevens van vruchten. Van dezen kundigen Leidschen portret- en genre-schilder is dit doek van betrekkelijk groote afmetingen (93½ x 123½ cm) het tot nu toe eenig bekende stillevens.

AKTE-EXAMENS L. O.

Leiden. (Christelijke Kweekschool.) Geslaagd G. Enthoven, T. C. Hageman, N. Hoek, A. J. van Hulzen, L. H. de Jong.

Mosk. (R. K. Kweekschool.) Geslaagd de dames J. E. N. Taz, G. A. V. Feltkamp, E. F. L. Tonnaer, W. M. Tonnaer, M. H. P. Tonnaer, G. M. J. Tonnaer.

NOORD-AFRIKA

NATIONALISTISCH LEIDER IN TUNESIË TERUGGEKEERD

Aanhanger van Pan-Islamistische beweging.

(Handelsblad-Timesdienst.)

Tunis, 9 Juli.

De Tunesische nationale leider Sjeik Tha Albi is heden na een ballingschap van 15 jaren, welke hij heeft doorgebracht in Italië, Egypte en Irak, in Tunis teruggekeerd. Hij heeft in dien tijd niet opgehouden te ageren voor de Pan-Islamistische beweging.

De Sjeik werd door 30.000 belangstellenden op indrukwekkende wijze ingehaald.

HANDELSBESPREKINGEN MET TSJECHOSLOWAKIË

Begin dezer week worden zij hervat.

(Van onzen correspondent.)

Praag, 10 Juli.

De sectie-afdeling van het Ministerie van Buitenlandse Zaken van Tsjechoslowakije, dr. Vrábec en van het Ministerie van Handel dr. Horák, begeven zich morgen opnieuw naar 's-Gravenhage, om de onderhandelingen met de Nederlandsche regering, die sedert eind Juni zijn verdaagd, voort te zetten.

De hier bestaande moeilijkheden berusten, volgens mededeelingen van Tsjechische zijde, daarin, dat de Tsjechische handelsstatistiek over 1936 de handelsbalans met een actief van 1.56 miljoen ten gunste van Tsjechoslowakije laat sluiten, terwijl naar Nederlandsche opvatting dit actief in werkelijkheid 47 miljoen zou hebben bedragen. In verband hiermede heeft Nederland het grootste deel der Tsjechische wenschen tot verhoogen der contingenten van de hand gewezen en alleen voorgesteld de super-contingenten voor dit jaar met twaalf en voor later met 14.7 miljoen te verhoogen.

DREIGENDE STAKING BIJ L. SMIT & CO.

Een ultimatum gesteld tegen 25 Juli.

Nadat de besprekingen met het hoofdbestuur van den Centraalen Bond van Transportarbeiders en de directie van L. Smit en Co's Internationale Sleepdiensten te Rotterdam zonder enig resultaat waren gebleven, dreigt er thans een staking uit te breken, waarbij tien bemanningen van sleepboten zijn betrokken.

Er heerscht onder de opvarenden van de verschillende sleepboten ontstemming over de nieuwe loonregeling. Het gevolg hiervan is geweest, dat de opvarenden van de sleepboot „Zwarte Zee” deze week het werk hebben neergelegd. Gistermiddag na het beëindigen van de weektaak heeft ook de bemanning van de sleepboot „Oostzee”, die met ingang van morgen op deze nieuwe voorwaarden moest gaan werken, besloten, morgen a.s. niet aan het werk te gaan.

Teneinde deze kwestie nader onder oogen te zien, is gistermiddag een vergadering gehouden, waarbij een zeer groot aantal opvarenden van sleepboten aanwezig was.

Na een breedvoerige bespreking met een lid van het hoofdbestuur van den Centraalen Bond van Transportarbeiders is met algemeene stemmen de volgende motie aangenomen: „De bemanningen van de sleepboten „Zwarte Zee”, „Oostzee”, „Indus”, „Humber”, „Lauwerzee”, „Seine”, „Blankenburg”, „Hoek van Holland”, „Rotterdam” en „Maas”, ter vergadering bijeen en gehoord hebbende de uitsluitingen van L. Smit en Co's Internationale Sleepdiensten aan het schrijven van 9 den gezonden aan den Centraalen Bond van Transportarbeiders, besluiten de firma in kennis te stellen en hun verontwaardiging uit te spreken over de ingevoerde maatregelen en verzoeken deze ongedaan te maken.

Eveneens verzoeken bovengenoemde bemanningen de toezegging van de directie, dat loon- en arbeidsvoorwaarden in een collectief contract zullen worden geregeld, en dringen er bij de directie van L. Smit en Co's Internationale Sleepdiensten op aan, dit antwoord vóór Woensdag 14 Juli des namiddags vijf uur in het bezit van den Centraalen Bond van Transportarbeiders te Rotterdam te doen zijn.

Indien dit door de directie niet zal worden nagekomen, besluiten de bemanningen van bovengenoemde sleepboten het werk op Donderdag 15 Juli a.s. te staken.

Voorts is besloten dat zoolang het antwoord van de directie niet is ingekomen, van gistermiddag af geen enkele boot zal monteren.

Stichting de sleepboot „Seine”, die reeds voor een klein reisje is gemonsterd, zal uitvaren.

LAWTENNIS

OM DEN BONNARDEL-BEKER

Nederland verliest van Frankrijk met 1—4.

Op den tweeden dag van den wedstrijd Nederland—Frankrijk te Southport voor den halven eindstrijd om den Bonnardel-beker heeft de Fransche ploeg de drie partijen, welke nog te spelen waren, alle drie gewonnen.

In de eerste partij kwam Hemmes tegen Plaa en vond den Franschen speler in een zeer goeden vorm. Plaa varieerde zijn spel meer, dan hij het in de partijen tegen Waasdorp doet. Hemmes is een speler, die zijn aal niet tot de baselijn beperkt, zodat er een levendige, afwisselende strijd ontstond, waarin echter de Fransche speler de net-aanval van den Nederlander keer op keer te niet wist te doen door uitstekend passeren. Hij won de beide eerste sets met overwicht: 6—2, 6—4, doch verloor de derde wegens een reactie, zooals hij er meer meemaakt wanneer hij zich terdege heeft moeten inspannen: 6—3 voor Hemmes.

In de vierde set bleef Hemmes hem geducht aanvallen aan het net, hij kwam op 5—3, doch op een setvolley kreeg hij een zeer dubieuze beslissing tegen zich. Het publiek mengde zich zelfs te zijnen gunste in de rechtspraak, zoodat de lijnrechter vervangen werd, doch met dit al raakte Hemmes uit zijn spel en verloor de game, verloor ook de volgende game en de set met 5—7. (6—2, 6—4, 3—6, 7—5 voor Plaa).

Dat was dus 2—1 voor Frankrijk, want op den eersten dag was de wedstrijd gestopt op 1—1.

In het tweede enkelspel van dezen dag won Ramillon van Waasdorp met 6—0, 6—1, 6—2! De Nederlandsche oefenmeester was in het geheel niet opgewassen tegen de bijzondere variaties van slices, dropshots en andere effectslagen, die de Fransche prof zoo buitengewoon op zijn repertoire heeft.

Dat was dus 3—1 voor Frankrijk, tevens de overwinning.

In het dubbelspel hebben de Nederlandsche spelers zich nog uitstekend verweerd tegen de sterke Fransche dubbel. Na vijf sets was deze pas te winnen: 4—6, 1—6, 6—2, 6—6—1.

De Nederlandsche spelers blijven te Southport, waar deze wedstrijden gespeeld zijn en zullen de volgende week deelnemen aan het internationale toernooi, dat Dinsdag begint. Waasdorp speelt dan tegen Tilden en Hemmes tegen Stoeven.

Plaa

voor Frankrijk, want op den eersten dag was de wedstrijd gestopt op 1—1.

Het clearingverkeer in Juni toegenomen.

De waarde der door de grootste clearinginstellingen behandelde cheques bedroeg in Juni \$ 28.697 mill. (v.m. \$ 26.600 mill.).

Geringe omzetten.

(stuks) (stuks) (stuks) (stuks)
Stock Exchange (in \$) Oml. Curb. Exchange

1937
2 Juli 840.000 8340.000 194.000
6 Juli 1.410.000 9.930.000 255.000
7 Juli 1.410.000 9.300.000 318.000
8 Juli 1.050.000 9.260.000 273.000
9 Juli 850.000 7.569.000 231.000
10 Juli 300.000 2.770.000

KON. HANDELSMIJ. v/h. BOEKE

EN HUIDEKOPER

Voorstel tot verlaging van kapitaal door terugbetaling en afschrijving verwacht.

In de gisteren gehouden algemeene vergadering werden de met het verslag verslag, in het ochtendblad van 2 dezer opgenomen jaarrekeningen goedgekeurd.

Bij de opening der vergadering, waarin tegenwoordig waren 492 aandeelen, recht gevende op 492 stemmen, herdacht de voorzitter den zoo plotseling overleden oud-directeur, den heer Jan Boeke.

De aan de beurt van aftreding zijnde commissaris, de heer W. P. Vis, werd als zoodanig herkozen. Er zal geen dividend worden uitgekeerd.

Het bestuur zeide voornemens te zijn een voorstel aan aandeelhouders te doen, ten einde de mogelijkheid te scheppen tot hervatting van dividenduitkeering te komen. In verband hiermede zal aan een spoedig te beleggen buitengewone vergadering van aandeelhouders worden voorgesteld om het kapitaal tot op de helft te verlagen, in diër voege, dat één vierde op de aandeelen zal worden terugbetaald en één vierde daarop zal worden afgeschreven.

HANDEL VAN ZWITSERLAND

Invoer in het eerste halfjaar meer gestegen dan uitvoer.

De Zwitsersche invoer bedroeg in het eerste halfjaar 929.7 mill. fr. (v. j. 541.9 mill.) de uitvoer was 579 mill. fr. (v. j. 396.2 mill.) fr. groot. Bij de beoordeeling dezer stijgingen dient rekening te worden gehouden met de devaluatie van den franc.

NOTARIEËLE EXAMENS.

's-Gravenhage. Geslaagd voor deel I: de heer A. Vonk Noordergraaf, Oudenrij (Utr.) en voor deel II: de heer M. R. Koops, Breda.

EINDEXAMENS GYMNASIA.

Bussum. (Lyceum-Gymnasium.) Na verloop van examen slaagde voor diploma B: A. H. B. van Zadelhoff.

BIJBELTONTONSTELLING TE AMSTERDAM.

Men verzoekt ons nog te willen melden, dat de bijbeltoonstelling in het Museum Fodor te Amsterdam, die a.s. Zaterdag (17 Juli) gesloten wordt, op Zaterdag en Woensdag tegen verminderten prijs (10 cts.) toegankelijk is.

TENTZENDING TE BUSSUM.

Van Zondag 11 tot Zondag 18 Juli zal de Openluchtzending in Nederland te Bussum, aan de Abraham Kuyperlaan tegenover de chr. school, in haar tent evangelische samenkomsten doen houden, iedereen avond om 8 uur. Sprekers de heeren dr. Waardenburg uit Utrecht, de Joh. van Pettegem uit Hilversum, dr. C. J. Hoekendijk uit Bussum, Honnef, off. van het Leger des Heils te Utrecht, Jac. de Graaf uit Amsterdam, J. v. Voort van het Bijbelsche Museum te Amsterdam, Pora uit Den Haag, J. A. Hoekendijk Jr. uit Heemstede en de negerzending Polanen met zijn zuster uit Suriname. De toespraken worden afgewisseld door solo- en koor- en gemeenschappelijk gezang uit den bundel van Joh. de Heer.

SCHEVENINGEN, 10 Juli. Heden waren aan den afslag de motorloggers Sch. 266 (G. de Ruiter) met f 110, de Sch. 132 (W. Rog) met f 19, de motorkotters Sch. 12 (G. den Heyer) met f 7290, de Sch. 177 (T. Blok) met f 46, de Sch. 70 (J. Tulnebreijer) met f 89 en 9 schokkers met tezamen f 25 aan versche visch. De prijzen waren: Tarbot 0.50—0.60, griet 0.30—0.45, tong 0.80—1.25 per kg; middelschol 0.30—10.90, kleine schol 0.30—0.20 en schar 1.90—3.20 per kist van 40 kg.

SCHEVENINGEN, 10 Juli. Van de haringvisserij kwamen heden geen schepen binnen. Gisteren was er geen afslag. Hedenmorgen zijn de schepen van de vierde en laatste groep naar de haringvisserij vertrokken.

Hoe men toegang krijgt tot onze natuurreservaten

De grootste zijn vrij, doch in het algemeen wende men zich eerst tot de organisaties of toeristenbureaux.

De fiets- of wandeltochten, welke wij in dit blad beschrijven, blijken door lezers dikwijls van voldoende belang te worden geacht om deze eveneens te maken. Met genoegen hebben wij gemerkt, dat vele buiten- en natuurvrienden deze voorlichting op prijs stellen, en ofschoon men meestal niet zoo gelukkig is, niet zoo gelukkig kan zijn, om alles waar te nemen wat een min of meer getrainde „fieldworker” ziet en hoort, blijkt men toch wel voldaan, hetgeen ons natuurlijk verheugt. Dezer dagen ontvingen wij nu een schrijven van een lezer, die eenigszins teleurgesteld was, omdat hij in een door ons beschreven natuurreservaat niet vrij had mogen wandelen, en nu verzocht hij ons eens mede te deelen, hoe voortaan teleurstellingen zouden zijn te vermijden.

Aan dit verzoek willen wij voldoen, al wijzen wij er bij voorbaat op, dat het onmogelijk is om van alle belangrijke beschermde natuurterreinen — van de „Vereniging tot Behoud van Natuurmonumenten en haar dochterorganisaties”, de „Landschappen”, van het Staatsbosbeheer, Stichtingen, provincies, gemeenten en particulieren — de noodige mededeelingen te verstrekken. Het aantal landgoederen, opengesteld ingevolge de Natuurschoonwet, bedraagt n.l. enkele honderden.

De vraag van den lezer had betrekking op het nationale park Z. O. Veluwezoom. Hem was den toegang op Gooilust bij 's-Graveland geweigerd, — inderdaad was toen de toegang voor leden van „Natuurmonumenten”, de nieu-

Van Hagenau naar het Onzalige Bosch.

we eigenaresse, nog niet mogelijk, hetgeen wij verzuimd hadden mede te deelen —, en nu zou hij gaarne weten of hij dit gevaar ook in ons nationaal park zou loopen.

Hoe doet ons genoten te kunnen mededeelen, dat elke bezoeker, die komt om daar van de natuur te genieten, welkom is. Lid of geen lid van „Natuurmonumenten”, elke Nederlander mag daar wandelen van Dieren tot Velp en tot aan den Imbosch. Nergens loopt hij gevaar te worden teruggewezen, mits het natuurschoon er behoorlijk wordt ontzien.

Deze grootsche recreatieterreinen behoorren toe aan het gehele Nederlandsche volk, al is er maar een kleine fractie, welke dit behoud door een lidmaatschap bevoordert. Hetzelfde geldt voor andere belangrijke bezittingen van deze vereniging. Wij noemen het Leuvenumse Bosch, de bosschen bij Oisterwijk, de Loonse en Drunense Duinen (eveneens in Brabant), de Dwingelose Heide, Moorkerke, Hulshorster Zand, Hengstdal bij Ubbergen en nog enkele terreinen meer.

Een aantal andere zijn alleen tegen een zeer geringe vergoeding voor niet-leden toegankelijk, zooals De Braak bij Paterswold, Noordlaarder Bosch, Buurser Zand en Hilverbeek. Het lidmaatschap geeft toegang tot een aantal reservaten, terwijl het Naardermeer, Kortenbuerveen en nog enkele bezittingen kunnen worden bezocht door leden, nadat zij een bewijs van toegang hebben ontvangen van het kantoor der vereniging, Heerengracht 540, Amsterdam.

Talrijk zijn de beschermde terreinen in de houthavens van het Staatsbosbeheer. Deze zijn vooral uit wetenschappelijk oogpunt van belang. Van al deze terreinen is alleen de Gerritsflesch op de Veluwe toegankelijk en dan op tijdige schriftelijke aanvraag bij den houthvester van het Staatsbosbeheer te Apeldoorn. Vergunningen worden alleen afgegeven aan hen, die het voor wetenschappelijke doeleinden wenschen te bezoeken. Voor het bezoek der beschermde vogelbroedplaatsen op de eilanden gelden afzonderlijke regelingen.

Voor de terreinen der provinciale organisaties gelden ook weer verschillende regelingen. De bezittingen van het Geldersche landschap zijn vrij voor iedereen, met uitzondering van de „Duno”. Men doet het beste zich in het algemeen tot de besturen der organisaties of toeristenbureaux te wenden, alvorens een bepaald terrein te bezoeken.

Nu moet ook genoemd worden het andere groote Nationale Park „De Hooge Veluwe”, gelegen onder Hoenderloo en Otterloo. Van dit terrein is de toegang niet vrij. Bekend is, dat de terreinen heide en bosch van de Stichting „Het Goosche Natuurreservaat” geheel vrij zijn. Men kan het wat dit betreft vergelijken met het nationale park Z. O. Veluwezoom.

De derde Stichting, welke een natuurmonument beheert, moet ook nog even genoemd worden, omdat zij een zeer fraai bezit rijk is, namelijk het vogeleiland „De Beer” tegenover Hoek van Holland.

F. K.

Voel U een ander mensch met den Linia Gordel

Niet alleen Uw figuur, maar vooral Uw gezondheid bevordert U door het dragen van den Linia Gordel. Wetenschappelijk ontworpen om Uw buikspieren te steunen en alle inwendige organen op hun plaats te houden. De massage van het Linia weefsel versterkt de spieren en doet de overvloedige vetlaag tenslotte verdwijnen.

Bezoek onze magazijnen of vraag de brochure No. 15 „De gevaarlijke Lijn”. Gratis per post.

De Linia Gordel wordt alleen verkocht door J. ROUSSEL Amsterdam, Hobbemastraat 13. Tel. 90081 's-Gravenhage, Noordinde 21 Rotterdam, Coelingh 57c

PRIJZEN VAN AF f 18.50 TOT EN MET f 55.-

HET ONGEVAL MET „DE BLAUWE VOGEL”

Zweefvliegen in een wolk is zeer gevaarlijk.

DEGELIJKE CONSTRUCTIE VAN DE CONDOR

Naar aanleiding van het ongeval van den zweefvlieger J. van der Meer schrijft men ons van deskundige zijde:

Gevalen van vleugelbreuk komen uiterst voor, zoodat bij motorvliegtuigen als bij zweefvliegtuigen. De draagvlakken van moderne vliegtuigen (en de Condor, waarmee het ongeval gebeurde, was een modern type) zijn zoodanig geconstrueerd, dat zij volkomen bestand zijn tegen de belastingen, die bij een normaal gebruik van een vliegtuig kunnen optreden. Vanzelfsprekend is dit de eerste eisch, die men aan een vliegtuigconstructie moet stellen, aangezien vleugelbreuk voor den betrokken vlieger vrijwel zeker fataal moet aflopen.

Daar een zweefvliegtuig — in tegenstelling met een motorvliegtuig — niet door eigen kracht kan stijgen, maken de zweefvliegers voor lange vluchten gebruik van opwaartse luchtstromingen, in welke zij rondcirkelen en zoodoende hoogte winnen. Deze opwaartse luchtstromingen, welke een zeer onregelmatig verloop hebben en waarin meermalen heftige stooten voorkomen, worden gewoonlijk onder of in een wolk aangetroffen. Vanzelfsprekend worden de draagvlakken van een zweefvliegtuig in deze opwaartse stroomingen zwaar belast, maar ook op deze belastingen, waarbij het toestel den normalen vliegstand blijft behouden, is een modern zweefvliegtuig berekend.

Wanneer echter de vraag gesteld wordt of de manoeuvres, die de bestuurder op het oogblik van het ongeval met zijn toestel uitvoerde, tot het normale gebruik van een toestel gerekend mogen worden, dan moet deze vraag ontkennend worden beantwoord. De ervaringen van Duitsche zweefvliegers wijzen er zonder uitzondering op, dat in het binnenste van een wolk onberekenbare luchtstromingen kunnen heerschen, zoodat het voor een vlieger, die niet over blindvlieg-instrumenten beschikt of niet op de hoogte is van het gebruik daarvan, uitermate moeilijk, en in vele gevallen zelfs onmogelijk is, het vliegtuig in den normalen vliegstand te houden.

Meerdere gevallen van vleugelbreuk in een wolk zijn in den loop der tijden bekend geworden en al deze gevallen zijn overkomen aan onervaren zweefvliegers, welke in een wolk vliegend hun oordeel over den stand en de snelheid van hun toestel verloren hebben en ten slotte in een situatie geraakten, waartegen de op normaal gebruik berekende constructie van het vliegtuig niet bestand was. In het onderhavige geval is nu de bestuurder — om hoogte te winnen — met zijn Condor bewust in een wolk gegaan en heeft daarbij een risico genomen, waarvoor hij bij gebrek aan ervaring niet de volle verantwoording op zich kon nemen. Zijn fout is begrijpelijk: bij de enkele korte wolkenvluchten, die tot dusverre door Nederlandsche zweefvliegers gemaakt zijn, is nooit iets bijzonders voorgevallen.

Vast staat echter dat, indien de bestuurder zijn toestel van de wolken weg gestuurd had (immers men heeft een zweefvliegtuig niet zoo goed in de hand als welk motorvliegtuig ook), hij zijn vlucht tot een normaal einde gebracht zou hebben en zijn gebreken onbeschadigd naar huis zou zijn gebracht.

Hoe juist het zweeftoestel geconstrueerd was, is nog door het verloop van het ongeval overtuigend bewezen, daar het toestel zelfs met een half afgebroken vleugel nog bestuurbaar is gebleven en ook bij de noodlanding zoodanig is gebroken, dat het edelste deel van het toestel met de bestuurderszitplaats vrijwel onbeschadigd is gebleven.

AMSTERDAM, 10 Juli. Aangevoerd door 4 motorbotters en afgeslagen aan de Gemeente Vischhal De Ruyterkade, (Besomming per botter van f 375.— f 288.). Eendrachtig f 12 per kist, kist schol f 450.—750., put, schol f 490.—600. tot f 490.—700., schar f 110.—250. per kist; groote tongen f 130., middeltongen f 110.—130., kleine tongen f 1—1.05 per kg. Uit de hand verkocht op het terrein: aalf 0.13—0.35 per pond; garnalen f 3—3.25 per 15 kg.

POSTVLUCHTEN

	HEEN	TERUG				
Tweemaal per week luchtpost naar Indië	Dins	Wierdwaal	Reider	Valk	Specht	Torenvalk
Amsterdam	10	3	7	8		
Marseille						
Belgrado						
Uskub						
Attn. n.	10	3	7	7		
Rhodos						
Alexandria						
Bagdad					6	10
Basra						
Jodhpore	4	8				
Bangkok	5	9	5	9		
Manila	6	10	4	8		
Singapore	7					
Batavia	8				3	7
					10	

BRUINTJE BEER RAAKT ZOEK

No. 41. — Nauwelijks heeft Bruintje dat gezegd, of hij blijft staan, verstijfd van schrik. „Waar heb ik het kompas?” vraagt hij zich angstig af. „O, wat een domkop ben ik! Ik heb het tusschen de gereedschappen in de tasch geborgen.”

Arme Bruintje, hij is nu weer even ver als hij was en hem wachten nieuwe zorgen! Een

eenzame weg, geen mensch wien hij kan vragen. Moederziel alleen, loopt hij zich zelf te beklagen.

„Had oom Buffel”, denkt hij, „mij toch maar nooit gevraagd om te komen logeeren. Was ik maar weer bij moeder en vader thuis. Hoeveel keeren heb ik nu al den weg gevraagd en niemand kan mij helpen. Wie weet, hoe lang het nog zal duren, er ik ergens onderdak vind. Wat ben ik toch een ongelukkig beren-kind!”

(Morgenavond vervolg.)

De fraaiste pluim voor een DRUKKERIJ

Is wel wanneer men steeds onmiddellijk haar nieuwe ideeën voor zet- en drukwerk tracht na te bootsen

N.V. DRUKKERIJ JACOB VAN CAMPEN

O.Z. Voorburgwal 87-89, AMSTERDAM

De fraaiste pluim voor een DRUKKERIJ

Is wel wanneer men steeds onmiddellijk haar nieuwe ideeën voor zet- en drukwerk tracht na te bootsen

N.V. DRUKKERIJ JACOB VAN CAMPEN

O.Z. Voorburgwal 87-89, AMSTERDAM

De fraaiste pluim voor een DRUKKERIJ

Is wel wanneer men steeds onmiddellijk haar nieuwe ideeën voor zet- en drukwerk tracht na te bootsen

N.V. DRUKKERIJ JACOB VAN CAMPEN

O.Z. Voorburgwal 87-89, AMSTERDAM

LAAT UW ZOMERVERHUIZING

verzorgen door de

AMSTERDAMSCHERIJTUIG MIJ.

LAGE TARIEVEN

OVERTOOM 399 — TEL. 81234

VACANTIEVERBLIJVEN IN ONS EIGEN LAND

NAAR BUITEN MET EEN

3 TAX

van de A.R.M.

Prettige, nieuwe wagens en goedkoop

Telefoon 53500

AALTEN (Geld. Achth.) Pens. „Berghem”. Mooie bosch. omg. Natuurmon. „t Loohuis”. Gr. mod. strandb. Pr. ref. Pens.pr. f 2.25. Gez. red. A. J. Obelink, Varsseveldstr. 51.

ALKMAAR. WEEKVERBLIJF f 28.- incl. AUTO-TOCHT schoone omgeving. ABDOEN KASTEEL v. EGMOND. Bezicht. beroemde KAASMARKT. Verdere auto-tochten: AFSLUITDIJK en ZUIDER-ZEEWERKEN, Hoorn, Volendam, Monnikendam, etc.

HOTEL „TOELAST” — ALKMAAR. TEL. 2723.

AMELAND Noordzeebad. Dicht bij bosch en strand ligt „Hotel Ameland”. Mod. inger. str. water. Rust. fr. kam. Voor- en naseiz. spec. tar. J. Fonten. Tel. 11 Nes.

AMERSFOORT. Oude gezellige stad. Vrije bosschen. Uitgestrekte heidevelden. Hotel- en pensiongids op aanvraag kosteloos. Verkeersbureau V.V.V. Tel. 1152.

AMERSFOORT. BERG HOTEL 60 Meter boven A.P. — Tel. 1515 Modern comfort. Pensionprijs f 4.50 — f 5.—

AMERSFOORT LANDGOED BIRKHOVEN. TELEFOON 207. 150 H.A. Bosch met Heuvels en Vijver (Eigendom der Gemeente). HOTEL-PENSION-RESTAURANT.

U BEZOekt TER APEL? DAN NAAR HOTEL BOSCHHUIS CAFE PENSION RESTAURANT. Prachtig gelegen tusschen de bosschen en tegenover het Klooster. Gerenommeerde keuken. Op verzoek veg.- en diëetsprijzen. Aanbev. H. W. Braam.

APELDOORN f 2.50 per dag. Hotel-Pension „VERMEUL”. Tel. 3037. Bosch en Heide. Fr. ruime kamers met str. water. Grootte tuin. Prima keuken.

BEZOekt APELDOORN „De Zomerresidentie” EN HET ONGEEVENAARDE BOSCHBAD „BERG & BOSCH”. Diverse bassins. Kanosport. Uitstekende Restauratie. (Tel. Boschbad 2590) Inlichtingen ook over HOTELS en PENSIONS verstrekst het. VERKEERSBUREAU V.V.V. Stationsplein. Telefoon 2269.

ARGEN, L. Bosch, heide, beken en vennen. f. Geill. gids gratis V.V.V. Argen. 3-daagsche trip d. Limburg f 17.50 (of 15.75) Vraagt omgaand uitv. prosp. V.V.V. Argen.

ARNHEM EN OMSTREKEN. Sonsbeek — Warnsbörn — Mariëndaal — Wolfheze — Westerboewing — Doorwerth — Rosendaal — Beekhuizer bosschen — Hagenu — Posbank — Zijpenberg — Middachter Allée — Sprengen — Strandbad. Pens.gids en Boekje „Mooi Arnhem” gr. verkr. V.V.V. Verkeersh., Arnhem

ARNHEM. Pens. Gossels, Lawick van Pabst-straat 129 onm. bij Sonsbeek en Zijpendaal. Str. k. en w. water. Pr. keuken. Pr. f 3.—. Voor- en naseizoen f 2.50 p. p. d.

BAARN. De residentie van het Prinselijk Paar. Uw VACANTIE-OORD en WOONPLAATS. UITSTEKENDE HOTELS en PENSIONS. GROOTE DAHLIA-TENTOONSTELLING VAN 16—19 SEPTEMBER. Gratis Inlichtingen Verkeershuis. Tel. 3226.

BARCHEM bij Lochem. Bondshot. „BOSCH”. Schitterend gelegen i/d onmidd. nabijheid van Wittewijvenkuil en Kaleberg. Prima keuken. Matige prijzen.

BENNEKOM. IDEEAAL VACANTIE-OORD. Bosch, heide, vergezichten. Inl. en pensionslijst gratis. Secretariaat V.V.V., Dorpsstraat 5. Tel. 336.

BENNEKOM. Bondshot-Pension Keltenwoud. Tel. 219. Nieuw geb. '33. Ap. zitk., autogar., tennisbaan vrij, bondstalling. Bill. pr. Voor- en nas. red. Alle mod. conf.

BERG EN DAL. (100 M. boven A.P.). HOTEL „GROOT BERG EN DAL”. Tel. 400 Nijmegen. 100 bedden, lift, mod. comfort, park v. 8 H.A. Prachtig en hoog gelegen m. beroemd vergezicht. Voll. pension met onverk. menu's v. a. f 5.— p. Families reductie. Week-end v. a. f 10.—. Bezoekt ons restaurant met populaire prijzen!

BERG EN DAL. „ORANJE HOTEL”. Tel. Nijm. 3187. Schitterend gelegen. Fr. ruime kamers, alle met str. water. Grootte tuin. Vraag prospectus.

BERGEN EN BERGEN AAN ZEE UW VACANTIE-OORD. Zee, bosch, duin, openluchttheater, tennisbaan, ruitersport, kegelspelen. 28 JULI VERLICHTINGSAVOND. Het Bureau V.V.V. zendt op aanvraag gratis pensiongids.

BERGEN (N.-H.) PENS. BERKENRODE. prinsesselaan 6. Boschl. Modern comfort. GEREDUCEERDE PRIJZEN.

BERGEN (N.-H.) Pens. „Duinpost”, Kerke- laan 5. Tel. 115. Ideaal gel. in boschr. omg. W. en k. str. wat. Centr. verw. Seizoen f 4.50 à f 5.—. Geill. prosp. op aanvr.

BERGEN. N.-H. Hotel-pension J. P. KREB. Tel. 5 — Breelaan 16. Voor- en nas. f 4 en f 4.50. Hoofdz. 15 Juli—1 Sept. f 4.50, f 5 en f 5.50. Eigen autostalling.

BERGEN (N.-H.) HOTEL-PENSION „RUSSENWEG” Breelaan 26, T. 68. Fr. kam. Str. w. Uits. maalt. Pens. v. en naseiz. f 3.—. Seiz. f 3.50 à 4.—. Fam. bij overn.

BERGEN (N.-H.) Pension „Zonneheuvel”. Tel. 47. Mooi gelegen. Kastanjelaan hoek Guurtjeslaan. Pensionsprijs van af f 3.50 tot f 5.— p. p. d.

BLARICUM (GOOI) Pension „t Mattheushout”. Larensch Landhuis. Modern comfort. Tel. 442. Voorseizoen f 2.50. Seizoen f 3.—.

BLOEMENDAAL. BOSCH — ZEE EN DUIN. Ideaal Vacantieverblijf.

BLOEMENDAAL. Hotel Iepenhove. Oud bek. adres. Heerlijk gel. Pension f 4.— à f 4.50. A.N.W.B. groene bons. F. Erlings, Eig.

BLOEMENDAAL. Hotel „ZOMERZORG” Weekend f 9.—. Pension tot 1 Juli f 4.—. Ook rauwkost.

BUSSUM. Hotel-pension „Nieuw Bussum”. Tel. 3813. Prachtig gelegen nabij het station in gr. tuin, alle kamers met balcon of waranda's. Gezellige serre's en terrassen. Pensionprijs f 4 en f 5. Week-end en langdurig verblijf billijke condities. Aanbevelend. A. C. van Hardevelt.

CADZAND AAN ZEE. Zeeuwisch-Vlaanderen op Hollandsch gebied. Prachtig strand, vrije duinen, vrij baden. Rustig vakantie-oord, moderne hotels. Vraagt inlichtingen bij onderstaande hotels: Hotel „Duinbos”, Hotel „t Badhuis”, Hotel „t Zwin”, Hotel „Noordzee”, „Strandhotel”.

CALLANTSOOG- Noordzeebad. Rustig, gezell. strandlev. Bosch en heide. Br. zuid. strand. Bill. pr. Vr. gr. inl. b/d Secr. V.V.V., C. A. Brussaen, Callantsoog. Tel. 1.

DRENTHE. Kent U het Drentsche Natuurschoon? Niet? Vraagt dan drukwerk H. Inlichtingen of uitgewerkte route's bij BUREAU PROV. DR. V.V.V., MARIACAMP — ASSEN.

Met vakantie naar DRIEBERGEN-RIJSENBURG. Dieseltrein Station. Centrum des lands. 157 H.A. vrije wandelbosschen en parken. Moderne tennisbanen. Mooie bouwterreinen. Inlichtingen gratis door Verkeersbureau V. V.

EERBEEK (Veluwe). Ideaal Vacantie-oord. Bosch, heide en zwembad. Gids gratis Secr. V. V. V. — Tel. 234.

EERBEEK (Vel.). Pens. aangeb. op boerderij. Pr. gel. bij bosch en hei. Pr. f 2.50 en f 2.75. Pr. keuk., nette bedien. D. Woessink, Herminahoeve. Ook gel. voor kamp.

ELLECOM. Familie Hotel „ELLINCHEM”. Tel. Dieren 4132. Mod. conf. Centr. verw. Nieuw geïnstalleerd. Pensionprijs van af f 3.75. Vr. geill. prosp. B. A. Hupkes.

Hotel-Pension-Theschenkerij EPE. „De Dennenboom”, Dellerweg. Tel. 236. Schitterend gelegen midden in de dennen. één der mooiste punten te Epe. 1 H.A. eigen dennenbosch, geheel nieuw geïnstalleerd. Prachtige kamers, vaste waschtafels, str. wat., el. licht. Conv.kam. m. terr. Pr. keuk. en kelder. Bill. pr. Gar. v. gast. a/h hot. Prosp. op aanvr.

EPE. HOTEL „DENNENHEUVEL”. Tel. 326. HOTEL LANDGOED „ROZENHOF”. Tel. 412. Direct gelegen aan de bosschen. Alle moderne comfort — Bill. tarieven. PROSPECTUSSEN OP AANVRAAG.

EPE. DE PAREL DER VELUWE. Pension „Vijvervreugd”. Het mooiste gel. met park, vijver enz. Zeer gezell. Fr. slk. met k. en w. str. wat. Centr. verw. Gar. Tel. 417. J. Beek.

HAVELTE. — Laan van Overcinge.

LAREN (Gooi). Huize „DE HINDE”, Hilversweg 4. Tel. 215. 1e kl. pens., huiseig. ing. Mod. conf. Centr. verw. str. water. Grootte tuin rondom. — Verzorgde keuken.

LAREN. Bondshot. 't Witte Huis. 20 kam. W. en k. str. w. Alle conf. Juli en Aug. pens.pr. f 2.50 en f 3.50 p.d. Gr. eet- en conv.z. Serre en tuin. Gar. Tel. 494. Log. met ontb. v. a. f 1.50. Eigen. B. Majoor.

LEERSUM. Uw mooiste Vacantie-oord. HEUVELS — BOSSCHEN — HEIDE. Inlichtingen: Secretariaat V.V.V. Tel. 46.

LOCHEM-BARCHEM. De Parels van den Achterhoek. Hun kasteelen, hun bosschen, hun korenvelden, hun landelijke natuur.

NATUUR- EN STRANDBAD. Inl. Secr. V.V.V., Lochem.

LOCHEM. Familie-Hotel „Adbo” AAN DE ZUIDELIJKE BEBOSCHTE GLOOIING VAN DEN PAASCHBERG. Dit fraai gelegen hotel, te midden van ongerept natuurschoon, met zijn goede verzorging en alle moderne comfort, biedt een rustig en aantrekkelijk verblijf tegen bescheiden prijzen.

LOCHEM. Hotel-pension „AURORA”. Rustig gelegen in prachtige omgeving. Warm en koud stroomend water. Centrale Verwarming. Garage. Telf. 225.

LOCHEM. HOTEL „BERKELOORD” Pr. lig. Eigen zwemb. Tennis-, roei-, visch-sport. Tel. 88. Hotelsch. A.N.W.B. en K.N.A.C.

LOCHEM. HOTEL DE LUCHTE biedt U ideale ligging in de bosschen. Rijke verzorging. Modern ingericht. Buitenlandsche prijs. 35.

LOCHEM. Hotel „Schoonoord” Schitt. gelegen aan den voet v. d. Paaschberg aan de bosschen. Grootte tuinen met parken en eigen wandelaan naar den Paaschberg. Koud en warm str. wat. Badkam. Garage. Pens.prijs f 3.— en f 3.50. Tel. 169. Vr. geill. prosp. Alph. Bruins, v/h mede-expl. Hotel Montferland.

LOENEN (Vel.) Bondshot. „De Vrijenberg”. Tel. 261. I/d bosschen b/d waterval. Pens.pr. minst. 5 d. 1e verd. f 3.50. 2e verd. f 3. gelijkvl. m. ap. serre f 4. Week-end f 7.50. Str. w. en k. w. alle kamers.

LOOSDRECHT Echte Natuurbaden. ZEILEN — ZWEMMEN — KANOSPORT. PENSIONS, HOTELS, ZOMERHUIZEN, te midden van NATUURSCHOON. Bureau V. V. V.

MECHELEN-WITTEM, Z.-L. Pens. Brull. Rust. gel. i. bosch en bergstr. Fr. kam., str. w., conv.zaal, veranda, tuin, gr. boomg. doorstr. de Geul. Voll. gez. pens. f 2.25. I. Wijnen—Hissel.

MECHELEN bij Gendringen. Deg. eenv. pens. op 'n Boerd., G. Achterh., m. r. boschr. omg. Fr. slk., pr. ref. Juli-Aug. f 2 p. d.p.p. Naseizoen f 1.75. Th. Reussink. Tel. 180.

MONTFERLAND. 7 dagen n. Montferland ge- heel per Touringcar met onze „Kant & Klaar” reizen. Voor f 31. fooien, bedien. en chauff. inbegr., geven wij 7 dagen voll. pens., gratis reis Amsterdam n. Montferland en terug, 2 x een halven dagtocht met daaraan verb. wandel. in de Montferlandsche omg., heelen dagtocht n. Duitsland (Pas niet noodig), vrij entree strandb., vrij zwemmen, baden of cano-varen. Eerste reis 29 Mei. Verd. elk. Zaf. Vr. gr. toez. prosp. m. 15 foto's aan Bondshotel „Berg- & Boschzicht”, Zeddam. Tel. 226. P.p.r. f 3, 40 kam. m. w. en k. str. w.

NOORDWIJK AAN ZEE. Breed strand. Blonde duinen. — V. V. V. Holland op zijn mooist! Zendt gratis prospectus. Tel. 170.

NOORDWIJK A/ZEE FI. 2.75 p. dag „DUIN EN DAL”, één der groote en beste zaken. 100 % Holl. Tel. 194. WEEKEND f 6.—

NOORDWIJK A/ZEE. f 2.75 per dag. Pension „KLEIN” v/h „CHRISTINA”, Tel. 103. — WEEK-END f 6.—

NUNSPEET. Pension „t Treffertje”. Tel. 119. Schitt. gel. te mid. v. eigen bosschen. Alle mod. conf. Voor- en nas. v. a. f 3. Juli/Aug. v. a. f 3.50 p.p.p.d. Prosp. op aanvr.

SCHEVENINGEN. Hotel en Fam. Pension DANORO, aardigst hoekje G. Deynootplein t.o. Kurhaus. W. en k. str. w., c. verw. Bondshot. T. 554783.

SCHEVENINGEN. Hotel-Pens. MATHILDE MARIA, G. Deynootweg 27/9. Tel. 550620. Onmiddellijk aan zee. Prima tafel. f 3.50—5.50. Weekend Zaterdag v. diner tot Maandag na ontbijt f 6.—, f 7.—, f 8.—.

SCHEVENINGEN. Fam.-Hotel „Zeerust” aan zee gel. 100 kamers, alle met stroomend water. Lift, centr. verw., gar. Tel. 553674. Men vrage geill. prospectus.

SCHIERMONNIKOOG. Hotel-Pens. „Friso”. Tel. 4. Meest bezocht pens. ter pl. Mod. ing. Str. wat. Pens.pr. voor-seiz. f 2.50, hoofds. f 2.75—3. Prosp. op aanvr.

SCHIERMONNIKOOG. Hotel v. d. Werff. Strandhotel. Tel. 3. In 1936 vereerd met een bezoek van Z.K.H. Prins Bernhard. Beste hotel ter plaatse.

SCHOORL. NOORDZEE — BOSSCHEN — NEDERLAND'S MOOISTE DUINEN. Gr. inl. pens.lijst en gids. Inf.bureau V. V. V. — Laanweg C 152 — Telefoon 4.

MOOI SCHOORL. PENSION „ELDORADO” f 2.50 p. d. p. p. Prima keuken. — Aparte bediening. DUINWEG 5.

SCHOORL. Hot.-Pens. v. d. Garde, Tel. 24. Gr. ter pl., 60 bedden. Riant uitz. op de duinen. Pens.pr. v. a. f 2.50. Vr. prosp. m. ref. M. W. v. d. Garde, v/h chef Krasnapolsky, Bondsh. A.N.W.B.

SOESTDUINEN. SPARRENHOF. A.N.W.B. Hotel-Pens. Ideaal rust- en vakantie-oord, groot eigen bosch. Naturbad. Tel. 2524 Soest. Ter. week-endhuisje te huur.

DE STEEG. Gratis logeeren. INLICHTING V.V.V.

DE STEEG. Hotel „De Engel” Prachtig gelegen. Alle comfort. Billijke prijzen. Tel. 3506 Velp.

DE STEEG. Hotel-Pension „Het Wapen van Athlone”. Tel. 3602. Mod. conf. Dit jaar opnieuw gerestaureerd. Aparte zit-kamers. Pensionsprijs f 3.— tot 4.—.

TEXEL. Kamphuis „Bosch en Zee”. Noordzee- badplaats de Koog, Texel. Tel. 23. Pensionprijs van 15 Juli tot 15 Aug. f 2.25. Prachtig gelegen. Gunstige refer. Vr. prosp.

VALKENBURG-L. Astoria-Pasman Hotel, Houthweg 2. Tel. 36. Pr. keuk. Mod. conf. Gr. gesl. veranda. Eigen vrije garage. Voll. pens. v. a. f 2.75. Hoogs. v. a. f 3.

VALKENBURG. Pens. Debie, Houth.villaweg 143. Schitt. gel., pr. keuken. Frische kamers, str. water. Garage vrij. Volled. pens. p.d. en p.p. voors. f 2.50, seiz. f 2.75.

VALKENBURG. Het van ouds bek. Prot. Hot.- Pension „Van Esen”, Houth.villaw. Tel. 210. Alle mod. conf. Een der betere zak. P.p.r. f 2.75, seiz. f 3. Gar. vrij. Vr. prosp.

VALKENBURG (L.) EEN „PRETTIGE VACANTIE” BEZORGT U HET BEKENDE HOTEL „FRANSSEN”. Vraagt prospectus. Tel. 38.

VALKENBURG (L.) Prot. Fam.-Pens. „t Huis ter Geul”, Oud-Valkenb.-weg B 7. Tel. 103. Mod. uits. fr. kam. Str. w., badk. Tuin en terras. Pr. keuk. Pens.pr. f 2.50 en f 2.75. A. C. v. d. Gronden.

VALKENBURG. Hotel-Pension „PREVOO”, Plenkert 7. Prima keuken. Str. water. Garage vrij. Volledig Pension voor f 2.50 p. d. p. p.

VALKENBURG (L.) HOTEL „STEVENS”. Bondshotel A.N.W.B. Tel. 45. Str. k. en w. wat. Centr. verw. Tuin. Garage vrij. Lage pens.pr. Vraagt inlichtingen.

Aan den Dinkel in het Lutterzand bij Oldenzaal.

BECK bij Nijmegen. PENSION DALZICHT. Tel. Nijm. 1903. Na 25 Juli ap. zitk. m. serre en slaapk. vrij. Centr. verw. Str. wat. op alle kam. V. a. f 3.— p. d. J. C. Wijland.

BECK bij Nijmegen. PENS. ROZENBERG. Tel. 368. Garage. Str. W. Grootte tuin, bij de bosschen. Zeer billijke prijzen. Vraagt prospectus.

BEETSTERZWAAG. Hotel „De Herder” N.V. Eerste rangs fam.-hotel. Str. k. en w. water. Beroemde keuken. Rijpaarden. Prachtige omgev. Aanb. d. Directie.

DENEKAMP (de Parel van Twenthe). Het Dinkeldorp aan Hollands Oostkant. Zijn ongerepte natuurschoon en prachtige omgeving bieden U een heerlijk vakantie-verblijf. Prima Hotels, mooie uitstapjes. Inlichtingen V.V.D. Telefoon 53.

DOORN. Gratis gids en inlichtingen — BUREAU V.V.V. —

HILVERSUM. Pens. „TROMPENHOEK” Mooi gelegen, dicht bij bosch en heide. Grootte tuin. Ruime kamers. Modern comfort. Prima referentie.

TROMPENBERGERWEG 6. TEL. 4515. DEPEND. STEYNLAAN 13. TEL. 8061.

HOOG-SOEREN Rustig oord. Herten in de vrije natuur. Prima hotels, pensions, landhuisjes te midden der bosschen. Vr. gr. gids en inl. bij de V.V.V., Hoog-Soeren.

HOUTHEM St. Gerlach (L.) Bondshot. „Berg en Dal”, Geulhem bij Valkenburg. Ideaal vac.-oord. Rustig gel. P.p.r. f 2.50—3.50. Alle mod. conf. Gar. vrij. Tel. 8. J. Heuts, Eig.

OTTERLO OP DE VELUWE. BIJ HET NATIONAAL PARK. Inlichtingen gratis Secr. V.V.V.

PETTEN (N.-H.) NOORDZEEBAD. Mooi, rustig strand. VRIJE DUINEN — MATIGE PRIJZEN. Inlicht.: Aanvraagbureau V. V. V. te Petten.

MOOI RHENEN. Kiest Landgoed Dennenlust. Tel. 427. Veenendaal. Heerlijk, rustig vakantieoord, uits. keuken. Mod. conf. Een der mooiste plekken van ons land. Ongerepte natuur, bosch en heide. Eigen wandelpark 90.000 M2. Mod. tennisbaan en zwembad. Voll. pens. f 2.50—f 3.—. Autobus in alle richtingen. Mevr. B. v. d. Berg.

MOOI RHENEN. Prima pens. aangeb. rondom bosschen en heide. f 2.25 p. dag. Goede keuken. Fam. m. kinderen schikk. Beleefd. aanbev. Joh. Drost, Platanenlaan 7.

RUURLO Hotel Avenarius. Wapen v. Ruurlo. Warm en koud str. w. Centraal verw. Garage. Tennisbaan. Uitstekende zwem-gelegenheid. Tel. 3. Wed. Joh. F. Avenarius.

Zie vervolg „Vacantieverblijven in ons Eigen Land” op bldz. 6.

DE ROLPRENT

RIALTO-THEATER.
„DIE KREUTZERSONATE“.

Leo Tolstoj heeft zich in een van zijn zwaar-moedige verhalen verdiept in den strijd der geslachten, hij heeft meer ethiek in het huwelijk willen brengen, en hij heeft de maatschap-pij aangeklaagd, waarin huwelijken om best-wil worden gesloten.

Wel, de maatschappij heeft een breeden rug, en pogingen om de menschen te verbeteren zijn altijd loffelijk, maar dat de Ufa met het mach-tige propagandamiddel film, Tolstoj's voorbeeld zou kunnen volgen, leek ons al zeer onwaar-schijnlijk, want als er één verhaal onmogelijk compleet kan worden verfilmd, dan is het „Die Kreutzer-sonate“ met zijn erotischen onder-grond. Wat men dan ook te zien krijgt, is niet „Die Kreutzer-sonate“ van Leo Tolstoj, maar „Die Kreutzer-sonate“ van Eva Leidmann, sec-nario-schrijver. Bij Tolstoj wordt de niet meer zoo jonge echtgenote van Andrej Posdny-schewsky omdat zij een jongeren man wil hebben, en omdat haar huwelijk met een

ALBRECHT SCHOENHALS, PETER PETER-SEN en LIL DAGOVER in „Die Kreutzer-sonate“.

„Jaloerschen, vervelenden man haar sinds lang tegenstaat, in de film wordt het huwelijk afgeschilderd, tot dat Gregor komt en het met zijn viool stukspeelt. Bij Tolstoj is Jelaina Posdny-schew volstrekt geen vrouw die met heel haar wezen aan de muziek hangt, voorheen concerten gaf, en op het landgoed van haar man bij voorkeur aan de piano zit; in de film daarentegen is zij een uitstekende pianiste, die van haar carrière als kunstenaar heeft afgezien toen zij met den Russischen grootgrondbezitter in het huwelijk trad. Als Andrej Posdny-schew een jaloersche scène heeft gemaakt, en spijt heeft van zijn gedrag tegenover zijn (in de film) volmaakt-onschuldige vrouw... stuurt hij haar met haar zoonje op een lange reis door Europa en blijft zelf eenzaam, verdrietig en melancholiek achter. Welke heftig-jaloersche dat de aangebeden vrouw den verliefden musici-er weer zal ontmoeten? Tolstoj's Andrej Posdny-schew dacht er niet aan zijn vogel te laten uittvladden, de hele reis naar Wiesbaden is erbij gefantaseerd door de scenarioschrijver, die Jelaina niet alleen heeft voorzien van groot muzikaal talent, maar ook van een mooi karakter, dat zij bij Tolstoj volstrekt niet had. Zoowel in het boek als in de film schiet Andrej de vrouw neer, maar in het boek verzoenen zij zich niet, en fluijst Jelaina geen teedere woorden met haar laatste ademtocht; even-zoo is het karakter van den vioolvirtuoos Gregor geheel veranderd, bij Tolstoj is hij een egoïst en een Don Juan, die de consequenties van zijn avontuur niet aandurfte, en zijn bieze pakt, i de film echter, is hij een edel man, die slechts nu en dan praat over zijn liefdesavonturen, het hart op de rechte plaats heeft... en er kalm bijstaat als Andrej zijn vrouw vermoordt.

Door al deze verdraaiingen en veranderingen is niet alleen de tendenz van „Die Kreut-zer-sonate“ verloren gegaan, maar komt ook de logica in het gedrag. Er zal bijvoorbeeld geen rechter ter wereld zijn, die onder de in dit scenario geschapen omstandigheden den moordenaar zoo vrijspreekt, en wanneer een zoo heftige, diepe jalouzie is gebaseerd op niets, op letterlijk niets, en de vrouw wordt voorgesteld als een engel, die zich geen secon-de misdaad, gelooft men in het heele geval niet meer. Als men verder weet dat de rollen van Gregor en Jelaina slechts zeer middelma-tig worden gespeeld door Albrecht Schoenhals en Lil Dagover, schijnt het ver gezocht en on-gerijmd de film tenslotte toch te roemen als

EDWIGE FEUILLÈRE en FERNAND GRAVEY in „Mister Flow“.

een product dat de belangstelling waard is, en dat boeit.

De verklaring van deze uitspraak is drie-ledig. Veit Harlan's regie is artistiek en fijn, de muziek (Beethoven, Tsjaikowski, Chopin) wordt prachtig gespeeld, en de vertolker van de hoofdrol, Peter Peterson, is een geniaal artist. Hij maakt van Andrej Posdny-schew een echte Tolstoj-figuur, de eenige trouwens in de hele film. Maar die figuur is dan ook zoo indrukwekkend, het spel van Peterson is zoo gaaf, zoo sober, zoo echt, dat men zijn creatie niet genoeg kan prijzen. Een beter scenario voor zijn eerstvolgende film zij hem van harte toegewenscht.

PASSAGE-BIOSCOOP.
„ACHTER HET MASKER“.

Vellig verschanst op zijn geheimzinnig eiland trotseert „Tijgerhaai“ de Amerikaanse marine voor de tweede week; McGowan en Lawrence, alias Adrian Morris en Grant Withers, zijn vastbesloten hun wreeden vijand onschadelijk te maken, en kolonel Bennett, alias Robert Warwick, wil zijn plannen niet opgeven op het eiland in den Stillen Oceaan een vlieg-veld aan te leggen. De magnetische straal, die alle vaartuigen die het eiland naderen, vernietigt, moet buiten werking worden gesteld, marine en luchtmacht zijn iederen staatsvijand de baos zoolang deze niet beschikt over bijna bovennatuurlijke ver-digingsmiddelen, en dat weet de even sluwe als onarmhartige „Tijgerhaai“ zeer goed.

Hij verdedigt zich tot het uiterste, maar hij onderschat ook het doorzettingsvermogen en den moed van zijn tegenstanders, zoodat hij tenslotte het onderspit deift. Onder de vliegkap van den misdadiger zit het gelaat van een man achter wien McGowan en Lawrence, noch het publiek „Tijgerhaai“ had-den vermoed, de tweewekse „thriller“ heeft een onverwachte ontkenning, en als de toeschouwers eindelijk weten wie „Tijgerhaai“ is, krijgen zij nog wat extra sensatie te genieten in de tweede film op het programma: „De goudzoekers van Canada“.

ALHAMBRA.
„BEN HUR“.

Vijftien jaar geleden had de sensationele première plaats van een der duurste films uit de zijgende periode, „Ben Hur“, waarvan de eerste scènes tweemaal werden opgenomen, omdat de eerste vertolker van de hoofdrol niet voor zijn taak bleek te deugen. Ramon Novarro verving hem, en Ramon Novarro's ster ging op van zijn optreden in „Ben Hur“ af. Die ster is alweer getaand, vijftien jaar is een lange tijd in de filmindustrie, maar „Ben Hur“ blijft een der merkwaardigste en grootst opgezette rolprenten uit den zijgenden tijd.

Metro-Goldwyn liet „Ben Hur“ nasynchro-niseren, en wie de oude groote film met de spannende wagenrennen in een Romeinsche circus nog eens wil zien, kan deze week in Alhambra terecht.

ROXY-THEATER.
„MISTER FLOW“.

Een advocaat zonder praktijk komt voor gloeiend heete vuren te staan, vooral in den zomer, als hij zonder een stuiver op zak in Parijs moet leven. Geen wonder dat Fernand Gravey niet lang aanzet als een cliënt hem twee duizend francs voorschot biedt om een zandloper zaakje op te knappen. De bezoeker deelt den berooiden advocaat mede: „Maitre, ik ben gestuurd door Lady Helena Scarlett, wier butler, een zekere Durin, een dasspeld heeft gestolen van haar man, Durin zit in de gevangenis, maar zijn meesters heeft hem vergeven, en zou gaarne willen, dat u hem verdedigde. En voor ik het vergeet: hier zijn tweeduizend francs voorschot!“

Waarom is de echtgenote van lord Philipp Scarlett zoo bezorgd over het lot van den butler Durin? Omdat zij de mistress is van „Mister Flow“, bendeleider, die haar in zijn macht heeft, en omdat „Mister Flow“ niemand anders is dan Durin!

De lady (die blijkbaar een groot hart heeft) gaat later houden van den armen advocaat en hij van haar, maar voor het gelukkig slot (voor Edwige Feuillère en Fernand Gravey) en het ongelukkig slot voor „Mister Flow“ (Louis Jouvet), gebeurt er heel wat, en alles wat er gebeurt is spannend en dikwijls humo-ristisch.

Toen men deze film in Amerika wilde ver-huren, zei men dat „Mister Flow“ geregisseerd zou kunnen zijn door Frank Capra, en dat de hoofdrolspelers niet onderdeden voor een Claudette Colbert en een Robert Montgomery. Dat kan wel zijn, antwoorden de Amerika-nen, maar wij durven het toch niet goed aan, want de Amerikaanse kranten offeren met liefde een heele film op aan een noemen „(flop) en zullen haar „Mister Flop“ noemen. Maar toen zij „Mister Flow“ gezien hadden, veranderden zij van meening, en de film bleek een der weinige Fransche producten die zich op de Amerikaan-sche markt konden handhaven.

En geen wonder, want zij is buitengewoon knap geregisseerd door Robert Siodmak, die in Parijs nooit beter werk heeft gedaan dan

met deze verfilming van Gaston Leroux' roman „Mister Flow“. Er is veel badinage en veel vrolijkheid in deze Fransche misdadi-gersfilm, het spel der hoofdpersonen is af, en voor zoover de Amsterdammers een uitstekend Frans filmproduct weten te apprecieeren, zullen zij goed doen deze week als één man naar het Roxy-theater te gaan.

CORSO CINEMA.
„TOENDRA“.

De „vliegende dokter“ (Del Cambre) gaat in zijn vlieg-machine naar Alaska om vaccine te brengen naar een eenzaam dorp, waar een pest-epidemie de menschen ten grave sleept. De motor weigert en de vlieg-machine slaat te plet-ter tegen een ijsberg. De vlammen laaien hoog op, de ijsmassa komt neer op den dokter, die er echter het leven afbrengt. Na dit sensatio-neel begin trekt de dokter de eindeloze vlak-ten van Alaska in, en bereikt na een lange film de hutten waar de patiënten tegen den dood kampen en gerantsoen gelijk zijn. Del Cambre is een ware Tarzan, hij ontmoet beren, bergleeuwen, wilde stieren, en andere dieren op zijn kruistocht, en maakt inder-druk als de man-uit-één-stuk, die geen ge-varen vreest, en zich weet te redden uit de hachelijkste situaties. Een acteur, in de gang-bare betekenis van het woord, is hij niet, maar welke „Tarzan“ was dat wel? Dialoog en intrigue zijn trouwens volkomen bijzaak in dit product, het gaat om de „wide open spaces“, om de dieren die er leven, en om de menschen die de eenzaamheid, de ontbering en het gevaar trotseeren, maar toch vooral om het intieme leven der zwerfende dieren in dit eindeloos en troosteloos gebied, dikwijls prachtig gefotografeerd door de cameramen Norman Dawn en Jacob Kull.

CINEMA ROYAL.
„DE JACHT NAAR HET RECORD“.

De auto-industrie op den achtergrond en James Steward en Wendy Barrie op den voor-grond. Monsters van snelheid op het doek, en Amor altijd in de buurt van James en Wendy, die elkaar niet begrijpen, verkeerd begrijpen en toch begrijpen.

James heeft een baantje als mécanicien bij de „Emery Automobile Works“, en laat wagens over den kop gaan, een weerstand-proef (door Metro-Goldwyn opgenomen op de terreinen van Plymouth), waarbij de toeschou-wers gezellig huiveren, James wil echter niet zijn leven lang mécanicien blijven, hij is ook uitvinder, en heeft een carburateur in elkaar gezet, waarmee hij de snelheid van auto's zegt te kunnen opvoeren.

Aangezien iedereen in Amerika een eerlijke kans krijgt, of heet te krijgen, mag de méca-nicien zijn carburateur demonstreeren, nadat men hem een ingenieur heeft toegevoegd om de uitvinding te vervolmaken en een oogje in het zeil te houden. De knappe Wendy, wer-zaam op de afdeling reclame van de automo-bielfabriek, heeft ervoor gezorgd dat de méca-nicien kan samenwerken met den ingenieur, en zij kan daarvoor zorgen omdat zij, zooals later blijkt, de nicht is van den president van de automata-schappij, en meer dan de helft van de aandelen bezit. Van deze omstandig-heden weet James voorlopig niets, maar wat hij wel weet, is, dat hij van ingenieurs niets moet hebben. Hij, man van de praktijk en van de werkbank, heeft een instinctmatigen afkeer van theoretisch geschoolde knappe mannen, wat dom is van James. Bovendien beoordeelt hij den ingenieur geheel verkeerd, zooals hij ook Wendy verkeerd beoordeelt. Zij krijgt meer hande woorden dan goede woorden van hem, en hij zou onder normale omstandigheden zijn baantje zijn kwijtgeraakt, lang voordat de film uit is, vooral omdat de eerste proef met den nieuwen carburateur mislukte. Dit is echter niet aan James te wijten, hij vertrouwt den nieuwen carburateur nog niet, in tegen-stelling met den ingenieur, die den proef aan-durfte. De man van de praktijk blijkt beter te hebben gezien dan de man van de theorie. Als de mécanicien van zijn opgelopen verwon-

Eddie Cantor in „Strike me pink“.

CITY-THEATER.
„LUNAPARK“.

Harold Lloyd deed twintig jaar geleden het publiek lachen, sidderen en gillen als hij bijna viel en tegen gevels opklauterde: het recept werkt nog altijd, en Eddy Cantor past het toe met hetzelfde hevig-verschrikte gezicht, dat Harold Lloyd eenmaal aan faam en dollars hielp.

Alleen zorgt hij voor variaties en complica-ties, het publiek is tegenwoordig niet meer tevreden met capriolen van een geveltoerist en een dozijn goede trucs, het wil meer, altijd meer, gelijk een gulzig kind, dat zich over-eet aan een smakelijken pudding, en het krijgt meer, want wat is eenvoudiger dan in een tent op een Lunapark, ook wel Wonderland geheeten, een show te ensceñeeren, zooals men er op Broadway geen te zien krijgt, en wat doet het Hollywood er een paar honderd dansers en danseressen bij te sleepen, en een chansonière, pardon, een „torch-singer“, en een „hotcha tapster“ op den koop toe? De dansende menigte wordt aangevoerd door Rita Rio, een jonge dame met beenen als alen en een gezicht van een madonna. Haar nummer „The Lady Dances“ is prachtig van rythme en oorspronkelijk van ensceñeering, en dat kan men ook zeggen van de nummers van de torch-singer, Ethel Merman, een nieuw Hollywoodsch Biddington Kelland, aan wiens verhaal „Dreamland“, geschreven voor de „Saturday Evening Post“, de film werd ontleend.

De regisseur van „Strike me pink“ is Norman Taurog, een van de megaphoonzwaaiers, die het kennen. Als hij „Strike me pink“ twaalf jaar eerder had geregisseerd, zou zijn film in iederen bioscoop drie maanden op het pro-gramma zijn gebleven.

dingen is genezen, wordt de proef te tweeden male genomen, en wel in een opgedroogd zoutmeer in Utah, waar zulke experimenten geregeld worden gedaan, en waar James pech heeft als hij, door een defect aan den uitlaat, wordt bedwelm. Weer wordt James gewond, maar ditmaal neemt de ingenieur het stuurraad over, en bewijst niet alleen de bruikbaarheid van den nieuwen carburateur, maar ook zijn vriendschap voor den norschen mécanicien, die in het ziekenhuis natuurlijk bezoek ontvangt van zijn jonge, knappe en schatrijke weldoen-ster, die hem gelukkig maakt.

De liefdes-idylle is echter bijzaak in deze vlot-gespeelde sensatiefilm, het gaat om de „thrills“ die voor een groot gedeelte bestaan uit journaals van vroegere races.

De man die men in een racewagens kilometers

WENDA BARRY in „De jacht naar het record“.

ziet verslinden, is dan ook niet James Steward, maar de coureur Sir Malcolm Campbell, wat de film des te interessanter maakt.

THEATER TUSCHINSKI.
„RENDEZVOUS“.

Als iemand ons een week geleden had ge-zegd: er komt een spionnenfilm, die anders is dan andere, zouden wij onze schouders heb-ben opgehaald, en den man voor den kampioen der lichtgelooovigen hebben gehouden. En wij zouden hebben overwogen: er is nog nooit een spionnenfilm geweest, die anders was dan andere, de spionne is altijd mooi en interes-sant, de officier die op haar verliefd is, altijd onvoorzichtig en meegaand, de contra-spion-nagedienst werkt altijd met dezelfde middelen en trekt aan het langste eind, en de verleide-lijke spionne sterft, of wordt, omdat zij uit-sluitend handelde uit liefde voor haar vader-land, gelukkig met den vertolker van de man-nelijke hoofdrol. Sceptisch gestemd zijn wij dus „Rendezvous“ gaan zien..... en zagen het wonder geschieden: de regisseur William K. Howard heeft den roman van majoor Her-berth O. Yardley zoo verfilmd, dat een tot op een draad versleten thema nieuw leven werd ingeblazen. „Rendezvous“ is inderdaad anders dan andere spionnenfilms, anders van opzet, anders van uitwerking en uitermate boeiend. Bovendien krijgt men een ander te zien van de wijze waarop het bureau, dat codes samen-stelt en codes ontcijfert, te werk gaat; majoor Yardley was tijdens den wereldoorlog bij dezen dienst verbonden en heeft zijn wetenschap dus uit de eerste hand.

Codes, berustend op manipulaties met het alfabet, worden binnen een kwartier ont-cijferd, men doet dit met draaiende schijven, letterverwisseling heeft geen enkel doel, even-min als het gebruik maken van onzichtbaren inkt, die door onderdompeling in een bepaal-de vloeistof zichtbaar wordt.

Er zijn echter duizend maal ingewikkelder codes, en er zijn ook experts, die aannemen iedere code te ontcijferen, als hun voldoende

man maakt op dezen regel geen uitzondering. Zij werkt voor een luguber stel filmgangers, Jack La Rue, Brian Donlevy, William Frawley en deze heeren zorgen ervoor, dat een leverancier van automaten zaken doet. Deze automaten zijn het zuiverste (of het onzu-iverste) hazardspel dat men zich denken kan,

zij halen het geld uit de zakken der kleine luden, en de kansberekening is zoo in het nadeel der spelers, dat een gewone roulette met een zero er een liefdadigheidsinstelling bij is.

Eddy Cantor weigert ze te plaatsen in zijn Lunapark, en is in dit opzicht verstandiger dan sommige regeringen, die het goklustig publiek rustig laten uitschudden, maar de leverancier van de automaten weet er in de film „Strike me pink“ wel raad op, den direc-teur van het Lunapark tot andere gedach-ten te brengen.

Hij komt er achter, dat de groene Eddie verliefd is op de „torch-singer“, en spant deze ervoor den weerbarstigen directeur er te laten invliegen. Zij doet of zij een man heeft ver-moord, en een man van de bande ligt alslijk in haar weelderig appartement. De riddelijke Eddie neemt de schuld op zich en Ethel Mer-man wil daar quasi niet van weten, maar de automaten-leverancier, tevens bendeleider, is bereid de hele „misdadig“ te verdonkere-namen..... mits Eddie de automaten neemt. Maar Eddie, verstoort in een radio-apparaat, legt het heele gesprek ongemerkt vast op een gramofoonplaat, en heeft nu afdoend bewijs tegen het automatengespuis, dat de dolste jacht, ooit op het witte doek vertoond, begint op den komiek, die aan duizend gevaaren ont-snap, geassisteerd door zijn lijfwacht, een komische rol van Harry Parke, voor deze ge-legenheden voorzien van den veelgezegen naam „Parkekerjarkas“.

De „gags“ bij deze achtervolging zijn talrijk en goed, en de geest van Harold Lloyd uit „Safety First“ spookt door bijna alle scènes van „Strike me pink“. Eddy Cantor gedraagt zich precies zoals de komiek-met-den-bril het deed, en zelfs zijn motieven zijn letterlijk dezelfde. Eddie, de verlegen zwakkeling, wordt Eddie, de vastberaden held met assisten-tie van een meisje (Sally Eilers), zijn goede fee, in tegenstelling met Ethel Merman, die zijn booze geest is.

Eddie leert hoe men flink wordt uit een boekje, getiteld „Man or Mouse“ (!), en er wordt danig den draak gesproken met peieren, adviezen voor timide menschen. De dialoog is dikwijls geestig, en dit is te danken aan de spitsvondigheid van den schrijver Clarence Buddington Kelland, aan wiens verhaal „Dreamland“, geschreven voor de „Saturday Evening Post“, de film werd ontleend.

FILMS VAN DEZE WEEK:

„Rendezvous“ (Theater Tus-chinski.) Een bijzondere spionnen-film met William Powell en Rosalind Russell in de hoofdrollen.

„Toendra“ (Corso Cinema.) Prachtige natuurtaferelen in Alaska. Zondagochtend 11½ uur: „Naar het land der Maori's en der Papoea's“, ingeleid door den heer N. H. Wolf.

„Luna Park“ (City theater.) „Safety First“, Harold Lloyd's klucht, gemoderniseerd en uitgebreid. Nieuwe grappen, mooie zang- en dansnummers, hoofdrol Eddie Canter.

„De jacht naar het record“ (Cine-ma Royal.) Sensationele auto races en een liefdesidylle. Een zeer spannende rolprent, met James Stewart en Wendy Barry in de hoofdrollen.

„Mister Flow“ (Roxy theater.) Fernand Gravey en Edwige Feuillère in een uitstekende humoristische Fran-sche misdadigersfilm.

„Die Kreutzer Sonate“ (Rialto-theater.) Bijzonder spel van Peter Petersen in een film vrij bewerkt naar Leo Tolstoj's „Die Kreutzer Sonate“.

„Achter het masker“ (Passage-bioscoop.) Tweede en laatste deel van de serie-film „Het eiland der ver-lorenen“. Hoofdrollen: Grant Withers, Adrian Morris en Robert Warwick.

„Ben Hur“ (Alhambra.) De vijftien jaar geleden gemaakte, doch thans nagesynchroniseerde film waarin Ramon Novarro een sensationeel debuut maakte, en een sensationele Romein-schen wagenrit won.

REPRISES:

Luxor-theater: „De gevaarlijke leu-gen“, met Jenny Jugo en Harry Liedtke.

De Uitkijk: „3 Groschen Oper“, met Rudolf Forster.

Cinema De Munt: „Jij bent mijn leven“, met Benjamins Gigli.

Ceintuur-bioscoop: „De trek naar het Westen“, met Gary Cooper en Jean Arthur.

Theater Nöggerath: „Marguerite Gauthier“ met Greta Garbo. (gepro-longeerd.)

Victoria-theater: „Port Arthur“, met Adolf Wohlbrück en Karin Hardt. Zon-dag en Woensdagmiddag: „Komedian-ten“, met Watt en J. Watt.

Bio (Middenweg): „Donkere oogen“, met Harry Baum en Simone Simon.

tijd wordt gegeven. Hierin gelooven wij niet, wij zouden wel eens willen weten, welke expert er achter kan komen dat bijvoorbeeld het woord „postzegel“, „kanon“ betekent, enz. Aan den anderen kant zijn er al heel wat samenstellers van codes geweest, die tot hun verbazing moesten ervaren, dat hun geheime taal binnen een uur door experts werd ont-cijferd. Hoe dit ook zij, de film „Rendezvous“ laat uitvoerig zien hoe dat met die codes gaat, en heeft bovendien een scenario waarbij men nu eens niet vooruit weet wat er gaat ge-beuren.

De officier, die onder een pseudoniem een boek over codes heeft geschreven, graag naar het front zou gaan, maar niet mag, omdat men van zijn bijzondere gaven gebruik wil maken op het departement van oorlog, wordt gespeeld door William Powell, wien de rol op het lijf geschreven is. Als hij, met de zweetdruppels op zijn hoofd, zich dagen en nachten inspannt om achter de geheimen der Duitschers te komen, gelooft men in hem, en dat is al heel wat. Hij speelt de rol zooals hij „The thin man“ speelde, onverstoordbaar en laconiek.

De spionne (Binnie Barnes) denkt dat zij hem heeft ingepalmd, zooals zij een anderen hooggeplaatsten militair (Lionel Atwill) in-palmd, en zij zou er zeker niet tegen op hebben gezien William neer te schieten, zooals zij het Lionel deed, indien zij mocht worden betrap, maar terwijl zij den code-expert in haar netten meent te verstrikken, gebeurt juist het omgekeerde, en dit spel van kat en muis is zeer interessant om te aanschouwen. Zoo-wal Binnie Barnes als Lionel Atwill spelen een puike rol, zij het dat de eerste een valsche rol speelt, en de laatste een oprechte. Ook Cesar Romero als de voornaamste handlan-ger van de spionne, is heel goed.

De vrouwelijke hoofdrol wordt in „Rendez-vous“ echter niet gespeeld door de spionne, maar door een jonge dame uit de society, niet van den minister van oorlog, en verliefd op William Powell. Deze rol is in handen van Rosalind Russell, die zooveel gelijkt op Myrna Loy, wellicht wat minder knap is dan deze, maar ditmaal als artieste zeker niet voor haar uit den weg gaat. Rosalind gedraagt zich de hele film door als een uilschuil, zij is altijd en overal in den weg, meent het goed, maar doet alles verkeerd.

De code-expert, die van haar houdt, neemt haar wijselijk nooit in vertrouwen, ook niet

Scène uit „Toendra“.

als haar blunders gevaarlijk worden, voor haarzelf en voor de zaak der geallieerden. Er zijn zulke vrouwen en er zijn mannen, die van zulke vrouwen houden. William Powell is er één van — in de film „Rendezvous“.

Een goed uitgedrukte climax, een boeiende handeling, en een voortreffelijke dialoog met een paar „wisecracks“ op z'n Powellsch, vor-men de ingrediënten waaruit deze spionnen-film is samengesteld; als precept, heeft zij bovendien de verdienste oorspronkelijk te zijn.

RESIDENTIE-BIOSCOPEN

City: „De geschiedenis be-gon 's nachts.“

Ter gelegenheid van de bijzonder geslaagde verbouwing van het City-theater wordt een voor het zomerseizoen ongewoon belang-rijke film gegeven: „De geschiedenis begon 's nachts“ met Charles Boyer, Jean Arthur en Colin Clive, terwijl als vierde vooraan-staande man eigenlijk ook dadelijk genoemd moet worden Leo Carrillo.

Het is een sterke film, in menig opzicht. Spel, regie, filmisch en technisch valt er nauwelijks iets aan te merken. En op enkele zwakkere oogenblikken na, is ook het scenario heel goed te verantwoorden.

Het gaat om de groote jalouzie van een Amerikaanschen scheepsmagnaat. De man vertrouwt zijn lieflijke vrouw niet, hoewel daarvoor niet de minste aanleiding bestaat. Het komt tot een conflict en de vrouw vraagt echtscheiding aan. Er bestond — naar Amerikaansche opvatting — alle reden om aan te nemen, dat de rechtbank dit verzoek zou innivilligen. Er was slechts één mogelijkheid om de kans te ontloopen. En de man, die een erg klein hart heeft, neemt die kans waar. Hij tracht zijn vrouw te compromitteren. De schijn richt zich tegen haar, maar door een toeval treedt er een complicatie op. In de Parijsche hotelkamer naast die van de vrouw, wordt een gast, die in een beroemd restaurant was geweest, door den minstens even beroem-den ober naar bed gebracht. En het is deze ober, die in het leven van de vrouw een belangrijke rol gaat spelen. De chauffeur van den scheepsmagnaat zou degen zijn, die onerebare handlangersdiensten aan zijn pa-troon zou bewijzen. Maar de ober komt niet op tijd tusschenbeiden om een laffe overval te voorkomen. Echter „berooft“ hij degene, die hij redden wil van al haar juwelen, maar de scheepsmagnaat, die inmiddels z'n vrouw kwam „betrappen“, gelooft niet dat de ober een hoteliefd is, maar kan toch niet handelend optreden. Als de vrouw met haar „beroover“ is verdwenen, komt de jaloersche echtgenoot tot bezinning en in zijn teleurstelling over het mislukken van zijn toelag, slaat hij den chauffeur neer. Maar de ober wordt van den moord verdacht.

Talrijke complicaties vloeien hieruit voort. De vrouw geeft zelfs haar ober op om diens leven te redden. Maar deze edelmoedige daad wordt nog niet op tijd beloond, niet alerechter er een ontzettende scheepsramp is ge-beurd, als gevolg van het optreden van den scheepsmagnaat, die zich eindelijk verloren ziende, van het leven beroofd.

Aan dramatische momenten ontbreekt het in deze film niet, maar regisseur Frank Borzage is er in geslaagd enkele zeer goed getroffen humoristische scènes in te lassen, die geenszins uit den toon vallen; integendeel, die in het kader van het gegeven juist passen.

NIEUWE UITGAVEN

Paula Wessely. Weg einer Wienerin door Franz Horch. Verlag Wilhelm Frick, Wien.

Dit boek geeft in 80 bladzijden druk en ruim 150 afbeeldingen der „Weg einer Wienerin“ van de schoolbanken naar de hoogten van tooneel- en filmroem weer.

De foto's zullen voor alle bewonderaars van haar, die men thans wel Europa's grootste actrice mag noemen, een fraai geschenk zijn. De tekst echter zal bij den lezer eerder verbazing dan be-wondering wekken. Het op zich zelf interessant verhaal is geschreven in een trant, die men van een beschaafde oudere dame zou verwachten, en niet van een man. Afgezien van de voortreffelijke foto's is deze uitgave dan ook niet meer dan een „liep“ boek.

CHARLES TOWBRIDGE, WILLIAM POWELL en CESAR ROMERO in „Rendezvous“.

SPORT EN WEDSTRIJDEN

INTERN. KAMPIOENSCHAPPEN
TE NOORDWIJK

Beide Nederlandsche dames in drie einstrijden. In het dames-
enkelspel tegen elkaar: mej. Couquerque tegen
mej. Terwindt. — De Stefani tegen
Kukuljevic.

MEJ. COUQUERQUE SLAAT
MEJ. HORN

(Van onzen speciaal correspondent.)

Voor den laatsten dag van de internationale kampioenschappen staan louter einstrijden op het programma. Uit toernooi-oogpunt een ideaal programma van een laatste dag dus, doch voor spelers en wedstrijdeleiding brengt het deze moeilijkheid met zich dat drie spelers (twee dames, één heer) elk in drie einstrijden moeten uitkomen. Hun wacht dus een zware dag.

De opzet was anders. Immers gisteren zou de einstrijd van het gemengd dubbelspel gehouden zijn, doch mej. Couquerque had een zware finale van het dames-enkelspel en van het damesdubbelspel achter den rug, zodat die gemengde einstrijd verschoven werd.

De eerste set welke Van Swol tegen De Stefani speelde en won, behoorde tot de beste welke hij in zijn loopbaan gespeeld heeft. De Italiaan had dat spel nog niet dat hij in de latere fase van den wedstrijd zou ontwikkelen, doch hij kreeg er ook de kans niet toe. Hier voltrok zich de wisselwerking welke van zoo veel belang is in tennis: Van Swol, op de top of his game, uitstekende services, diepe vlakke drices, en vooral uitstekend volleveren. Hij was met drie groote stappen aan het net, koos er trouwens zijn momenten goed voor en de niet te scherp gemikte drives van den Italiaan werden onhoudbaar afgemaakt. Ook diens pogingen om naar voren te komen, werden geremd. Van Swol vond tot driemaal toe passagies welke den Italiaan terugdreven. Noch de linkerforehand van dezen, noch de rechter kon den openingen vinden en met 6-2 leek het voor velen of een Van Swol in buitengewone vorm voor een verrassing zou kunnen zorgen. Maar de niet-leeken wisten wel dat Van Swol al een zeer buitengewonen dag moest hebben om dit spel vol te houden.

De verandering kwam al heel snel en heel intens. Het was of de wisseling van de set ook een wisseling van mentaliteit bij De Stefani teweeg gebracht had en tevens een betere controle over zijn slagen. Zijn drives kregen prachtige lengte. Hij hield Van Swol achterin, hij joeg hem van hoek naar hoek, hij ging zelf naar voren en voldeerde kort en af. Hij nam het al het initiatief in handen en gunde in drie volgende sets Van Swol twee, zegge twee games. De laatste set was 6-0.....

In den anderen halven einstrijd speelden Kukuljevic en Heijnen een langen en niet altijd interessanten strijd. Het was bijna doorlopend baselien, waarin de services van den Joegoslaf en diens forhand de gevaarlijkste wapens waren die aldoor in het werk gesteld werden om het rustige verdedigen met tijdelijke uitschieters van Heijnen te overmeesteren. Na ruim anderhalf uur was het hem gelukt: 6-4 6-3, 9-7. Het scheelde één slag of hij had de derde set nog verspeeld, want hij kwam van 5-4 op 5-6 en kreeg setpoint tegen, doch Heijnen miste die kans door een iets te lage kogelende forehand. Een van de weinige die hij sloeg, want de zee Heijnen forceerde niet, doch speelde op vastheid.

Alzoo een einstrijd, zoals we dien verwacht hadden: De Stefani tegen Kukuljevic. Twee Nederlandsche dames in den einstrijd van het dames-enkelspel! Hetgeen zeggen wij twee Nederlandsche overwinningen op twee Duitsche speelsters. Twee verdienstelijke overwinningen kunnen we gerust zeggen. Mej. Terwindt sloeg mej. Kaeppl in twee sets, mej. Couquerque had haar revanche op mej. Horn (voor meer dan een nederlaag) in drie sets.

(Mej. Kaeppl is een vlugvoetig en levendig speler, doch haar slagen-repertoire is niet groot. Naar voren komt zij zelden, zij moet vrijwel alles hebben van de drive, want ook de dropshot vermijdt zij. Mej. Terwindt stond dus voor de opgave om het drive-spel te breken — of om het op vastheid te laten aankomen. Zij koos het eerste en paste daartoe zooveel zij kon de volley toe. Bovendien haalde zij meermalen mej. Kaeppl op halfcourt om aan laag langs de lijn te passeren. Zij nam meendeels den bal heel laat, doch dit was in deze partij geen nadeel. Zij won de eerste set met 6-3, ondervond in de tweede zulk een taaien tegenstand dat zij geen voorspang kon behouden. Doch in de volgende twee games was zij het die na talrijke deuces succes had — het had evenoged anders kunnen zijn, want mej. Kaeppl kreeg minstens evenveel advantages, vond echter den slag niet om dan de game te winnen. De laatste game bracht het beste spel van onze kampioene: een keurige korte cross-drive eerst, even daarna een diepe drive en daarop een onbereikbare volley: 6-4.

Couquerque wint van Horn.

Mej. Couquerque heeft mej. Horn ditmaal heel om een gevaarlijk baselien-spel met schpe drices te spelen. Zij heeft direct als tactiek het spel met weinig vaart en de afwisseling met korte drives en dropshots. Die tactiek bleek al direct juist, want in de eerste set kon mej. Horn haar gevreesde vastheid

MEJ. ROLLIN COUQUERQUE.

niet vinden. Zij richtte den langzamen lagen bal steeds weer te laag en als zij hem „lichtte“ ging hij uit. De dropshots haalde zij een enkele maal, gaf er soms keurige dropshots op terug, doch de mej. Horn die alles vast en scherp terugspeelt werd zij niet. Zij verloor de set met 4-6. Toen kwam er een merkwaardige verandering. In de tweede set was het telkens weer mej. Horn die de „finishing touch“ voor de rallies vond en de set met 6-0 won!

Misschien heeft de regen mej. Couquerque tot nieuw inzicht gebracht, tijdens de gedwongen rustperiode. Wij zagen althans in de derde set weer de afwisseling in kort en lang spel, weer het lokken naar halfcourt. En met succes. Want ook nu weer bleek mej. Horn onzer op deze tactiek te reageeren. Zij durfde haar slagen zelden uit te vieren. Zij was er niet gevaarlijk op. Zij kwam 0-3, doch een desperate poging om het spel van mej. Couquerque te voorkomen had succes dank zij enorm loopen en intens zwemen. Na langere games werd het 3-3..... In de zevende game was het na ettelijke deuces en wisselende advantages mej. Couquerque die met een keurige rally op 4-3 kwam. Een moreel voordeel van betekenis! Het was een sterk aanvalsplan van mej. Couquerque die op 5-3 kwam en die tenslotte na 5-4 met volley en passing de set won. Een overwinning van een juiste strategie op een spelster die niet tot strategie komen kon.

Heerendubbelspel.

In het heerendubbelspel waren twee D.D.V. dubbels in de halve einstrijden, doch geen van beide kon het tot de finale brengen. Hughtan en Van Swol speelden een merkwaardig wisselenden strijd tegen Kukuljevic en Moreau: 6-4, 2-6, 6-0, 2-6, 6-4. In de laatste set verloor Van Swol de inzet van zijn service na 2-2. Dat bleek het einde van een zeer wisselend en spannend gevecht dat evenoged gewonnen had kunnen worden.

Van der Heide en Van Olst konden tegen de combinatie Van Hall en Gallé, samengesteld uit zoo verschillende spel-elementen hun goede spel van de kwartfinale niet vinden. Gallé bleek in tal van situaties een goeden slag te kunnen vinden en Hall was een en al „killing“ aan het net. In vier sets zegvierden de vracmdelingen.

In het damesdubbelspel kwamen ook twee Nederlandsche tegen twee buitenlandsche paren en ook hier was er één Nederlandsch succes: mej. Couquerque en mej. Terwindt zegvierden na harden en ietwat angstigen strijd (althans in de tweede set, waarin zij 5-6 en 6-7 achter waarden) over mej. Kraus en mej. Kovac. Een aardige, levendige variërende partij overigens waarin keer op keer duels tusschen two-up en one-up te volgen waren. Het netspel van het two-up zegvierde tenslotte met 6-3, 9-7.

De uitslagen waren:

Heeren enkelspel, halve einstrijden: Kukuljevic (Joegoslaf) slaat Heijnen 6-4 6-3 9-7; De Stefani (Italië) slaat Van Swol 2-6 6-1 6-1 6-0.

Dames enkelspel, halve einstrijden: mej. Terwindt slaat mej. Kaeppl 6-3 6-4; mej. Rollin Couquerque slaat mej. Horn 6-4 0-6 6-4.

Heeren dubbelspel, halve einstrijden: Gallé en Hall slaan Van Olst en Van der Heide 6-1 7-9 6-1 6-3; Kukuljevic en Moreau slaan Hughtan en Van Swol 6-4 2-6 6-0 2-8 6-4.

Dames dubbelspel, halve einstrijden: mej. Kaeppl en mej. Horn slaan mevr. Bounhy en mej. Mechel 6-2, 6-1; mej. Rollin Couquerque en mej. Terwindt slaan mej. Kraus en mej. Kovac 6-3 9-7.

Het programma van de einstrijden voor heden is:

Twee uur: De Stefani tegen Kukuljevic.
Half drie: mej. Couquerque tegen mej. Terwindt.

Vier uur: Gallé en Hall tegen Kukuljevic en Moreau.

Half vijf: mej. Horn en mej. Kaeppl tegen mej. Couquerque en mej. Terwindt; gevolgd door mej. Couquerque en Kukuljevic tegen mej. Terwindt en Van Swol.

NEDERLANDSCH
SPORTPARK
25 JAAR

Belangstelling uit vele kringen.
Bonden en vereenigingen.

GEMEENTEBESTUUR
GEEFT BLOEMEN

Gistermiddag van 3-5 uur heeft de Raad van Bestuur van de Mij. Het Nederlandsch Sportpark tezamen met zijn directeur gerecipeerd in het Amstel Hotel te Amsterdam ter gelegenheid van het 25-jarig bestaan der maatschappij.

Velen hebben van de gelegenheid om te complimenteren gebruik gemaakt.

Er waren veel bloemstukken, er kwamen er in den loop van den middag nog meer. Er waren ook veel geschenken, meestentijds bruikbare dingen, die later de directiekamer van het stadion zullen sieren. Maar er was ook een geschenk — dat van het N.O.C. — dat later gemetseld in den muur van het stadion voortdurend getuigen zal van de goede verstandhouding van het Sportpark met dat N.O.C.

Eerst kwamen de dienaren des Stadions. De hoofdcontroleur J. H. Heeze vertolkte de gevoelens van toegenegenheid en waardeering welke de controleurs koesteren en bood een eets aan. Daarna sprak J. Kruk namens het vaste personeel van het Stadion en ook die bracht een eets mee als geschenk.

De heer H. A. B. O. K. A. sprak namens de scheidsrechters van den Voetbalbond. Heel aardig en heel waardevol. Uitdrukking gevend vooral aan de dankbaarheid gewekt door de sportieve en goede ontvangst van de zijde van het Stadion althans ondervonden. En de heer Boekman, blijvende in de lijn van de feestcommissie, die zooals men weet een klok heeft aangeboden, die nu boven de staantribune prikt, bood aan het Stadion drie kleine klokken aan, te plaatsen in de kleedkamers en in de kamer van den scheidsrechter.

ZWEMMEN

WILLY DEN OUDEN
TWEEMAAL VER-
SLAGEN

Door Riet van Veen op de 100 m
vrij, door Ita Mol op de
100 m rug.

HET TOURELLES-BAD ZWEMT
ZWAAR

(Van onzen sportcorrespondent.)

Parijs, 10 Juli. (Per tel.)

In het Tourelles-zwembad was maar weinig publiek gekomen. Het weer was onprettig. Er stond een sterke wind, koel en nu en dan een zonnestraal. Het water werd door de zwemsters koud gevonden.

De belangrijke nummers zijn ook heden door de Rotterdamse meisjes gemakkelijk gewonnen; en tweemaal hebben wij gezien hoe Willy den Ouden geslagen werd door Riet van Veen op de 100 meter vrij en door Ita Mol op 100 meter rug.

Wij hebben het geval met mevrouw Van Wuijkhuizen besproken; en zij, die de zwemster van de R.D.Z. op zulk een groote hoogte heeft gebracht, heeft vandaag in Parijs kunnen constateren, dat zij voor haar grootste letrlinge plaatsvervangsters heeft gevonden, die er voor zullen helpen zorgen, dat de naam van Nederland op zwembad ook in de naaste toekomst met eere genoemd zal worden.

Laten wij er aan toevoegen, dat beide malen, nadat Willy den Ouden geslagen was, zij onmiddellijk en nog in het water haar winnende clubgenooten met een kus gefeliciteerd heeft. Het Parijsche publiek heeft dit natuurlijk hartelijk beklapt.

In den „Intransigent“ heeft E. G. Drigny met eenige juist gekozen woorden het feit bevestigd, dat de R.D.Z. bij het verdwijnen van Willy den Ouden met Riet van Veen rekenen kan op een zwemster, die niet alleen groote kracht en snelheid toont, doch ook door haar stijl uitmunt en reeds nu gerekend moet worden tot de krachten van internationale waarde. Drigny zegt ook in eenige gevoelige woorden, hoe zeer Willy den Ouden als waardevolle zwemster heeft meegewerkt tot den groeten naam van Nederland op zwembad.

Hier volgen de resultaten van de wedstrijden, waarin de meisjes van de R.D.Z. uitkwamen. Wij moeten in aanmerking nemen, dat het water van het Tourelles-zwembad altijd „zwaar“ wordt gevonden.

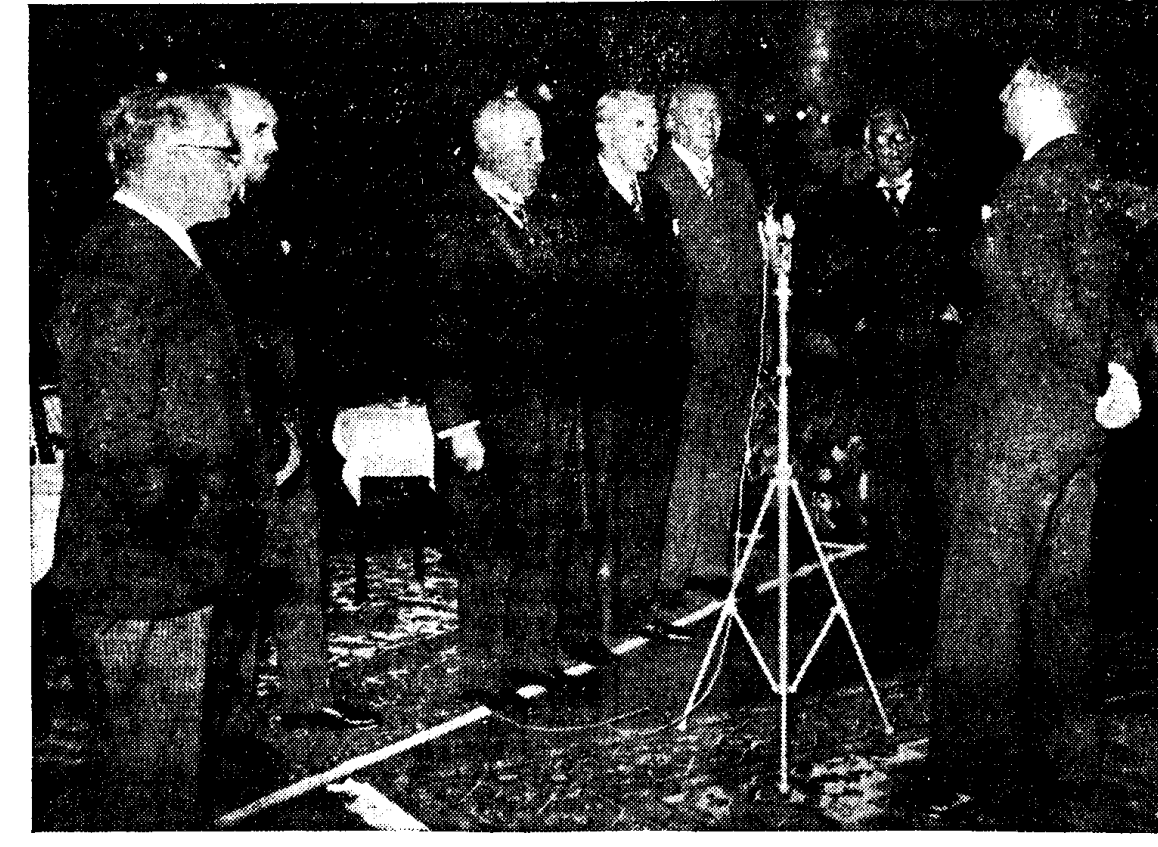
100 meter vrije slag: 1. Riet van Veen in 1 min. 9.8 sec.; 2. Willy den Ouden 1 min. 10.2 sec.; 3. Annie Timmermans 1 min. 16 sec.; 4. Fleuret 1 min. 16.1 sec.; 5. Mazières (Mouettes) 1 min. 16.6 sec.

Riet van Veen en Willy den Ouden keerden gelijktijdig, doch op 75 meter kwam Riet een paar decimeter voor en zij won met ongeveer 40 centimeter. Voor de derde plaats was scherpe strijd.

200 meter schoolslag: 1. Jeanne Groenendijk 3 min. 14.4 sec.; 2. Dini Brouwers 3 min. 23 sec.; 3. Garden (Mouettes) 3 min. 35.4 sec.; 100 meter rug: 1. Ita Mol 1 min. 25.8 sec.; 2. Willy den Ouden 1 min. 26.8 sec.; 3. Hurtu (C. N. P.) 1 min. 37 sec.

Op de 50 meter keerde Ita Mol al iets eerder dan Willy den Ouden; beide meisjes hebben gesput en Ita Mol heeft haar voor-sprong nog iets weten te verhoogen.

Ook heden heeft Cartonnnet zijn groote kunnen als schoolslagzwemmer in een exhibition getoond. En nadat Willy den Ouden gesproken had, hebben de zes Rotterdamse meisjes het trick-zwemmen herhaald, waarmee ook nu veel handen op elkaar gekregen werden.

TER GELEGENHEID VAN HET 25-JARIG BESTAAN VAN „HET NEDERLANDSCH SPORTPARK“ hield het bestuur gistermiddag een drukbezochte receptie in het Amstel-Hotel te Amsterdam. Scheidsrechter H. Boekman (rechts) spreekt het bestuur toe. V.l.n.r. de heeren mr. F. A. Kokosky; J. E. J. Bonnikse; J. H. Schellema (voorzitter); J. F. de Beaufort; E. R. Harkema en Jhr. J. Feith.

De heer H. J. Versteeg, hoofdcommissaris, gaf door zijn aanwezigheid blijk van belangstelling.

De heer M. J. Kool haas sprak namens Ajax.

Toen kwam een delegatie van het N.O.C. De heer mr. A. baron Schimmelpenninck van der Oye, de voorzitter, deed uitkomen hoeveel samenwerking en onderlinge waardeering er geweest was in die 25 jaren tusschen de twee lichamen, die eigenlijk ontstaan zijn in een zelfde tijdperk. Hartelijke samenwerking in alle opzichten, waardoor een intieme band gelegd was. Door de wijze van werken van het Stadion en door de manier waarop de sport en de lichamelijke ontwikkeling van het Nederlandsche volk door het Sportpark is gediend.

Voorzitter Schimmelpenninck bood het fascimile van een gedenkplaat aan, welke later in de muren zal worden ingemetseld. Het zinnebeeld van den hechten band er tusschen N.O.C. en Stadion bestaat.

Namens den Nederlandschen Hippischen Sportbond bood Jhr. K. F. Quarles van Ufford een geschenk aan.

Daarna kreeg de heer Boekman, wethouder van Amsterdam, het woord om uitdrukking te geven aan de vriendelijke gedachten door het gemeentebestuur van Amsterdam ten aanzien van het stadion gekoesterd. Een woord van sympathie voor wat gedaan is. Wanneer Amsterdam geworden is een centrum van sport, zeide de wethouder, dan is dat niet in de laatste plaats te danken aan het Stadion. Dat Stadion hoort in het Amsterdamse stadsbeeld en in het leven van de stad: het hoort bij Amsterdam in alle opzichten.

„Het stadion te Amsterdam heeft altijd den toon aangegeven: het doet dat nu nog; het blijft het eerste Stadion van Nederland.“

Spr. besloot met den wensch, dat de geest van sportiviteit, de ware sportieve zin zal blijven heerschen tot in lengte van dagen.

Een fraaie bloemenmand vergezeldt deze wensch.

Voor den K.N.V.B. sprak dr. D. van Prooye, voor den A.V.B. de heer J. G. Schalk, voor de Vereeniging tot Veredeling van Volksvermaken mr. K. K. K. K.

De heer C. Bakker, commissaris van politie, hoofd van de verkeerspolitie, verscheen met inspecteur Schotting. De heer Bakker bood met een heel aardig gebaar den heer Van den Berg namens zijn vrouw voor zijn vrouw een ruiker: „Omdat die vrouwen ons zoo vaak moeten missen!“

De heer Van Heeswijk, voorzitter van Blauw Wit, kwam nog met een geschenk: twee eteen, en verschillende anderen boden daarna nog hun gelukwenschen aan.

De grize voorzitter van het bestuur van het Stadion, de heer J. H. Schellema, heeft, op aardige en steeds even hoffelijke wijze elk van de sprekers, naar aard en gelegenheid beantwoord: een taak, die hij tot het einde met opgewektheid heeft volgehouden, sportief als de voorzitter van een sportpark zijn moet.

Des avonds werd in het Amstelhotel een feestmaaltijd aangericht, waaraan een zestigtal gasten vereenigd waren en waar wederom velen het woord hebben gevoerd om de bijzondere hoedanigheden van het Nederlandsch Sportpark als een instelling van groot nut voor de sport en de lichamelijke ontwikkeling van het Nederlandsche volk naar voren te brengen.

ZEILEN

KALM BEGIN OP DEN
BRASEM

Overwinningen van Cor van
Staveren, Jan Heinen
en Hofkes.

(Van onzen speciaal verslaggever.)

Jachthaven Brase m, 10 Juli.

De zeilvereeniging „Braasemermeer“ heeft haar jaarlijksche feest geïngezet, ten minste wat het weer betreft, want er woe een mooie stijve bries uit het Noordwesten en de zon zegvierde telkens weer over de regenwolken. Maar de inzet van het zeilfeest op het Braasemermeer was toch wat te rustig. Er zeilen op den Zaterdagmiddag maar een paar klassen en die telden zelfs nog laatkomers en wegblijvers. Zoo was het wel heel stil in en om het domein van Zegers.

De windrichting gaf aanleiding de z.g. gele baan te varen met twee mooie kruisrakken, nl. een lang been van de Leidsche Vaart naar de Turfshoof onder Roelofarendsveen en dan aan het slot van iedere ronde een korter rak, van de jachthaven Groenewold naar de keerbeoel of de eindlijn.

Gelijk gezegd startten er slechts vier klassen en daarvan gaven de A-regenboogen den meesten strijd. De start was zeer fraal van het geheele veld. De Wit dreigde met de Saenden te vroeg te starten. Hij kon echter even afhouden en passeerde de lijn precies op het vallen van het schot. De Vries was tweede en met zeer gering verschil volgden daarna Van Staveren en Van der Mey. Voor den wind naar de Leidsche Vaart liep Van Staveren al gauw een eind van de rest weg. De Vries was met de Kikker tweede. De Wit derde. In den wind op naar Roelofarendsveen bleef de volgorde aan den kop ongewijzigd. Alleen De Wit zakke af en bij het ingaan van het tweede kruisrak was de volgorde: Van Staveren, De Vries, Van der Mey, Bos, De Wit, Kilingen. Na de boei voor Groenewold probeerde Van der Mey het over bakboord op den open plas, terwijl de anderen meer den wal opzochten. Van der Mey had het goed geavontuurd want bij het ingaan van de tweede ronde lag de Leede III op de tweede plaats, vlak achter de Hollandia, die haar voorsprong nagenoeg geheel had ingeboet.

Willem van der Mey raakte echter de keerbeoel en hij ging natuurlijk naar huis. De volgorde werd nu: Van Staveren, De Wit, Bos, De Vries enz. Tijdens de tweede ronde liep Van Staveren weer uit. Bos kon zich niet handhaven en werd door De Vries gepasseerd.

In de Draken-klasse was er een heele serie laatkomers. Alleen Van Benthem van den Bergh, Heinen, Duerr en Van Lienden waren op tijd weg. Carpentier lag nog meters van de lijn toen het schot viel, maar hij wist zich desondanks al gauw naar de derde plaats op te werken. Moret en mevr. Eykelen vertrokken minuten na het schot. De strijd is voornamelijk gegaan tusschen Heinen en Van Benthem van den Bergh. Bij het ingaan van de tweede ronde lag de Janmaat aan den kop en daar wist Heinen zich te handhaven.

In de Pampusklasse kwamen maar drie deelnemers opdagen, waarbij zich de jonge De Vries Letsch voegde, die aanvankelijk zonder bijzelen had ingeschreven, maar daar geen tegenstanders vond. Hofkes en Damme startten te vroeg en werden terug geroepen. Reitsma lag er na een aanvaring over stuurboord met Damme over bakboord uit en zoo kwam Letsch aan den kop. In de tweede ronde nam Hofkes echter de leiding over.

De uitslagen van den eersten dag luiden:

Regenboogklasse A: 1. Hollandia, st. C. van Staveren; 2. Saenden, st. L. de Wit; 3. Kikker, st. J. de Vries; 4. Holland, st. F. P. Bos.

Regenboogklasse B: 1. Maas, st. A. C. van der Giesen; 2. Philip, st. J. Lion.

Drakenklasse: 1. Janmaat, st. J. Heinen; 2. Cavalier, st. Jhr. E. G. van Benthem van den Bergh; 3. Thedo II, st. A. Carpentier.

Pampusklasse: 1. Norremer, st. J. C. P. Hofkes; 2. Wildebras, st. W. de Vries Letsch Jr.

CRICKET

REGEN TREFT COUNTY-
WEDSTRIJDEN

Leicestershire uit voor 130.
Derby scoort daarna
309 voor 1.

ETON SLAAT HARROW MET
ZEVEN WICKETS

(Van onzen sportcorrespondent.)

Londen, 10 Juli. (Per tel.)

Niet minder dan zeven van de negen County-wedstrijden, die heden begonnen, werden door regen getroffen. De match Lancashire—Middlesex kon in het geheel niet worden begonnen. Dit was pech voor Sibbles, die de match als een benefice had toegewezen gekregen. Hij had echter de recepte voor £ 1000 verzekerd tegen regen van ten minste drie uur. Er is intusschen reeds £ 470 voor hem gecollecteerd. Sibbles heeft sinds 1925 voor Lancashire gespeeld en in dien tijd 888 wickets genomen en 3228 runs gemaakt.

Leicestershire, die tegen de Nieuw-Zeelanders zulk een hooge score had gemaakt, werd te Chesterfield door Mitchell (6 voor 50) en A. Pope (3 voor 40) uitgegoid voor 130. Hierna toonde Derby spoedig, dat het wicket volstrekt niet slecht speelde. Aan het einde van den dag had Derby 309 voor 1 (Smith 121, Alderman 151 n.u.).

De stand der andere wedstrijden is: Te Blackheath tegen Surrey: Kent 278 voor 8 (Ames 119).

Te Dudley: Notts 286 (Harris 90, Hardstaff 52); Worcester 13 voor 0.

Te Colchester tegen Sussex: Essex 206 voor 4 (Taylor 86).

Te Birmingham: Gloucester 107 (Barett 52, Hammond 0, Mayer 7 voor 46); Warwickshire 213 voor 9 (R. Wyatt 65).

Te Southampton: Somerset 117 (Gimblett 4, Herman 5 voor 47); Hampshire 122 voor 7.

Te Swansea: Glamorgan 281 (M. J. Turnbull 120, Duckfield 71); Northants 41 voor 2.

Yorkshire kwam heden te Leeds tegen de Nieuw Zeelanders uit zonder Sutcliffe, Leyland en Barber — maar had in haar elftal de twee Cambridge-studenten Yardley en Gibb opgenomen. De toeristen misten Hadlee en Roberts.

Hutton, die in den eersten toetswedstrijd tweemaal door Cowie was uitgegoid voor 0 en 1 deed thans beter; hij opende tegen Cowie de innings met Gibb (53) en toen het eerste wicket viel op 132, was Hutton niet uit met 61. Aan het einde van den dag had Yorkshire 314 voor 5 (Hutton 135, Mitchell 62).

De tweedagse wedstrijd tegen Harrow op Lord's had eveneens van regen te lijden, maar kon door het sportieve besluit van Harrow om haar tweede innings te sluiten, ten einde worden gebracht. Eton antwoordde met 171 (Mann 57, Boughey 61, Stewart 6 voor 64) op Harrow's 118 (Banister 6 voor 32).

Daarna echter sloegen de Harrow-jongens er goed op, sloten om half zeven hun tweede innings op 211 voor 5 (Holt 111) en er was beslissen desnoods tot half acht door te spelen. Dit was echter niet noodig, want om kwart over zeven had Eton de benodigde 159 runs voor het verlies van drie wickets bijgeeslagen (Barnardo 62) en Eton won dus met 7 wickets.

De derde toetswedstrijd tusschen de Engelsche en Australische dames (elk heeft er reeds één gewonnen) is vandaag op den Oval begonnen.

Een volkbreuk hield het spel langen tijd op, toen er 39 op het bord waren voor Australië. Later in den middag kon echter worden hervat en vielen acht Australische wickets voor 201 (Pat Holmes 70).

RIE MASTENBROEK TERUG
UIT DENEMARKEN

Op Schiphol geland.

Onze Olympische kampioene Rie Mastenbroek is gisteren teruggekeerd van haar reis naar Denemarken, waar zij verschillende malen tegen de Deensche zwemster, Ragild Hveger heeft gezwommen.

Rie kwam in gezelschap van haar trainster mevr. Vingeh per vliegtuig van Kopenhagen en op Schiphol hebben wij even met de beide dames gesproken over de resultaten der wedstrijden.

Aan dezen maaltijd zaten o.m. aan dr. W. de Vlucht, burgemeester van Amsterdam, de wethouders Rustige en Boekman benevens de oud-minister mr. Slingenberg.

De voorzitter, de heer J. H. Schellema, opende de tafel met een drank op H. M. de Koningin.

Spr. gaf als eerste spreker een overzicht van de geschiedenis van het Sportpark. Drukte zijn spijt uit over het afwezig zijn van dr. C. J. K. van Aalst; huidige burgemeester De Vlucht om diens initiatief voor het Olympisch Stadion.

Een bijzonder woord van waardeering viel den heer Jan J. van den Berg, den directeur, onder hartelijk applaus ten deel.

Spr. besloot met een drank op de gemeente Amsterdam, op haar burgemeester en op de sport. (Applaus.)

Rede van den burgemeester.

De burgemeester van Amsterdam dr. W. de Vlucht hield daarop een rede.

Nadat spr. dank gebracht had voor de uitnodiging en nog eens den gelukwensch des middags door wethouder Boekman overgebracht, had onderstreept, zeide de burgemeester: Het Stadion neemt een zeer belangrijke plaats in. Binnen de muren van dit Stadion concentreert zich een levend, waarin vele diuzenden belang stellen. En die er buiten blijven genieten er van door middel van de radio.

Waarvan is dat alles het gevolg? Spr. meent van de bewonderenswaardige exploitatie van deze onderneming.

Voortgaande zeide spr., dat in het begin van deze eeuw de liefde voor de sport zich begon te openbaren. Toen die liefde grooter werd, toen de belangstelling uitgroeide, kwam de lust om een plaats te vinden waar die sport kon worden bedreven. Zoo is de gang geweest.

Maar de eerste stoot tot het wakker maken van het particuliere initiatief is daarbij uitgegaan van het gemeentebestuur van Amsterdam!

Het Stadion heeft zich in Amsterdam, in heel Nederland een plaats veroverd. Dat er elders een Stadion gekomen is, mogen wij mede op rekening van het Amsterdamse Stadion stellen.

„Maar“, riep spr. uit, „wij vreezen de concurrentie niet. Integendeel. Wie de concurrentie vreest, is zwak. En dat zijn wij niet. Wij zijn sterk!“ (luid applaus)

Spr. gaf daarop een aardigen kijk op de stichting en het ontstaan van het Olympisch Stadion.

Restaurant DORRIUS

N. Z. Voorburgwal b. h. Spui, Amsterdam.

PLATS DU JOUR EN À LA CARTE.

strijden, waarover beiden niet ontevreden waren.

De hoestende en niezende Rie vertelde ons, dat zij op de 100 meter crawl en 100 meter rugslag de meerdere was van de Deensche, en dat Hveger op deze afstand waarschijnlijk ook nooit iets zou bereiken. Op de andere afstanden is de Deensche echter gedeiceerd de sterkste, hetgeen Rie gaarne toefga.

Zooewel Rie Mastenbroek als mevr. Vuyck toonden zich verwonderd over de berichten in de Deensche kranten, die bij iedereen door Mastenbroek behaalden tijd enkele tienden seconden optelden, hetgeen het prestige van Rie niet ten goede komt.

Overigens was het voor Rie toch al niet gemakkelijk om tegen de Deensche te zwemmen, onder één enkele supporter in het zwembad, zion te weten, terwijl de Deensche toeschouwers zich muissluis hielden toen Rie twee nummers won.

WATERPOLO

H. Z. P. C. NIET TE SLAAN

Het IJ speelt wisselvallig.
H. D. Z. onderaan.

De zomercompetitie van den K.N.Z.B. begint haar einde te naderen. Omdat de wedstrijden elkaar in de week zoo snel opvolgen en tevens, omdat vaak op 't laatste oogenblik wedstrijden worden ingevoegd of afgelast, is het niet mogelijk op regelmatige tijden een overzicht op te maken.

Thans gaat dat wel.

In de dames eerste klasse staat H.Z.P.C. onbedreigd bovenaan, ongeslagen, met fraal doelgemiddelde. Opnieuw zullen de Haagsche dames kampioen worden. De eer van Amsterdam wordt door de A. D. Z. opgehouden, dat momenteel de tweede plaats bezet, zwaar bedreigd door U. Z. C. De Hiversumse dames, spelende in De Otter, nemen de vierde plaats in, terwijl de H. D. Z., eertijds jarenlang kampioen van Nederland, de groote kans loopt, degradatiewedstrijden te moeten spelen: voor het eerst, sedert de competitie bestaat!

Dames eerste klasse.

	gesp.	gew.	gel.	verl.	pt.	doelp.
H. Z. P. C.	4	4	0	0	8	19-3
A. D. Z.	6	3	0	3	6	13-16
U. Z. C.	5	2	1	2	5	7-11
Otter	4	1	1	2	3	7-8
H. D. Z.	5	1	0	4	2	5-13

In de heeren eerste klasse A heeft Het IJ nog de leiding, die echter bedreigd wordt door Zian. Het IJ heeft onnoodig gegaafd tegen D.W.R. en Vrijdag jl. tegen de Dolfijn. A.s. Dinsdag wordt te Den Haag Zian—Het IJ gespeeld, welke wedstrijd nu natuurlijk groote betekenis heeft.

Onderaan staat op het oogenblik „Haarlem“, dat inderdaad de zwakste ploeg uit deze afdeling is.

Heeren eerste klasse B.

	gesp.	gew.	gel.	verl.	pt.	doelp.
Het IJ	6	4	1	1	3	31-9
Zian	5	3	1	1	7	13-10
D. W. R.	6	3	1	2	7	16-12
Dolfijn	8	2	1	5	5	8-19
Haarlem	7	1	2	4	4	9-27

In de B-afdeling is H.Z.P.C. primus inter pares: Alles gewonnen, 53 voor, 12 tegen! Reeds is het afdelingskampioenschap bereikt. Zoodat in den strijd om het landskampioenschap de groote Haagsche weer present zal zijn.

Onderaan komt Zwemlust, dat dus met Haarlem, na een vrij kortstondig verblijf in de eerste klasse, haar bestaan weer verdedigen moet.

Hedenmiddag speelt Zwemlust tegen U.Z.C. en verliest. Voor de A-afdeling krijgt Zian vanmiddag bezoek van D.W.R. Geheel zonder gevaar is dat niet, voor de Hagenaars. Maar met de kleine kans voor oogen, het afdelingskampioenschap af te kunnen snoepen aan Het IJ, zullen ze wel zorgen, dat D.W.R. in de minderheid blijft.

Heeren eerste klasse B.

	gesp.	gew.	gel.	verl.	pt.	doelp.
H. Z. P. C.	6	6	0	0	12	53-12
H. P. C.	5	2	1	2	5	11-12
Maas	6	2	1	3	5	12-19
U. Z. C.	6	2	1	3	5	10-20
Zwemlust	5	0	1	4	1	5-28

(Zie verder Sport op bladz. 15.)

Men heeft gezegd dat commercieele overwegingen daarbij bij ons gemeentebestuur hebben voorgezeten, zei spr., maar ik heb als burgemeester daarbij in het geheel niet aan de commercie gedacht. Misschien zit me dat wel in het bloed... (daverend gelach), maar toen dacht ik alleen aan de Olympische Spelen en het weislagen daarvan.

Spr. bracht hulde aan gemeentendiensten en personen (P. W. en Verkeerspolitie en den hoofdcommissaris), die er voor gezorgd hebben dat de outillage daarbuiten in orde was.

En spr. besloot met den wensch, dat het ons moge gelukken het Stadion de ereplaats te doen behouden die het niet alleen in de hoofdstad maar in heel het land verworven heeft. (Luid applaus.)

De heer J. F. de Beaufort, commissaris van het Sportpark maakte zich hierop tot tolk van den uitgebreiden Raad van Bestuur door den voorzitter van harte te danken voor diens leiding en hem namens commissarissen de volledige inrichting van de bestuurskamer in het stadion aan te bieden.

De heer Mr. A. baron Schimmelpenninck van der Oye, voorzitter van het N.O.C. spreekt daarna de gevoelens van waardeering en erkentelijkheid uit van het N.O.C. en van de daarbij aangesloten bonden. Wij doen dat, zegt spr., omdat het stadion, met ons, een ideel doel heeft nagestreeft: het bevorderen van de sport in algemeen en zin. „Vous avez bien mérité du sport“, voegde spr. het bestuur toe.

Daarna bracht spr. nog dank aan de gemeente en aan haar burgemeester en spr. bracht een drank uit op het pact: Stad Amsterdam — Stadion — N.O.C.

Mr. Slingenberg, oud-minister, bewonderde het Stadion en hield daarna een peroratie vóór Amsterdam en zijn zoo bijzondere verkeersregeling, die de beste is in heel het land. En bracht „als geregeld bezoeker“ hulde aan het Stadionbestuur en aan den voortreffelijken directeur Jan J. van den Berg.

Verscheidene sprekers voerden hier nog het woord o.a. de heer H. A. Meere en Terwogt, die op geestige wijze namens de sportjournalisten, Stadionsbestuur en directeur, den burgemeester en vele anderen toesprak. Spr. vertelde — wat niemand blijkaar wist — dat de eerste voorzitter van het N.O.C., wijlen baron Van Tuyl van Serooskerken geboren is in wat nu de ambtswoning is van den burgemeester van Amsterdam! Spr. besloot zijn toegejuichte rede met eenige versregels van den grooten Vondel en wenschte Amsterdam geluk met zijn Stadion en het Stadion met Amsterdam.

SPORT (Vervolg van bladz. 12.) DEANE WINT SCHELDE-BEKER Stender goede tweede. Mej. Jennie Kastein eerste van de dames. HARDE WIND EN WOELIGE ZEE (Van onzen correspondent.)

Vlissingen, 10 Juli. Hedenmiddag werd bij harden wind en woelige zee de bekende Schelde-beker-wedstrijd, van Breskens naar Vlissingen, gehouden, die gewonnen werd door den Engelsman C. T. Deane in 1 uur 11 min. 43 sec., waar- door hij den beker in eigendom krijgt. Jennie Kastein (H. D. Z., Amsterdam), was eerst aankomende dame in 1 uur 24 min. 9 sec.

Sedert 1930 is de zwembwedstrijd om den Scheldebeker — een sportieve prestatie van het zuiverste water! — een hoogtijdag voor de zwempst, die in het Zeeuwsche eiland- rijk zoveel trouwe aanhangers en enthousiaste bewonderaars telt.

De Scheldedemonsting tusschen Vlissingen en Breskens bleef voor een wedstrijd als deze een ideale gelegenheid. De Westerschelde is een rivier van inderdaad grootsche afmetingen; voor een oefend zwemmer moet de verleiding wel groot zijn, om dat waterkruis eens te meten, van over tot onder! Zoo met het bloote oog zou men den afstand naar den overwal niet schatten op wat hij in werkelijkheid is; bovendien kan men niet in rechte lijn oversteeken, wijl men met stroom en getij terdege dient te rekenen; maar zelfs deze onberekenbare factoren kunnen de zwemmers niet afschrikken!

Dat de zwemtijd door dit alles zeer uiteen kan loopen, is zonder meer duidelijk. Het blijkt ook als men de tijden van de winnaars in de opvolgende jaren met elkaar vergelijkt: met 2 uur 37 min. 11/5 sec. was F. J. A. Kuyper van Amsterdam in 1931 winnaar, terwijl de Engelsman C. T. Deane vorig jaar in 1 uur 1 min. 52 1/5 sec. een record vestigde, want een jaar tevoren deed Stender het in 1 uur 28 min. 8 1/5 sec. De wedstrijd zegt in dit verband dus heusch niet alles, al kan men — op grond van de ervaring bij zes wedstrijden opge- daan — zeggen dat het traject in één tot anderhalf uur kan gezwoomen worden met een vrij behoorlijke kans om bij de eerst-aan- komenden te zijn.

Vier-en-dertig zwemmers en zwemsters uit binnen- en buitenland hadden zich ditmaal aangemeld. Twintig echter is het maximum, dat men met het oog op de veiligheid van de zwemmers mag toestaan. Er komt bij de organisatie van dezen wedstrijd heel wat kijken en vooral het begeleiden der zwemmers stelt zware eischen. Elke zwemmer wordt in- begeleid door een jol van het Nederlandsche loodswezen of van de Marine, waarin leden van de Vlissingse Reddingsbrigade hadden plaats genomen. Zij zijn uitgerust met een zwembest- en reddingsklos en kunnen de zwemmers te hulp komen als zij in moeilijkheden verkeer- den of van verder deelnemen afzien. De jollen worden bemand door loodsen, die de zwemmers volkomen vrijlaten, doch aanwijzingen mogen geven als zij in een verkeerde strooming zou- den geraakt. Even voorbij Breskens voor den Zeeuwsch-Vlaamschen over liggen de bemande jollen gereed in afwachting van het startsein. In de lijst der deelnemers was geen enkele wijziging gekomen. Er zijn vier zwemsters van de partij onder wie mej. N. Roelants van R.D.Z. (Rotterdam) en mej. Jenny Kastein van H.D.Z. (Amsterdam).

De strijd begonnen. Om 4.05 uur loste de „Hydra" het start- schot. De weersomstandigheden waren niet onverveeld gunstig. Het was een voordeel, dat de zon, die zwemmers zou kan hinderen, slechts even door de wolken heenbrak, maar het water was woelig en er stond heel wat zee. Bovendien liet de temperatuur wel iets te wenschen. Men heeft nog in twijfel ge- staan of de wedstrijd wel zou doorgaan, maar de weerberichten gaven aanleiding om door te zetten.

Toen de jollen nog vrij dicht onder den Zeeuwsch-Vlaamschen over lagen, kwam in de positie van de zwemmers reeds een op- vallende teekening. „Nr. 1" zei de sein- post op de kust, d.w.z. nr. 1 van de lijst der deelnemers, de Engelsman C. T. Deane, lag vooran.

Maar ook Stender (Dolfijn, Amsterdam) was aan den kop gekomen en M. Schoenmaker (Zian, Den Haag) wist zich kranig bij de eersten te houden.

Om 4.20 ging in een van sloepen de sein- vlag omhoog. De eerste uitval! Het was de Belg A. Goffoy uit Brussel, die last kreeg aan zijn oogen. De ruwe zee maakte, dat nog enkele zwemmers in de booten moesten worden opgenomen. Dit alles gaf aanleiding tot de ietwat pessimistische voorspelling: Als er met dit weer 6 of 7 de finish bereiken, is het mooi!

Geelukkig was het in werkelijkheid niet zoo. Deane, Stender en Schoenmaker waren de eersten, die de Vlissingse kust naderden. Weldra klonk het Engelsche volksted: De Engelsman C. T. Deane had de finish be- reikt en werd door burgemeester Van Woel- deren hartelijk begroet. Hij was eerst aan- komende en mag den Scheldebeker, dien hij ook het vorige jaar won, in blijvend bezit nemen. Zijn tijd was 1 uur 11 min. 43 sec., dus 10 minuten langer dan zijn recordtijd in 1936. Daarna kwam Stender in 1 uur 18 min. 42 sec. „Ik had u de Schelde-beker graag ge- gund", zei burgemeester Van Woelderen, „want u maakte ook ditmaal een moeien tijd."

De winnaar van den wedstrijd kwam den heer Stender, met wien hij in deze kamp het meest rekening moest houden, met zijn prestatie ge- luk.

JENNIE KASTEIN.

luk wenschen. „Ik ga recht over, had hij van tevoren gezegd en nu voegt hij er eenvoudig aan toe: „Ik heb het gedaan ook." Daaraan dankt hij zijn overwinning. Derde is de heer J. Giulini van Brugge in 1 uur 23 min. 20 sec.

Mej. Jenny Kastein van H. D. Z., Amster- dam heeft aan de verwachtingen voldaan. Zij was de eerst aankomende dame met den prachtige tijd van 1 uur 24 min. 9 sec. d.i. 7 minuten langer dan de winnares van den vorigen wedstrijd mej. N. Roelants het vorig jaar. De heer M. Schoenmaker, Den Haag, is vijfde in 1 uur 27 min. 36 sec. de heer P. van Steveninck (Vlissingen) is 6 met 1 uur 34 min. 20 sec., mej. N. Coenen, de 17-jarige zwemster uit Bergen op Zoom maakt met 1 uur 35 min. 7 sec. als 7e aankomende een zeer goed figuur.

Zij arriveerde even voor mej. N. Roelants van R. D. Z., Rotterdam, die het vorige jaar in 1 uur 17 min. 16 sec. aan den overkant kwam. Negende is de heer A. Voorwinde (Rot- terdam) 1 uur 38 min. 30 sec. 10 mej. T. de Jong (Vlissingen) in 1 uur 40 min.

De wedstrijd is bij een zoo woelige zee wel zeer zwaar geweest, niet alleen voor de zwem- mers, maar ook voor de roeiers in de jollen. Van hen is zeer veel geveerd. De uitslag mag, gezien de omstandigheden, boven verwachting worden genoemd.

LAWNTENNIS DUITSCHLAND VERSLAAT TSJECHOSLOWAKIJE

Het dubbelspel met 6-1, 6-2, 10-12, 6-0 gewonnen.

MENZEL VERVANGEN DOOR CASKA

BERLIJN, 10 Juli. (A. N. P.) Door een 6-1, 6-2, 10-12, 6-0 zege van Henkel en Von Cramm op de Tsjechen Hecht en Caska hebben de Duitschers het dubbelspel en daarmee den eindstrijd in de Europese- zone van het Davisbekertoernooi ge- wonnen, zoodat zij op 17, 19 en 20 Juli a.s. te Wimbledon in de interzone- finale tegen de Vereenigde Staten moet- ten uitkomen.

Veel later dan vastgesteld was, begon het dubbelspel vanmiddag op de Rot Weissbanen te Berlijn. Steeds weer maakte een regenbui het spelen onmogelijk, maar eindelijk kon de partij dan toch aanvangen.

Ondanks het onbehaaglijke weer was er komenden te zijn.

VON CRAMM.

echter geen plaats op de tribunes ontbrak, maar de 6000 toeschouwers werden niet ge- heel voor hun moedig volhard in den stroom- menden regen beloond. Het teleurstellende bericht kwam namelijk, dat de beste speler van de Tsjechische ploeg, Roderich Menzel, niet in het dubbelspel zou uitkomen. Zijn „ten- nisarm" bezorgde hem te veel last, vooral na- den zwaren wedstrijd gisteren tegen Von Cramm. De jonge Caska zou hem vervangen.

Het was duidelijk, dat er nu van een even- tuuele overwinning van de Tsjechen in het dubbelspel helemaal geen sprake meer was. Caska speelde niet bepaald slecht, hij deed werkelijk zijn best, maar hij was toch geen Menzel en zou konden de Duitschers vrij ge- makkelijk met 6-1, 6-2, 10-12, 6-0 win- nen, al zag het er in de derde set niet bijzon- der goed voor Henkel en Von Cramm uit.

In den eersten set liepen de Duitschers hard van stapel. De Tsjechen kregen geen voet aan den grond en in nog geen elf minuten van het 6-1 voor de gastheeren. In den tweeden set scheen het aanvankelijk niet zoo gemakkelijk te zullen gaan. De Tsjechen kwamen door hun service op 2-2, maar toen was het ook weer uit met eventuele overwinningsschroom van de jonge Caska en Hecht. Harde, moeilijk te verwerken service ballen, uitstekende volles en afgemeten drives langs de lijnen waren schering en inslag en spoedig hadden Henkel en von Cramm de volgende vier games ge- wonnen.

De derde set.

In den derden set evenwel kwam er enige spanning in den tot nu toe wel wat eentonigen strijd. Von Cramm kreeg weer een van zijn inzinkingen, welke zijn spel den laatste tijd in ongunstigen zin kenmerkte, terwijl Henkel het een beetje al te gemakkelijk opnam. Hier- van profiteerden de Tsjechen uitstekend. Voor- al Hecht speelde in deze periode in prachtige vorm, zijn netspel was zeer gevaarlijk en doeltreffend, terwijl de Duitschers de service van Caska niet konden houden. Het duurde niet lang, of de gasten hadden met 5-2 de leiding genomen, maar de Duitschers zag het dre- gende gevaar en even spoedig was het weer 5-5. Het spel ging nu vrijwel gelijk op, de Tsjechen speelden zeer goed, 10-10 werd het en toen betekende het tweede matchpoint tevens de overwinning van de dappere Tsje- chen, die er onder hartelijk applaus 12-10 van maakten.

Of het nu kwam, dat Hecht en Caska zich door deze onverwachte set-overwinning te veel hadden ingespannen, of dat zij door dit suc- ces te zeer verrast werden, is niet uit te ma- ken, maar een feit is het, dat de jonge gas- ten in den vierden het „nervens" waren. Zij speelden erg zenuwachtig. Henkel en Von Cramm herstelden zich onmiddellijk en na 10 minuten was het 6-6.

Op volkomen verwachte wijze hebben de Duitschers een 3-0 voorsprong verkregen en dus den wedstrijd gewonnen. Het is thans voor de vijfde maal, dat Duitschland in den eind- strijd van de Europese zone zeegevierde. Met spanning wordt nu de strijd in de interzone finale te Wimbledon tegen de Vereenigde Staten tegemoet gezien.

De Amerikaanse ploeg bestaat uit Donald Budge, Parker en Mako en afgaand op de resultaten van de internationale kampioen- schappen van Wimbledon, welke onlangs zijn gehouden, kan op een Amerikaansche overwin- ning gerekend. Immers, zoals men zich herinneren zal, won Budge den officieuze wereldtitel in den eindstrijd op regelmatige wijze van Von Cramm, terwijl de Duitscher in het heere dubbelspel eveneens door Budge en Mako werden verslagen.

Maar het zal voor Duitschland ditmaal, in tegenstelling met vorige malen, niet afhangen van het spel van Henkel, doch wel van den vorm, waarin zich op 17, 19 en 20 Juli a.s. de Duitsche kampioen Von Cramm zal bevinden.

Spiez Berner Oberland Hotel TERMINUS.

schappen van Wimbledon, welke onlangs zijn gehouden, kan op een Amerikaansche overwin- ning gerekend. Immers, zoals men zich herinneren zal, won Budge den officieuze wereldtitel in den eindstrijd op regelmatige wijze van Von Cramm, terwijl de Duitscher in het heere dubbelspel eveneens door Budge en Mako werden verslagen.

Maar het zal voor Duitschland ditmaal, in tegenstelling met vorige malen, niet afhangen van het spel van Henkel, doch wel van den vorm, waarin zich op 17, 19 en 20 Juli a.s. de Duitsche kampioen Von Cramm zal bevinden.

Na „den" strijd speelde de jonge Tsjech Cejnar een vriendschappelijke partij tegen den Duitschen reserve-speler Dettmar, die het evenwel tegen het gedegen sterke spel van Cejnar niet kon volhouden. De Tsjech won met 6-3, 6-4 op volkomen verdiende wijze.

HONKBAL AJAX—V.V.G.A. 9-8

In het Ajax-Stadion aan den Middenweg te Amsterdam werd gespeeld tusschen Ajax en V.V.G.A. Ajax heeft conform de verwachtingen deze ontmoeting gewonnen, zij het dan ook met minnelijk verschil.

Langen tijd was het zelfs onzeker of Ajax zijn voorsprong zou kunnen behouden. Dat Ajax met slechts één punt de leiding be- hield, waarborgt heden een spannend spel op het V.V.G.A.-terrein, daar reeds heden, in ver- band met den achterstand welke Ajax heeft, de returnmatch wordt gespeeld. Deze wedstrijd vangt om 10 uur aan. Gezien het verloop van den gisterenmiddag gespeelden wedstrijd geven wij V.V.G.A. den besten kans op het winnen van den strijd.

De volledige uitslagen waren: Eerste klasse: Ajax—V.V.G.A. 9-8. Tweede klasse: A.F.C. I—D.E.V. 34-8; Zee- burgia—A.M.V.J. 20-17; Z.R.C.—E.D.O. II uit- gesteld. Derde klasse: V.V.G.A. III—A.F.C. II 17-19; Catchers II—Zeeburgia II 22-20; Shell II—O.V.V.O. 6-19; D.W.S. II—Spartaan 9-8.

Tuinbouw-Verlengen

AMSTERDAM, 10 Juli. (N.V. Nederlandsche ver- leng van Land- en Tuinbouwproducten, Amster- dam, Central Markt) Groenten: snijbonen 20-26, sperciebonen 22-26, tuinbonen 5-7, toma- ten 14-24, doppers 8-18, capucijners 12-17 c. per kg; bloemkool I f 10-15, II f 4-8, kom- kommers geel f 1.50-2, andivie f 1-2.80, sla f 0.60-1.40, per 100 stuks; postelein f 3-6, spin- zie f 6-8, andivie f 4-7, stoufies f 2-3, was- peen f 4-7 per 100 kg; bospaen f 3-8, radis f 0.80-1.50, rabarber f 3-5, peterselle f 2-5, selderij f 4-9, kervel f 2-4 per 100 bos. Fruit: kersen 14-64, idem 12-25, bessen proefie 16-21, idem rode 10-12, kruisbessen 14-22, fram- bozen 36-44, aardbeien 12-16 per kg en 50-72 per kg; appelen maleine 10-4 per kg; perziken 5-7, idem II 2-3, meloenen 20-40 per stuk. Di- versen: champignons f 25-35 per kg; nieuwe aardappelen f 3.50-4.60, drielingen f 2-4 per 100 kg.

Bloemverlenging: 9 Juli. Rooden: hadley f 2-5, roseandia f 2-3, briarloff f 2-4, butterfly f 1-2, 2.50, golden ophelia f 1-2, else paulsen f 2-3, edith helen f 3-5 per 100 stuks; andivie f 1.50-2, violen f 12-3, am. anjers f 1.50-3, convolvit f 0.80-1.20, idem rose f 0.60-1.40, alstromeria f 0.30-0.60 per 100 stuks; plumbos 15-30, spre- gerie 10-25, lathyrus 4-8, zonale 8-13 per bos; gladiolen f 1.50-3 per 100 stuks; Lilium longiflorum f 2.50-4, Lilium Regala f 0.50-1.50 per 100 kelken; Populanten hortensia 20-75, clocinias 25-55, plumbos 10-15, kentia 80-150, coleus 6-20, tradescantia 8-15, fuchsia 6-10, gerani- um in soorten 6-11, petunia 6-8, salvia 6-7, ster van Bethlehem 20-50 per stuk. Kleine potten: geraniums 4-6, begonia 3-5, cactus 4-8, sprengerie 3-4, plumbos 4-5, varans 2-5, adianten 3-8, petunia 3-4, lobelia 3-5, acri- kanen 3-4 per stuk.

PURMEREND, 10 Juli. (Aardslager, Beemster, Purmerend en Omstr.) Aardappelen, Schotsche muizen f 0.89-1.16; kleine aardp. Schotsche muizen f 0.58-0.80 per 25 kg; tuinbonen f 0.73-0.79; doperwitten f 1.85; gew. blauwskouskers f 1.40-1.65; blauw id. f 1.20-1.40; 25 kg; rode aal- bessen f 8-28 per 100 kg; appelen f 1.15-1.70 per 100 kg; aardbeien f 0.20-0.30 per kg. N.B. De suiker, cacao, rubber, koffie en

DELETT, 10 Juli. (Delftsche Groentenverleng.) Bloemkool, 1e sort f 9.60-15.20, 2e sort f 5.40-8.60; komkommers (groen) 1e sort f 2.10-3.10, 2e sort f 1.50-2.20; andivie f 1.10-2.30 per 100 stuks; idem f 2.60-5.20; stampcrissen f 27-32; snij- bonen f 28-33; tomaten f 0.60-1.40 per 100 kg; meloenen, ananas f 54-78; net- en suiker f 28-62; carbonkel f 64-82 per 100 stuks.

ELST (O.B.), 10 Juli. (Speciale Ochtend Fruit- verlenging V. V. O. B.) Frambozen 26-35; Duitse whibnessen 12; Madam 8-22; Eljendier zwarte 32-37; Spaansche zwarte 28-34; Yellow Trans- parant 9-14; Bieskersen 22-32; morellen 21-31; rids 34; roode bessen 11-22; roode bessen 2-9; zwarte bessen 28 et per kg.

NOORD-SCHARWOUDE, 10 Juli. (Noorder- marktband.) Aanvoer 285,500 kg aardappelen. Schotsche muizen f 3.50-3.90; bonken f 3.20-3.80; bl. eigenheimers f 4.30-4.50; drielingen f 2-2.70; kleine f 1.10-1.50; 360 kg tuinbonen f 4.30-4.60; 400 kg zilvertuinen, drielingen f 4.80; zil- verten f 4.80-5.60; 25 kg. rids f 4.40-4.50 per 100 kg; 235 stuks bloemkool f 10-12.60 per 100 stuks.

WATERSTANDEN

Zater op 10 Juli					
Vaarnemings- punten	temperatuur (t/m 11 uur)	waterhoogte (t/m 11 uur)	zeedert (visteren)		AMSTERDAM
			oogter	lager	
euwen (buur oboth.	8.4	38.47	-	0.04	Kanaalwater
ijgenen)	1.95	11.24	-	0.08	u.041M-AF
Amr. Waa rnhem	4.65	8.80	-	0.04	12.041M-AF
reswijk (A stadswater	5.62	3.48	-	0.10	1. - M-AF
Stadswater	1.1	10.77	-	0.07	u.041M-AF
Stadsvoort.	1.94	41	-	0.08	12.441M-AF
Stadsvoort.	0.6	3.13	-	0.06	1. - M-AF
Stadsvoort.	0.2	0.18	-	0.07	u.041M-AF
Stadsvoort.	11.2	41.01	-	-	12.041M-AF
Stadsvoort.	1.1	1.12	-	0.02	12.041M-AF
Stadsvoort.	0.7	-	-	-	1. - M-AF
Stadsvoort.	0.7	4.78	-	0.04	12.041M-AF
Stadsvoort.	0.7	0.74	-	0.24	1.042M-AF
Stadsvoort.	-	-	-	-	1. - M-AF
JUSELMEERWATER van					vorigen dag 1 uur n.m
toe stand 0.14 ± A.P.					
toe stand 0.31 ± A.P.					
BREISACH					2.22-0.03 m
KEHL					3.38-0.04 m
MANTHEIM					4.08-0.02 m
KAUB					2.75-0.05 m
RUHRORT					1.10-0.04 m
BINGEN					2.42-0.04 m

ZWITSERLAND

LUNGERN AM SEE

750 M. boven Zee.
Route Luzern — Brünn
Hotel Bären
Van ouds bekend hotel. Goed verzorgde keukens. NIEUW STRANDBAD. Garage. Pension met vier maaltijden. Fr. 6.— tot Fr. 7.—.
Prospectus bij FRANZ GASSER. Telefoon 34.90.

De naam Klosters

en men denkt aan het vakantieoord, waar elk verlangen naar een heerlijk zomer in de bergen, met zijn bad- en sportgenoege, wordt vervuld. Electr. verwarmd zwembad en strandbad, goed onderhouden wandelpaden, bijzonder mooie uitzichtpunten, een uitstekend klimaat.
Dat is KLOSTERS, GRAUBÜNDEN Zwitserland.

PONTRESINA

ENGADIN 1800 M.
SCHLOSS-HOTEL 200 bedden **PARK-HOTEL** 130 bedden.
Voornaam Hotel v. d. 1. en rang. Familie Hotel v. d. 1. en rang.
Pensionprijs van frs. 15.— af. Pensionprijs van frs. 12.50 af.
De bekende goede Enderlin-Hotels.
GROOTE TUIN EN PARK. ALLE ZOMERSPORTEN. GARAGES.
Inlichtingen bij de Directie.

Maderanertal Gotthard

KURHAUS 1354 M. boven zee.
In boschrijke bergen, bij gletschers en watervallen.
UITVERKOREN VACANTIE-OORD van de gegoede Hollanders.
BAEDEKER: „Een van de mooiste dalen in de Alpen.“

NEDERLANDSCH INDISCHE HANDELSBANK, N.V.

AMSTERDAM
SINGEL 250
L. GRAVENHAGE
L. VIJVERBERG 11
ROTTERDAM
GED. BIERHAVEN 24
GOEDKOOPE REIS-MARKEN EN TOERISTEN-LIRES.
REISCHEQUES VOOR HONGARIJE, OOSTENRIJK EN ZWITSERLAND.

GEGROEPEERDE AANKONDIGINGEN

FLINK PERSOON. goed ontwikkeld, zag zich gaarne geïnteresseerd in reedsbed. bedrijf, hetzij als Compagnon of om na eenigen tijd de zaak over te nemen. Brieven onder No. 7581, Administratie Algemeen Handelsblad.

GROOT KANTOOR VRAAGT VOOR SPOEDIGE INDIENSTREDENG AFDEELING BOEKHOUDING EEN BEDIENDE (Mnl.)

Vereichten: Einddiploma Handelsschool, goed handschrift, woonachtig te Amsterdam, leeftijd max. 21 jaar. Geschreven sollicitatiebrieven met foto, afschrift puntenlijst, opgave godsdienst, leeftijd en verlangd salaris onder No. 7375, Adm. Algemeen Handelsblad.

Gevraagd op Groothandelskantoor te Amsterdam CHEF DE BUREAU

tevens belast met het voeren der hoofdboekhouding. Leeft, 33—46 j., dipl. NIVA of M.O. vereischt. Alleen zij, die uit hoofde van vroegeren werking of opleiding over ruime ervaring en algemene ontwikkeling beschikken, gelieven eigenhandig geschreven sollicitaties met volledige levensbeschrijving te zenden onder No. 7391, Adm. Algemeen Handelsblad.

GEZOCHT voor directe indiensttreding bij een nieuwe onderneming EEN ALLESZINS BEKWAAM BUREAU-CHEF

met ruime commerciële ervaring en in staat zelfstandig in de moderne talen, in het bijzonder in het Frans, te kunnen corresponderen. Br. met volledige inlichtingen en met opgave van verlangd salaris onder No. 7609 aan de Administratie Algemeen Handelsblad.

ACCOUNTANT N.I.v.A.

WENSCHT IN RELATIE TE TREDEN MET ACCOUNTANT VOOR ASSOCIATIE OF OVERNAME VAN PRAKTIJK.
Brieven onder No. 34336, Administratie Algemeen Handelsblad.

VLIJTIGE ERVAREN FABRIKANT

tot nu in verante branche werkzaam, ZAG ZICH GAARNE, eventueel tegen financiële deelname, als MEDEWERKER in pharm. fabriek opgenomen.
Brieven onder No. 7563, Administratie Algemeen Handelsblad.

Technische Handelsfirma zoekt voor Indië ELECTROTECHNICUS

met ruime ervaring in het ontwerpen, begroeten en uitvoeren van hoog- en laagspannings-installaties, en eenige jaren handelspraktijk. Leeftijd niet boven 35 jaar. Br. m. uitvoerige inl. betr. loopb., leeft., enz. onder No. 698 „RECLAMO“, Van Tuyllweg 100, A'DAM Zuid.

GEVRAAGD voor directe indiensttreding een geroutineerde Correspondente

In de moderne talen, daarin ook kunnende stenograferen. Br. met volledige inlichtingen en onder opgave van verlangd salaris onder No. 7607, Administratie Algemeen Handelsblad.

STUDIE.

Ten huize van Hooft MULO, Gool, is met Sept. gelegenheid tot opname van 1 tot 2 jongens, wier studie bijzondere zorg en leiding vereischt. Jarenl. erv. Uitstekende referentiën. Br. No. 7589, Adm. Alg. Handelsbl.

Weensch coupeur en modelleur

van heerenconfectie, die in toonaangevend Weensch huis werkzaam was, allereerste kracht, met uitspreken gevoeld voor mode en meest moderne coupe, ZOEK LEIDENDE FUNCTIE.

Br. aan coupeur OTTO KLEIN, Weenen 1, Schwerg, 4/10, Oostenrijk.

BATAVIER LIJN

WM H. MÜLLER & CO., N.V.

Goedkoope 17-daagsche retours en WEEKEND-biljetten

ROTTERDAM-LONDEN

GEMEENTE ROTTERDAM. AFLOSSING

4½ pCt. geldleening van 1930¹, aangegaan krachtens Raadsbesluit van 9 Januari 1930.

Burgemeester en Wethouders van Rotterdam geven kennis aan houders van de nog niet uitgelote obligatiën van bovengenoemde leening, dat, krachtens Raadsbesluit van 5 Juli 1937, deze stukken, voorzien van coupons per 1 December 1937 e.v. en talon, bij de op de stukken vermelde betaalkantoren à pari aflosbaar zijn gesteld op den 13en Augustus 1937, met bijbetaling van:

f 8.82 per obligatie van f 1.000.— } voor 2 maanden en 12 dagen rente,
f 4.41 „ „ f 500.— } na aftrek van couponbelasting.
f 0.88 „ „ f 100.— }

Indien wegens bijzondere omstandigheden de hieronder aangekondigde uitgifte der Vijfde 3½ pCt. Leening 1937 ten laste der Gemeente Rotterdam niet mocht doorgaan, zal de vorenvermelde aflosbaarstelling geacht worden niet te zijn gedaan.

Burgemeester en Wethouders voornemd,
A. B. DE ZEEUW, loco-Burgemeester.
M. SMEDING, Secretaris.

ROTTERDAM, 6 Juli 1937.

GEMEENTE ROTTERDAM.

UITGIFTE van

f 20.740.000,- 3½ pCt. Obligatiën

CONVERSIELEENING

Vijfde 3½ pCt. LEENING 1937
in stukken van f 1.000,- en f 500,-

De ondergeteekenden berichten dat de inschrijving op f 20.114.000.— obligatiën van bovengenoemde uitgifte zal zijn opgesteld bij hunne kantoren te ROTTERDAM, AMSTERDAM en 's-GRAVENHAGE, voor zoover in deze plaatsen gevestigd, op

MAANDAG 12 JULI 1937

van des voormiddags 9 tot des namiddags 4 uur,

tot den koers van 99¼ pCt.

met recht van voorkeur voor houders der niet uitgelote 4½ pCt. obligatiën der leening 1930¹,

op de voorwaarden van het prospectus d.d. 6 Juli 1937.

Prospectus en inschrijvingsbiljetten zijn bij bovengenoemde kantoren verkrijgbaar.

Rotterdamsche Bankvereeniging N.V.
Amsterdamsche Bank N.V.
ROTTERDAM,
6 Juli 1937.

Nederlandsche Handel-Maatschappij, N.V.
INCASSO-BANK N.V.
Lippmann, Rosenthal & Co.
R. Mees & Zoon
Pierson & Co.

De Twentsche Bank N.V.
INCASSO-BANK N.V.
Lippmann, Rosenthal & Co.
R. Mees & Zoon
Pierson & Co.

DET BERGENSKÉ DAMPSKIBSELSKAB - BERGEN B. & N. LINE ROYAL MAIL Ltd.

Naar de Noorsche Fjorden EN NOORDKAAP

Zomerreizen met de snelle en moderne passagiersschepen „LEDA“ en „ARIADNE“ tegen VERLAAGDE PASSAGE-PRIJZEN.

ZEVENTIEN-12-daagsche reizen naar de FJORDEN. Te kl. N.Kr. 460.—, 3e klasse N.Kr. 310.— incl. overlandtochten en fooien.

TWAALF-19-daagsche reizen naar de NOORDKAAP en de MIDDERNACHTZON. 1e klasse N.Kr. 580.— per persoon, N.Kr. 1065.— voor echtparen (Noorsche Kroon is circa 45 cent).

VOOR DEZE REIZEN IS GEEN PASPOORT OF BEWIJS VAN NEDERLANDERSCHAP NOODIG.

Fjorden, Noordkaap en Spitsbergen tochten met de luxeuse jachten „STELLA POLARIS“ en „METEOR“ Noordelijke Hoofdstedentocht per m.v. „STELLA POLARIS“

Speciale brochures bij de REISBUREAUX en bij de Agenten D. BURGER & ZON

AFDEELING PASSAGE - ROTTERDAM

BURGERLIJKE STAND

AMSTERDAM

BEVALLEN: J. van Beek—Hooijman, d. M. S. Lammers—Jacobs, d. A. Grootkerk—Aandagt, z. H. Visser—Van der Vegt, d. A. H. M. Raven-sloot—v. Weerdenburg, d. A. M. H. v. Westen—v. Harmelen, z. A. de Jong—Lodewijk, d. W. Muller—Podemski, z. M. v. Liempt—Bouwman, z. L. v. d. Horst—Sauer, z. G. H. Koning—v. Delft, d. C. A. de Vries—Horn, z. J. P. de Buijn—v. d. Berg, z. G. J. A. Brinkman—Berends, z. J. A. Barentsz—Zootjes, d. J. J. Juijvet—v. Beek, z. G. E. Esselman—Werts, d. L. H. M. Meulenbelt—Stuijltje, d. M. M. M. Wolters—Dekker, z. H. C. Weverink—De Jong, d. A. C. Lampen—Buren, z. J. Hendriks—Kolderie, z. K. Groothuis—Bruijnes, d. D. E. v. Dijk—Sprockmeester, z. OVERLEDEN: C. J. W. G. M. Dam, m. 43 j.; M. Kool, m. 75 j.; D. de Jong, m. 75 j.; G. J. Kooij, m. 38 j.; Kl. van Nassauw, echtg. van J. H. Moorman, v. 71 j.; P. Leguë, echtg. van J. Sleg, v. 55 j.; J. H. B. van Delft, m. 72 j.; E. van Geenen, echtg. van Schuurman, v. 66 j.; L. van Loenen, m. 35 j.; J. J. Geluk, m. 56 j.; A. Cohen, m. 21 j.; J. M. Meijer, v. 44 j.

SLOTERDIJK.

BEVALLEN: J. Mulder—Meijer, z. E. Visser—Sijmons, d.

WATERGRAAFSMEER.

BEVALLEN: J. F. Gomes—De Nijis, d. J. W. Jonker—Noot, d. L. A. Oudendijk—Jigosse, d. R. A. v. d. Heide—Oltmans, z. OVERLEDEN: A. van Eijle, m. 67 j.; H. Bloemendal, weduwe van: H. van Dam, v. 84 j.

(Nadruk verboden.)

(UIT VERSCHILLENDE BLADEN.)

GETROUWD: T. J. Dokkum en H. Oosthoek, Utrecht; P. Zwart en T. M. Maurer, Den Haag; T. J. Adam en Z. Coelingh, Den Haag; C. M. Cranenburg en M. W. Boots, Scheveningen.
BEVALLEN: T. Roders—De Bruijn, d. Salatis; Van Dijk—Eybergen, d. Vicente Lopez (Arg.); Nauta—Braun, z. Den Haag; Van Rede—Kesting, d. Hillegersberg; Oost—Van der Aa, z. Shipley.
OVERLEDEN: D. L. van den Berg, 80 j. v. Utrecht; E. P. van Thiel, 83 j. m. Compiegne; Th. C. van Gelder, m. Wassenaar; K. Diederiks, 3 j. m. Overschie.

La Roche en Ardennes: Grand Hotel des Bains
Tel. 61. Eerste rangs hotel aan de OUTHIE gelegen, niet gesynclit.
Uitst. rest. hotel d. g. burgerij. Benigste hotel van La Roche met 5 H.A.
park aan de rivier. Tenn. Zwemb., visschen, roeien, gr. gar. Holl. gespr.

Per Luxe Auto naar Zwitserland

EN RIVIERA. Nog enkele PLAATSEN VACANT.
Kosten 2 à 3 cent p. K.M. p.p.; vertrek 3e week Juli.
SPOEDOPGAVEN GEZICHTSLAAN 74 — BILTHOVEN.

Banque de Bruxelles

SOCIÉTÉ ANONYME

gevestigd: 2 Rue de la Régence, te Brussel.

INSCHRIJVING

met recht van voorkeur voor Aandeelhouders
Société de Bruxelles pour la Finance et l'Industrie „BRUFINA“

op

100.000 ANDEELEN

elk nominaal groot frs. 1000.—

in de BANQUE DE BRUXELLES.

De ondergeteekende bericht, dat de inschrijving op bovengenoemde aandelen, met recht van voorkeur voor bovengenoemde aandeelhouders, is opgesteld tot den prijs van frs. 1.020.— per aandeel

van 1 Juli tot en met 15 Juli 1937.
In België ten kantore van de Banque de Bruxelles en bij de in het prospectus genoemde kantoren op de voorwaarden van het in België uitgegeven prospectus, in Nederland: te Amsterdam,

ten kantore van de AMSTERDAMSCHEN BANK N.V. en de NEDERLANDSCHE HANDEL-MAATSCHAPPIJ, N.V.
De inschrijving geschiedt in Nederland tot 15 Juli 1937, des namiddags 4 uur, op de voorwaarden van het door ondergeteekende uitgegeven prospectus d.d. 17 Juni 1937.

Houders van oude en nieuwe aandelen Société de Bruxelles pour la Finance et l'Industrie „Brufina“ kunnen inschrijven, een en ander op de wijze als in het prospectus omschreven:

1. zonder dat reductie kan worden toegepast: op 1 aandeel Banque de Bruxelles voor 6 aandelen „Brufina“, met dien verstande dat fracties niet worden afgegeven.

2. waarbij reductie kan worden toegepast: op de aandelen, die eventueel beschikbaar mochten blijven na de uitoefening van het recht van bevoorrechte inschrijving.

De inschrijving geschiedt onder inlevering van dividendbewijs No. 3 van aandelen „Brufina“ en van Belgische „Bulletins de souscription“ in duplo, die behoorlijk ingevuld door de aandeelhouders in persoon getekend, uiterlijk op 15 Juli 1937, des namiddags 4 uur, ten kantore van inschrijving moeten worden ingeleverd.

De betaling van den prijs van inschrijving bedragende frs. 1.020.— per aandeel, moet als volgt geschieden:

a) Voor bevoorrechte inschrijving: b) Voor de niet-bevoorrechte

frs. 1.020.— bij de inschrijving, tegen inschrijvingen: kwitantie, frs. 200.— bij de inschrijving tegen kwitantie, frs. 820.— bij de toewijzing.

frs. 1.020.—

De door de inschrijvers verschuldigde stortingen, als voren omschreven, moet geschieden in Nederlandsche courant, de Belgische franc omgerekend tot den door de inschrijvingskantoren in Nederland dagelijks te bepalen koers. Het Nederlandsche zegel op de aandelen, dat 1% van de reële waarde (plus 100 oecentes) bedraagt, het Nederlandsche zegelrecht op de nota van toewijzing, zoomeed frs. 1.20 zegel op het Belgisch inschrijvingsbiljet en de Belgische beursbelasting 1.20% over het bedrag der nota van toewijzing, komen ten laste van de inschrijvers, en moeten bij de inschrijving worden voldaan.

Indien bij de inschrijving, opgesteld voor de aandeelhouders „Brufina“, niet alle aandelen Banque de Bruxelles der onderhavige uitgiften mochten worden genomen, zullen de overblijvende aandelen verkrijgbaar zijn bij de kantoren van de Banque de Bruxelles. De verkoop van zoodanige aandelen geschiedt tot den prijs van frs. 1.020.— per aandeel en naar volgorde van de inkomende aanvragen, waaraan ten beloope van het aantal beschikbare aandelen en uiterlijk tot 15 October 1937 zal worden voldaan.

Afdrukken van het in België uitgegeven prospectus (tevens „bulletin de souscription“) (Vlaamsche tekst) en nummerlijsten zijn bij de inschrijvingskantoren in Nederland verkrijgbaar.

Brussel, 1 Juli 1937.

BANQUE DE BRUXELLES Société Anonyme.

Onder verwijzing naar voorenstaande mededeelingen bericht de ondergeteekenden, dat zij bereid zijn inschrijvingen op aandelen Banque de Bruxelles op bovenstaande voorwaarden aan te nemen.

Aan de leden van de Vereeniging voor den Effectenhandel te Amsterdam, de Vereeniging van Effectenhandelaren te Rotterdam en den Bond voor den Geld- en Effectenhandel in de Provincie te 's-Gravenhage, en aan degenen, die volgens art. 5 en 6 van het Proviesieregulement van de Vereeniging voor den Effectenhandel voor uitkering in aanmerking komen, wordt bij de storing een provisie van frs. 7.50 per aandeel uitgekeerd.

Het licht voorlooprijg niet in de bedoeling om de notering der aandelen ter beurse te Amsterdam of aan een buitenlandse beurs aan te vragen.

Amsterdam, 10 Juli 1937.

AMSTERDAMSCHEN BANK N.V.
NEDERLANDSCHE HANDEL-MAATSCHAPPIJ, N. V.

Genezing en Verjonging!

door de Zwitsersche gezondheidsbaden.

Prospecti gratis verkrijgbaar bij Zwitsersche Verkeersbureau, AMSTERDAM.

BADEN bij Zürich

17 warme zwavel-zoutbronnen van 48° C.

Rheumatiek, licht, Ischias, beenderen- en gewrichtsziekten, gevolgen van ongevallen, vrouwenziekten, reconvalescentie, tropische ziekten, ouderdomsverschijnselen, Theapeutische Instituten. • Kurzaal. • Sport.

LEUKERBAD

Wallis 1411 M. boven de Zee.

De ideale thermaalkuur in de bergen. Groote bronnen 51° zwavel-kalk, radio, Div. rheumatiek. Vrouwen-ziekten. Onderwater-massage fango. Mod. etablissementen van de Société des Hotels et Bains, El, spoor.

RAGAZ-BAD

8 miljoen liter thermaalwater dagelijks, 20 verschillende geneeswijzen, Circulatie-storingen, reumatiek, verlammingen, ischias, darm-storingen, chronische constipatie. Thermaal-zwembad. Kurzaal, Casino, Golf.

RHEINFELDEN

280 M., 17 K.M. van Bazel.

ZOUTBADEN: vrouwen, kinderen, uitputtingstoestanden. KOOLZURE ZOUTBADEN: hart, storingen van de circulatie. MAGDALENABRON: lever, gal, traagheid van de darmen. KAPUZINERBRON: nieren, blaasziekten.

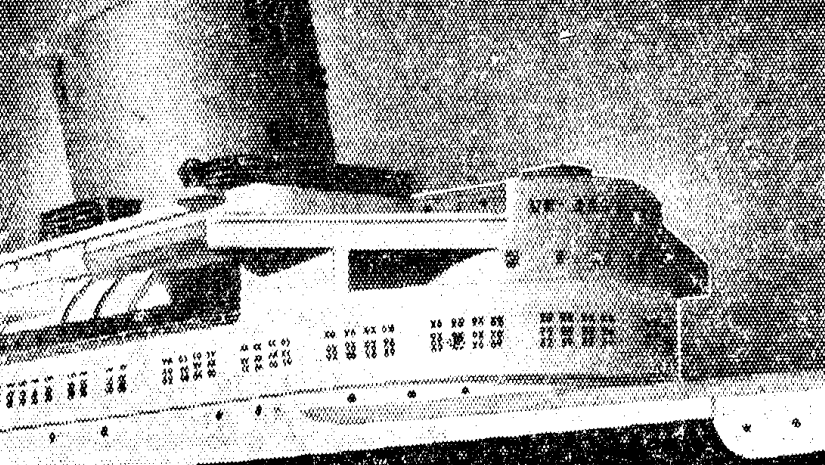
BAD TARASP - SCHULS - VULPERA

1250 M. Engadin, nabij het Nationalpark.

De eenige Glauberzoutbronnen in de Alpen. GENEZEN sedert eeuwen: lever, galblaas, galstenen, maag, darm-af-ziekte, suikerziekte, licht, hart, urinewegen, nierstenen, tropen-ziekten, dank zij de gunstige uitwerking der bad- en drinkkuren verbonden met het versterkende, maar zachte klimaat van het beneden-Engadin. Golf, Tennis, Strandbad.

GEDEZET.

NORDDEUTSCHER-LLOYD BREMEN

SNELSTE WEG
NAAR EN VAN
NEW-YORK
4½
DAG
ZEEREIS

GEREGEELD AFVAARTEN
IEDERE 14 DAGEN, MET DUBBELSCHROEF.
PASSAGIERS- EN VRACHTSCHEPEN NAAR
COLOMBO, BELAWAN, SINGAPORE (MET
DIRECTE AANSLUITING NAAR BATAVIA)
MANILLA, CHINA EN JAPAN

NAAR
BATAVIA
PASSAGIERSCHEPEN
TOURISTEN-KLASSE
EERSTE KLASSE
f 900.— f 575.—
VRACHTSCHEPEN
f 545.—
GENUA-SINGAPORE 15 DAGEN

VERDERE INLICHTINGEN EN BROCHURES VERSTREKKEN DE HOOFD AGENTEN

WM H. MÜLLER & Co N.V. PASSAGE- EN REISBUREAU
EN DE REISBUREAUX AMSTERDAM, DAMRAK 90, TELEFOON 47008

N.V. Insulaire Hypotheekbank

te AMSTERDAM

UITGIFTE à 100% van 5-JARIGE

3½% PANDBRIEVEN

Serie L.

groot f 1000.— en f 500.—

SCHOUWBURGEN BIOSCOPEN ENZ.

Rika Hopper Theater

IED. AVOND 8.15 UUR

DE ARME

MILLIONNAIR

Hoofdrol Louis Saalborn

Daverende kritieken!!

OPERA ITALIANA

THEATER CARRÉ

Hedenavond 8 uur

AFSCHEIDS-CONCERT

Optreden van

SARA SCUDERI, e.a.

CENTRAAL THEATER

Tel. 31814

Heden 2.15 en 8.15

CABARET — REVUE

LOOP

naar de

KOEKOEK

DE BREE EN KAART

Matinée verminderde prijzen.

CONCERTGEBOUW

Heden, Zondagavond 8.15 u.

LAATSTE

VOLKS-CONCERT

het Concertgebouw-orkest onder leiding van Eduard van Beinum

Solist: WILLEM ANDRIESEN (piano)

Staat Japan voor een bewapeningscrisis?

Het leger en de nieuwe regering willen een systeem van „Planwirtschaft” invoeren om aan de eischen van leger en vloot te kunnen voldoen

De jongste berichten uit Japan toonen duidelijk de moeilijkheden aan, waarvoor de nieuwe regering op het ogenblik staat. De politiek van de laatste jaren van opvoering der uitgaven begint zich thans, nu de economische omstandigheden zich minder gunstig voor Japan ontwikkelen, te wreken; tekenen van een naderende crisis vertoonend zich; men wil deze echter opvangen door een stelsel van „Planwirtschaft”.

De nieuwe Japanse minister van financiën Kaya heeft, onder erkenning van de eischen van het leger, een economisch program van drie punten opgesteld: 1. uitbreiding van de productie; 2. aanpassing van de betaling aan het buitenland; 3. prijscontrole en aanpassing van vraag en aanbod van goederen. Het kabinet heeft dit program goedgekeurd, hetwelk overigens zeer vaag is en dat nog uitgewerkt zal moeten worden door den gemiddelden Economischen Raad, waarvan, zoals reeds gemeld, de gematigde Hirota en niet de oud-minister van financiën Baba de voorzitter en leider zal zijn. Het kabinet heeft zich tot de verschillende groepen des lands, leger, vloot, bankwezen en industrie gewend tot medewerking voor dit program, teneinde, zoals zij in een communiqué heeft uitgezegt, „de nationale verdediging te versterken onder verbetering van het nationale leven en ter ontwikkeling, zoowel van Japan als Mand-sjoekwo”.

De woordvoerder van de regering voegde hieraan toe, dat het belangrijkste is de zekerheid van het nationale leven, welke niet moet worden opgeofferd op het altaar van de uitvoering van de nationale politiek. De regering zal energieke pogingen doen om de noodige maatregelen te nemen ter stabilisatie van het nationale leven, speciaal wat het levensonderhoud betreft van den boer, den visscher en den kleine koopman, alsmede de arbeiders en de kleine ambtenaren; het programma van de regering zal vijf jaar eischen.

Zoals men ziet stelt ook de regering de eischen leger en vloot voorop, maar het is niet duidelijk hoe men deze in overeenstemming kan brengen met de bezuinigingspolitiek, welke minister Kaya zegt voor te staan en met de „stabiliteit van het levensonderhoud” van de klassen in Japan, die tot nu toe het meest den druk van de gevolgd politiek hebben ondervonden.

De eischen van het leger voor de nieuwe begroting bedragen, zoals reeds gemeld 900 miljoen yen of het dubbele van het bedrag, uitgetrokken op de begroting 1935/36 voor dit doel.

Deze toename is voor een groot deel het gevolg van de kosten van het leger in Mand-sjoekwo, terwijl verder belangrijk meer voor de luchtmacht is uitgetrokken. De samenstelling van dit bedrag van 900 miljoen is n.l. als volgt: gewone legeruitgaven: 350 miljoen, meerdere kosten van het leger in Mand-sjoekwo 290 miljoen yen; verbetering van de luchtmacht 180 miljoen yen; aanwinst der bewapening en aanschaffing van oorlogsmateriaal 108 miljoen yen.

Op welke wijze Japan zijn leger opvoert kan blijv. blijken uit het aantal cadetten, hetwelk dit jaar wordt aangenomen: oorspronkelijk was dit aantal bepaald op 1000 (vóór de Mand-sjoekwo expeditie bedroeg dit aantal 5 à 600 per jaar) volgens een oepoop in het Japanse staatsblad van 17 Mei zijn er thans 2200 plaatsen opengesteld op 1 December van dit jaar; teneinde de noodige gegadigden te krijgen is de leeftijdsgrens, welke van 16 tot 20 jaar was, verhoogd tot 22 jaar.

Minister Kaya, benevens de minister van Handel Yoshino moeten trachten de middelen voor de uitrusting en bekostiging van een dergelijk militair apparaat te vinden. Kaya heeft reeds aan de bankiers verzocht met het oog op de onzekere economische positie hun medewerking voor zijn program tot handhaving van den Yen, tot beperking van de nieuwe emissies en tot verbetering van de handelsbalans.

Kaya zeide, dat door de ongunstige handelsbalans de regering zeer veel goud moest uitvoeren, maar dat zij besloten was om niet meer goud uit te voeren dan de binnenlandse goudproductie bedroeg, welke naar bekend de regering eveneens in vijf jaar tijd sterk wil opvoeren. Toch wil de regering vasthouden aan den wisselkoers van 1 sh. 2 d.; zij zal met haar begroting hiernaede rekening houden en tot het handhaven van den Yen nauwere samenwerking tusschen de Bank van Japan en de Yokohama Specie Bank, die voor de handhaving van den Yen zorg draagt, bewerkstelligen.

Wat den buitenlandschen handel betreft, heeft het invoeroverschot van meer dan 600 miljoen in het eerste halfjaar in Japan groote onrust veroorzaakt. Men wijst er op, dat de onzichthare in- en uitvoer voor Japan een uitvoeroverschot laat: de Japanse scheepvaart zal dit jaar wellicht een winst maken van 250 miljoen yen; de rederijen zijn verplicht al hun winst om te zetten in yen; de Japanse scheepvaart moet eveneens worden ingezet om bij te dragen tot een verbetering van de betalingspositie tegenover het buitenland. Merkwaardig is evenwel, dat de Japanse bladen zelf toegeven, dat nog steeds de Europeesche werven even goedkoop schepen kunnen bouwen als de Japanse, vandaar dat tot voor kort Japanse reeders herhaaldelijk toestemming hebben gevraagd om schepen in het buitenland te laten bouwen.

De moeilijkheid voor Japan schijnt echter in de grondstoffenvoorziening; uitbreiding van de handelsvloot elstcht grootten invoer van ijzer

BEURS EN NIJVERHEID.

en staal. Trouwens Japan's industrie is in zeer sterke mate van buitenlandschen grondstoffen-invoer afhankelijk. De totale industriële productie van Japan bedroeg in 1935 — het laatste jaar, waarover thans gegevens beschikbaar zijn — 10.820 miljoen Yen; hiervan maakten de grondstoffen 62.8 % uit, de loonen slechts 8.2 %, terwijl de resterende 29 % in beslag werd genomen door brandstoffen, andere motorische kracht, afschrijving en winst. De productie van de spinnerijen bedroeg in 1935 3366 miljoen Yen, hiervan kwam zelfs 80 % voor rekening van de grondstoffen.

De nadeelen van den lagen loonstandaard, zoo schrijft een Japansch blad, komen thans aan den dag in dezen tijd van stijgende wereldprijzen en toenemend invoeroverschot; er ontstaat thans een „gat” tusschen den invoer van ruwe grondstoffen en de opbrengst van den uitvoer. Het is toch duidelijk, dat wanneer slechts 15 % van de opbrengst van den export in het land blijft in den vorm van loonen, winst en afschrijvingen, dat ter betaling van een invoersaldo van 600 miljoen, een productie en een extra-uitvoer van ongeveer 4 miljard yen noodig is.

Het is dan ook volkomen begrijpelijk, dat de nieuwe Japanse regering in de eerste plaats vergroting van de productieve kracht des lands in haar programma heeft geschreven; zij hoopt, dat de Economische Raad geslachte plannen tot opvoering van de productie zal weten te ontwerpen. Deze Raad zal in de eerste plaats nauwkeurig een vijfjarig plan onderzoeken tot opvoering der industriële productie ontworpen door de legerautoriteiten en dit toetsen aan de inzichten van de departementen van Financiën, Handel en Industrie, Landbouw en Buitenlandsche Zaken. De concrete maatregelen, welke het leger in dit plan heeft geformuleerd betreffen: de industriële politiek, de buitenlandse handelspolitiek, de rationalisatie van de distributie, de controle over de sleutel-industrieën, de financiële politiek, de tariefpolitiek, de ontwikkeling van den mijnbouw, speciaal wat betreft ijzer, steenkool en petroleum; de productie van „Erstazt”-materialen, de zelfgenoegzaamheid op het punt van katoen, wol, hout en voedingsmiddelen, het onderricht van geschoolde arbeiders en tenslotte als sociaal punt van het program een rechtvaardige distributie van den rijkdom door middel van belastinghervorming en op financieel gebied controle over nieuwe investeringen, van den wisselkoers en verbetering van den onzichtharen uitvoer. Om te voorkomen, dat de uitbreiding van de productieve krachten des lands in handen zal zijn van een kleine groep kapitalisten ten koste van het volk in zijn geheel, moet de regering een volledige controle over de industrie oefenen.

Zoals men ziet willen de eischen van het leger op economisch gebied Japan brengen tot een volledige Planwirtschaft, min of meer, zoals wij op het ogenblik in Duitschland zien! Het leger drijft er naar de geheele Japanse economie in te richten naar zijn behoeften en derhalve op het Japanse volk zware bewapeningslasten te leggen. Hoe men daarnaast de economische kracht van het volk nog belangrijk meent te verhoogen is evenwel niet duidelijk. Evenmin hoe de regering er in zal slagen om haar voornemen tot uitvoering te brengen het begrotingsdeficit te beperken en de internationale betalingsbalans in evenwicht te brengen.

Voorjaarscampagne voor Java-tabak geëindigd

Vaste stemming op laatste inschrijving voor prima soorten. — Na Nederland kocht vooral Duitschland.

(Van onzen tabakmedewerker.)

Onze markt is nu alweer aan de achtste Java-inschrijving toe. De voorjaarscampagne loopt ten einde en zoals telken jare omstreeks dezen tijd het geval is verandert het aanzien van het ten verkoop gebrachte materiaal zienderogen.

Overwegend latere afladingen van het middenblad der Vorstenlanden verschijnen in groote hoeveelheden, het aanbod der voetbladpartijen, welke het zandblad vertegenwoordigen, wordt schaarsch en het topblad treedt in vele en variabele hoedanigheden meer en meer naar voren.

Gezien echter het „latere” van al deze ladingen, het dikker en grover worden van de bladstructuur en het verschijnen van tabak, die tot het uitschot der diverse ondernemingen behoort, kunnen de prijzen die i.l. Donderdag besteed werden, al bewogen ze zich dan op lager niveau dan te voren, toch hoog worden genoemd en de stemming voor de gedeceide prima objecten zeer vast. Daarbij is de vlotte wijze waarop ook de mindere soorten werden opgenomen tekenend voor de liefhebberij die er voor dezen „oogst-1936” van alle zijden en van den aanvang dezer campagne af aan den dag werd geleid.

Een zeer belangrijke factor voor het opgewekt verloop dezer inschrijving was de intense kooplust die de Nederlandsche fabrikan-ten toonden. Zoowel het goedsortige omblad als de betere binnengoo-partijen hadden onafgebroken hun belangstelling en met een dikke vierduizend pakken, dat is dus zoo ongeveer een kwart gedeelte van het geheele aanbod, gingen zij ditmaal huiswaarts. Daarenboven kocht direct of indirect de Duitse sigarenindustrie belangrijke hoeveelheden. Zwitserland bleek zij behoefte aan mooie, bladdige, goed brandende en smakende dekladsorteringen nog niet geheel gedekt te hebben, terwijl ook Frankrijk, zij het op bescheiden schaal, voor verschillende partijen reflectant en koopster bleek.

Voor het overige, dat dan wel ongeveer de andere helft der inschrijving omvatte, was de Nederlandsche handel koopster en het valt niet te ontkennen, dat deze hier en daar op

Clearingkoersen

Koersen voor stortingen op 12 Juli tegen verplichtingen luidende in: Reichsmarken 73.08, Lire 9.61, Peseta's 9.10 en Turkache Ponden 1.44.

Vergaderingen.

Maandag 12 Juli.
Amsterdam. 11½ u. N.V. De Plaatwerf. Heerengr. 464. (Alg.).
11½ u. N.V. Algemeene Verzekering Mij. „Providente”. Heerengr. 124-6. (Alg.).
11½ u. N.V. Geveke & Co's Technisch Bur. Kantoor der venn. (Alg.).
12 u. N.V. Nederl. Fabriek van Bronswerken v/h Becht & Dyerinck. Heerengr. 115. (Jaarv.).
2 u. Haar- en Wolhandel. Heerengr. 456. (Alg.).
4 u. N.V. In- & Uitvoer Mij. Tiag. Kantoor der venn. (Alg.).
2 u. Java China Japan Lijn. Scheepvaart-huis (Jaarv.).
3 u. Curaçaosche Handel Mij. Stadhouderskade 6. (Jaarv.).
Rotterdam. 7½ u. N.V. Gebr. Van den Bergh's Kon. Fabrieken. Kantoor der venn. (Alg.).

Nieuwe uitgitten.
Gemeente Rotterdam f 20.740.000 3½ % obligatiën tegen den koers van 99½ %.

NEDERLAND EN KOLONIEN

HAAGSCHE HANDEL MIJ. TOT EXPL. VAN ONR. GOEDEREN

Tweede vergadering noodig ter behandeling van reorganisatievoorstellen.

Zaterdagochtend is te 's-Gravenhage een vergadering gehouden van o.b.houders van de Haagse Handel Mij. tot Expl. van Onroerende Goederen.
De vergadering stond onder leiding van jhr. mr. E. C. van Doorn, die door den president der Haagse rechtbank daarmede was belast.
Aan de orde was het reorganisatievoorstel, hierop neerkomende, dat gewone aandeelhouders afstand doen van 80 % van hun kapitaal, aandeelhouders van 60 % van de cumulatieve en daaruit ontstane vorderingen, terwijl houders van obligaties hun stukken en de coupons over het laatste jaar naar een winstmarge van 5 % zullen kunnen wisselen tegen pref. aandeel voor het nom. bedrag hunner vorderingen.

Aangezien aan 5 % en 6 % schuldbrieven, niet staande onder trustverband, vertegenwoordigd was een kapitaal van f 279.000 en dit minder bedraagt dan de helft van het bedrag der in omloop zijnde schuldbrieven af f 649.500 konden in deze vergadering geen geldige besluiten worden genomen en bepaalde de voorzitter de volgende vergadering op Vrijdag 30 Juli.

Namens de commissie uit de o.b.houders, welke met het bestuur der reorganisatie heeft voorbereid en welke leden na de eventuele totstandkoming der wijzigingen mede als commissarissen zullen fungeren, gaf de heer Allard een overzicht van de gevoerde besprekingen en beval bij het gedane voorstel krachtig aan.

Benige der aanwezige obligatiehouders sloten zich daarbij aan, waarop de vergadering werd gesloten.

LEENING DORDRECHT

3½ % conversieleenning, groot f 5.357.000.

De raad van Dordrecht besloot gisteren op voorstel van B. en C. tot buitengewone aflossing van de 4 % leeningen 1930 en 1934 en tot het aangaan van een 3½ % leening, groot f 5.357.000. Laatstgenoemde leening wordt aangegaan met de Ned. Middenstandsbank te Amsterdam in samenwerking met de Ned. Ind. Escompto Mij en de Ned. Bank v. Zuid-Afrika te Amsterdam.

een prijspeil kocht dat dikwijls lager was dan de taxaties zouden hebben doen verwachten. Zoodat hier de conclusie volgt, dat voor wat buiten de directe belangstelling der binnen- en buitenlandse industrie viel, een wat gemakkelijker stemming heerschte en de prijzen tamelijk van de taxaties afweken.

Voor de enkele zandbladpartijen, die nog ter markt kwamen, was het prijspeil echter onveranderlijk hoog. 278 pakken K/Polan/V brachten bij een tax van circa 39 cent ongeveer tachtig op; evenals de 182 pakken Modje/V, waarvan de taxatie iets hooger lag, n. 44 cent. De eveneens niet overvloedige partijen prima omblad werden met omstreeks zestig cent betaald: bijv. een lading Gajampri (57) en een lading Papringan (65). Overigens liepen de goede M/partijen tusschen de veertig en vijfzig cent, al werden er ook sommige op lager basis afgedaan. Zoals een zevenhonderd pakken uitstekende Iegalondo diversen.

Met het topblad lag de markt eveneens nogal variabel. Want hoewel niet te loochenen valt dat kwaliteits en smaak der T/ladingen zeer uiteenliepen, toch waren de verschillen in opbrengsten dikwijls opvallend groot en bleken de taxaties van 20 à 23 cent geen maatstaf te geven of de partijen 21 tot 24 ofwel 30 tot 32 konden opbrengen.

De geurige en kernachtigste partijen werden door de fabrikan-ten op laatstgenoemde basis meestal direct van den importeur gekocht, terwijl de handel voor de overige, die niettemin zelden bovengenoemde eigenschappen ontbeenden, ongeveer tax of iets daarboven betaalde.

Gunstige resultaten voor Vorstenlanden Cultuur.

Wij behoeven niet nog eens uitvoerig te herhalen dat de Vorstenlanden-cultuur over het verloop dezer campagne tevreden zijn kan en het resultaat dezer slotinschrijving der voorjaarscampagne doet daar niets aan af. Er zijn ondernemingen die tot nu toe driemaal zoveel voor hun product ontvingen als vorig jaar en die met een opbrengst-taxatie van 100 % boven hun kostprijs waarlijk nog aan den veilingen kan blijven.

Er zijn vele factoren aan te wijzen vóór deze inderdaad fenomenale stijging van de Vorstenlandenmarkt. De goede uitval van dit gewas is er natuurlijk één der belangrijkste, evenals de daar tegenover staande constante vraag, vooral van den Nederlandschen groot-fabrikan-ten naar aanzienlijke hoeveelheden prima en goed uitwendig ombladmateriaal en de onderlinge wedloop om zich van vrijwel al het goede materiaal op dit ge-

BUITENLAND

DE EERSTE AMERIKAANSCHE KATOEN-RAMING

Stijging van de productie buiten de Ver. Staten.

(Van onzen financieelen correspondent.)

De eerste raming van de met katoen bebouwde oppervlakte door het Amerikaanse departement van Landbouw is dit jaar lager uitgevallen dan vroegere particuliere berekeningen lieten verwachten. Terwijl deze laatste kwamen tot een oppervlakte, welke 15 % grooter was dan het vorig jaar, raamt het Census-bureau de uitbreiding slechts op 10,4 % n.l. van 30.96 tot 34.19 miljoen acres. Dientengevolge zijn de Liverpoolse katoennoteeringen met 10 punten gestegen, de meest nabijliggende termijnnotering is zelfs 17 punten gestegen tegenover het begin dezer maand en wel tot 6.84.

Een reactie van enkele punten toont evenwel, dat de marktoverzichtzichten onzeker zijn. Beoordeeld naar de tegenwoordige weersomstandigheden en de grootere bebouwde oppervlakte moet in ieder geval op een grootten katoen-oogst in de Ver. Staten gerekend worden dan dien van het vorig jaar. Indien de opbrengst per acre ongeveer dezelfde is — circa 198 lb. — dan zou de oogst ongeveer 14 miljoen balen groot zijn tegen 12.39 miljoen in 1936. De jongste particuliere ramingen stellen den oogst op 79.9 % van normaal tegen 76 % het vorig jaar. In den loop van Juli en Augustus kunnen natuurlijk belangrijke veranderingen in den stand van den oogst optreden, maar in ieder geval zal de oogst van dit jaar grooter zijn dan het wereldverbruik van Amerikaanse katoen.

Dit wordt thans geraamd op ongeveer 13.1 miljoen balen, maar het is mogelijk, dat het werkelijke verbruik grooter zal zijn. Want juist in den laatsten tijd zijn de vooruitzichten op een grootten afzet van Amerikaanse katoen verbeterd.

Dit geldt in het bijzonder voor de Amerikaanse verwerkers, die gemiddeld 50 % van den binnenlandschen oogst opnemen. Ook kan er op worden gewezen, dat het onverkochte surplus aan het einde van het seizoen slechts ca. 6 miljoen balen zal bedragen, waarvan zich 1.6 miljoen in handen van de officiële instanties bevindt. En bij het tegenwoordige verbruik zou een toename van de voorraden — men zegt tot rond 8 miljoen balen — geen buitensporigen druk voor de markt beteekenen. Men mag hierbij ook niet de nieuwe landbouwwetgeving uit het oog verliezen, die zoals men weet, het zoo stabiel mogelijk houden van de prijzen voor de belangrijkste landbouwproducten beoogt. Verwacht wordt dat de desbetreffende voorstellen nog gedurende de tegenwoordige zitting van het Congres tot wet verheven zullen worden. De voorzitter van de landbouwcommissie van het Huis van Afgevaardigden zou een program binnen het kader van de ook door Roosevelt nagestreefde „conservering” van den bodem wenschen, terwijl Wallace, de minister van landbouw streeft naar „normale voorraden”. Zoals vroeger medegedeeld, zou bij de controle van den landbouw door het desbetreffende federaal departement 30 dagen vóór den aanvang van een nieuw seizoen marktquota moeten worden vastgesteld, indien de commissie 30 dagen vóór het begin van het nieuwe seizoen constateert, dat de totale productie den „normale omvang” (bij katoen met 15 %) zou overtreffen.

Anderszins mag toch ook bij de beoordeeling van de tendenz op de katoenmarkt in de Ver. Staten, de productie daar buiten niet uit het oog worden verloren. De geregeld in het „Empire Cotton Growing Review” gepubliceerde statistiek omtrent den niet-Amerikaanschen aanplant, gaf dit jaar een stijging van 18.53 mill. bn. in Januari tot 19.88 mill. bn.

bleed te verzekeren. Daarnaast speelden de uitnemende dekbladeigenschappen van dezen oogst een groote rol. Temeer omdat dit jaar meer dan ooit te voren deze eigenschappen door de buitenlandsche sigarenfabrikan-ten werden erkend, benut een... stevig betaald.

Wij twijfelen er dan ook niet aan of de hooge prijzen die dit jaar worden gemaakt zullen straks geenszins een „moment” in de markt voor Vorstenlanden blijken. Want de reclame die deze tabakken voor zich zelf als dekblad hebben kunnen maken, zal ook in de toekomst haar vruchten dragen en zonder nu direct als concurrent voor Sumatra te gaan optreden, op den duur blijken te voorzien in de behoefte niet alleen aan billijk dekblad-materiaal, maar tevens aan de vraag naar veel grotere hoeveelheden dan die de Deli-cultuur in haar tegenwoordigen omvang bij machte is te verschaffen.

De Besoeki-tabakken.

Na de vervroegde inschrijving waarin de Vorstenlanden ten verkoop kwamen, werden Vrijdagochtend de Besoeki-tabakken der BTM en der Soekowono verkocht. Ook hier waren eigenschappen en opbrengsten van het aangeboden materiaal nogal uiteenlopend. Uitnemend blad, zoals de BD der Soekowono brachten ongeveer zestig cent op bij een tax van 37, de eveneens goedsortige partijen Trogo van de BTM, 39 bij een tax van 27. De in soort geheel op zichzelf staande (tenminste in Amsterdamsche omgeving) hybride variëteit der 98 pakken Besoeki/Hybride/O/Blad werd op een tax van 29½ cent met 48 betaald.

Wat de hangkrossok betreft, ook deze konden meereeds als goed en goedsortig worden aangemerkt. De circa 400 pakken der Soekowono, merk SD brachten ongeveer dertig cent op bij taxen van 20 tot 24, die der BTM varieerden van 20 tot 26 cent. Niet fraai waren de krossoks dezer laatste Mpij. Variabel geurige kwaliteiten, brachten ze prijzen op die in het huidige marktgewicht laag kunnen heeten, namelijk 15 tot 18 cent.

Een paar honderd pakken losblad voltooiden het aanbod, dat ditmaal en in tegenstelling met wat onze Amsterdamsche markt omtrent dezen tijd gewend is, geen partijen tabak bevatte die voor kerfdeleinden geschikt waren. De volgende week wordt nu de Amsterdamsche voorjaarscampagne besloten met de zesde Sumatra inschrijving, waarvoor wij dezelfde stemming verwachten als te dezer laatste Java-inschrijving kon worden geconstateerd.

(Ingezonden Mededeeling.)

Chaudfontaine bij Luik

Roulette Baccara

Restaurant Diverse Attractions Dancing

in Juli te zien, hetgeen voornamelijk een gevolg is van de verhoging der Br. Indische raming van 5.95 tot 6.3 mill. bn. Tengevolge van den misoogst in de Gran Chaco moest anderzijds, naar gemeld, de Argentijnsche raming van 380.000 balen in Maart tot slechts 189.000 balen worden teruggebracht, maar desondanks zal de wereldoogst-raming een record te zien geven.

Gewezen kan voorts nog worden op eenige belangrijke verschuivingen in de noteeringen voor Egyptische katoen. De prijs voor Ashmuni katoen (uit Boven-Egypte) is in den laatsten tijd 10 punten ten opzichte van Sakellaridis gestegen; deze laatste soort noteerde de laatste dagen slechts ca. 20 punten boven den laagsten stand van het seizoen, terwijl de prijs voor katoen uit Boven-Egypte een nieuwe recordhoogte voor dit seizoen en sedert Juni 1930 bereikte.

In laatstgenoemd jaar had Sakellaridis juist 312 pnt. meer genoteerd! Deze prijsverschuiving ten gunste van de Egyptische katoen kon intreden ondanks den allerminst gunstigen stand van den Sakellaridis-oogst. Aan het begin dezer maand was de noteering voor katoen uit Boven-Egypte 8 pnt. hooger dan die voor „Giza 7” en Sakellaridis 21 pnt. hooger dan de noteering voor katoen uit Boven-Egypte.

BERLIJN LAGER

Bemberg echter vast gestemd.

BERLIN, 10 Juli. (Reut. Bijz. Dienst.) De beurs was voor een Zaterdag tamelijk levendig gestemd, daar de beroepshandel er de voorkeur aan gaf, wat positief af te wikkelen. Daar het publiek niet in de markt was, liepen de koersen diensgevolge meerderende wat terug.

Bij een omzet van slechts M. 6000 stegen Mansfeld 2½ %, Stollberger Zink 1 %. Van de bruinkolenfondsen daalden alleen winstbewijzen llae met 1 %. Van de kalf-waarden waren Salz Dettfurth 1½ % lager.

Electriciteitswaarden en andere openbare nutsbedrijven waren verdeeld. H. E. W. daalden 1½ %, Elektro Schlesien 1½ %. Machine-ondernemingen waren goed gevraagd: Orenstein en Berliner Maschinen stegen elk ½ %. Rhein Metall Borsig monteerden 1½ %. Bemberg konden 1½ % in koers aantrekken. Bijkbaar was dit laatste een gevolg van aankoop van „insiders”.

Voorts kan nog het avans van Holzmann met 3½ % worden genoemd.
Op de obligatiemarkt steeg de Rijksgroot-schuld fractioneel; de „Umschuldungs”-leenning was onveranderd op 94.15.
Daggeld deed onveranderd 2½ à 2½ %.

EMISSIE BANQUE DE BRUXELLES

Met recht van voorkeur van houders van aand. „Brufina”.

De Banque de Bruxelles stelt de inschrijving open met recht van voorkeur voor aandeelhouders Société de Bruxelles pour la Finance et l'Industrie „Brufina” op 100.000 aand. elk nom. groot frs. 1000 in de Banque de Bruxelles tot den prijs van frs. 1020. — per aandeel van 1 Juli tot en met 15 Juli 1937, in België ten kantore van de Banque de Bruxelles en in Nederland ten kantore van de Amsterdamsche Bank en ten kantore van de Nederlandsche Handel-Mij.

Houders van oude en nieuwe aandelen Société de Bruxelles pour la Finance et l'Industrie „Brufina” kunnen inschrijven.

1. Zonder dat reductie kan worden toegepast: op 1 aandeel Banque de Bruxelles voor 6 aandelen „Brufina”, met dien verstande dat fracties niet worden afgegeven.

2. Waarbij reductie kan worden toegepast: op de aandelen, die eventueel beschikbaar mochten blijven na de uitoefening van het recht van bevoorrechte inschrijving.

De door de inschrijvers verschuldigde stortingen moet geschieden in Nederlandsch courant, de Belgische franc omgerekend tot den door de inschrijvingskantoren in Nederland dagelijks te bepalen koers.

SCANDINAASCHE SCHEEPS-BOUW

Sterke vooruitgang.

De orders van de Zweedsche scheepswerven zijn gedurende de laatste maanden toegenomen met meer dan 40.000 ton en hebben een tot nu toe nog ongekend cijfer bereikt van 77 schepen metende 385.000 ton. De meeste orders, waaronder zeer belangrijke, komen uit het buitenland.

De Zweedsche handelsvloot is met vier schepen verminderd, ofschoon acht schepen met een tonnage van 12.000 zijn gebouwd. De reden hiervan is, dat de eigenaars alle oude schepen verkoopten. Gedurende het eerste half jaar van 1937 zijn 20 schepen, metende 29.000 ton naar het buitenland verkocht, terwijl elf schepen met een tonnaam van 14.000 aldaar werden gekocht.

De Noorsche werven hebben momenteel 51 orders van totaal 70.000 ton. Aan het begin van dit jaar waren deze cijfers resp. 44 en 63.000.

De Deensche werven hebben op het ogenblik 53 orders met een tonnaam van 306.000. Aan het begin van dit jaar was het aantal orders geringer n.l. 47 met een tonnage van 246.000.

NOTEERINGEN EDELE METALEN

(Medegedeeld door de N.V. Drijfhout & Zn.)

Inkoop Verkoop Inkoop Verkoop		10 Juli (in guldens)		9 Juli (in guldens)	
Goud:					
Baren à 12½ k.	2030.	2035.	2030.	2035.	—
Voor de ind. „	2015.	2025.	2015.	2025.	—
Gouden Ponden	14.82	14.87	14.82	14.87	—
Gouden Dollars	2.04	2.06	2.04	2.06	—
Gouden Tientjes	12.24	12.28	12.24	12.28	—
Zilver:					
Baren à 12 k.	25.85	26.85	25.80	26.80	—
Voor de ind. „	24.75	—	24.50	—	—

Wie wordt gouverneur van de Bank van Frankrijk ?

De heer Baudouin thans als candidaat genoemd. Labeyrie zou niet vóór September aftreden.

(Van onzen beurscorrespondent.)

Parijs, 10 Juli.

Wij hebben melding gemaakt van de hardnekkige geruchten omtrent het te verwachten aftreden van gouverneur Labeyrie, alsmede van de redenen, die voor de waarschijnlijkheid daarvan pleiten. Ondanks de tegenspraak van den hoogen ambtenaar zelf, nog uitdrukkelijk onderstreept door een démenti van den minister van financiën, spreekt Hutin in de „Epoque” van hedenmorgen toch weder over de waarschijnlijke vervanging van den gouverneur, die zijn vroegere voor hem open gehouden functie aan de Rekenkamer weder zou gaan bekleeden.

Nadat dezer dagen een deel der pers reeds den heer Rist als toekomstig gouverneur der circulatiebank genoemd had, nadat deze welbekende professor in de economie dit bericht uitdrukkelijk een verzinzel genoemd had, wordt thans van een ander ex-bestuurslid van het valuta-egalisatiefonds, den heer Baudouin, directeur-generaal van de Banque d'Indo-Chine, voor het vervullen van den post gesproken. Hutin, die zegt zeker te zijn van hetgeen hij mededeelt en reeds bij voorbaat een tegenspraak, zelfs van officiële zijde, afwijst, doet het voorkomen alsof hij de tegenwoordige functionaris wil eischen, maar een ontlastingsaanvraag van diens kant niet onwelkom zou achten.

Naar het in bankkringen heet kan deze, die zooals bekend weinig voelt voor de op 5 Maart van dit jaar door zijn medeliden in het bestuur van het egalisatie-fonds ingeluide Mibale financieel politiek, nog altijd op den steun van verscheidene leden der regering rekenen, en vooral ook op dien van de machtige C. G. T. en haar leider Jouhaux, die een voornamelijk rol speelt in den algemeenen raad der bank.

In de bankwereld is de heer Labeyrie geen persona grata; hem wordt het auteurschap toegeschreven van een belangrijk gedeelte van het kort geleden door de commissie voor de organisatie van het crediet (een onderdeel van de Kamercommissie voor de financiën) geopperde plan tot nationalisatie van de bankinstellingen.

In zekeren zin kan men in dezen kamp om het gouverneur-schap een phase zien van den strijd, die al sinds eenigen tijd bij het beheer der staatsfinancien ontbrand is tusschen de uiterst linksche voorstanders van dwangmaatregelen en de gematigder elementen, die niet in de eerste plaats den politiek, maar den technischen kant van het vraagstuk zien.

Tot de laatsten behoort de heer Baudouin, die bij het aftreden van Labeyrie bereid zou zijn den verantwoordelijken post van leider der circulatiebank te aanvaarden, doch slechts onder voorwaarde van het aanbrengen van zekere wijzigingen in de statuten, in het bijzonder van de artikelen, die de macht van den gouverneur regelen.

Bij navraag is ons gebleken, dat het bericht in de „Epoque” in groote lijnen als juist kan worden beschouwd, doch het vertrek van den tegenwoordigen functionaris zou vermoedelijk eerst in October plaats vinden. Alsdan komt n.l. de functie van vice-president van den Conseil d'Etat (de Hooge Raad voor administratieve geschillen) vrij, en naar verluidt, zou deze post, de hoogste in de Fransche magistratuur, (president is ex-officio de minister van financiën) aan den heer Labeyrie worden aangeboden.

Het genoemde blad maakt nog melding van een ander gerucht volgens hetwelk de heer Quémener bij de E.I.B. zou vervangen worden door den heer Ruffe, medebestuurder van het valuta-egalisatiefonds en directeur van een onder-aafdeling van het ministerie van financiën, het zgn. „mouvements des fonds”.

Aan dit laatste gerucht kan echter, naar wij vernemen, weinig geloof gehecht worden. (Het valt echter op, dat de heer Quémener nu niet als a.s. gouverneur der Bank wordt genoemd, zoals eenige dagen geleden geschiedde. — Red. H.)

